

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

MAJ - JUNIJ 2010

Misli Thoughts

LETO - YEAR 59
ŠTEVILKA - NUMBER 3

<http://www.glasslovenije.com.au>

BOGU HVALA ZA MAMO

THANKS MUM

Misli

Maj - junij 2010

Slovenska zastava zasajena na GEOSS-u.....	4
Novo vodstvo Slovenske frančiškanske province Sv. Križa.....	4
Šmarnična pobožnost	5
Marija, učiteljica vere in zvestobe v preizkušnjah.....	5
Dear Australian Slovenians.....	6
Pripravljamo se na SEK	7
Papež Benedikt XVI. je odobril objavo odloka o mučeniški smrti Božjega služabnika Alojzija Grozdeta	8
Izpod Triglava	10
Srebrni jubilej škofovske službe koprskega škofa msgr. Metoda Piriha ..	13
Vaši darovi.....	14
Spremembe na Veleposlaništvu RS v Canberri	15
Raziskovanje »turizma iskanja korenin« na primeru Slovencev v Avstraliji	16
Halo, tukaj slovenski Mediteran.....	17
Samo Bog je lep	18
650 let Božje poti na Svetih Višarjah....	21
Sveta Družina Adelaide	22
Sveti Rafael Sydney	24
Slovensko društvo Sydney	28
Reconnect - Znova povezani	29
Iz kluba Triglav - Panthers	30
Iz Kraljčine dežele - QLD	33
Bocce Club "Lipa" - QLD.....	34
Pater Valerijan poroča iz Kraljčine dežele	35
Slovinci v Brisbanu.....	36
Nekaj novic iz Newcastlea	37
Kobilica in mravlja	38
80 ustvarjalnih let Romane Favier Zorzut	40
Sv. brata Ciril in Metod Melbourne.....	41
Zlati jubilej Slomškove šole v Kew	48
Reklame.....	50
Slovensko društvo Ivan Cankar	52
Slovenski klub Jadran.....	53
Sporočila fotografij	54

Odsev časa in prostora

ODSEV časa in prostora, milosti in greha, sonca in teme, dni in let, vseh štirih letnih časov ali obeh dob – deževne in sušne, napredka in globalizacije, vere in nevere, gotovosti in dvoma, upanja in obupa, vplivov magnetizma severnega in južnega tečaja je to naše življenje! Kaj pa prav za prav moremo ujeti v te drobcene dlani svojih rok in to le za nekaj prav kratkih let? Pa vendar se trudimo, da zajamemo čiv več in za čim dlje! Verjetno je tudi tako prav, če ne izgubimo izpred oči smeri Večnosti. Spet zajemamo na straneh teh Misli nekaj drobnih, a za nas in naše slovensko občestvo v Avstraliji pomembnih novic, dogodkov, razmišljanj, praznovanj, jubilejev, potovanj, krstnih in poročnih slavij in seveda slovesov od naših sopotnikov. Komaj smo dobro praznovali velikonočne praznike, že smo tako rekoč na pregibu leta 2010.

Slovenski katoličani se pripravljamo na evharistični kongres, ki bo v nedeljo, 13. junija 2010, na štadionu v Celju. Tja bo poromala tudi podoba brezjanske Marije Pomagaj, ki goduje 24. maja.

Marija, pomočnica kristjanov je tudi zavetnica naše nove domovine Avstralije. Njej, majniški Kraljici, Kraljici družin, priporočimo naše družine, občestva, narod, domovino, novo domovino in ves Božji svet. Marija Pomagaj - prosi za nas!

**Bog z Vami in Bog živi!
pater Ciril**

Maria of the Southern Cross - Marija Južnega križa v stolnici v Sydneyu.

SLOVENSKA ZASTAVA ZASAJENA NA GEOSS-U

GEOSS = Geografsko središče Slovenije
V čast dneva zastave je 11. aprila 2010 spregovoril zamejski Slovenec, tržaški pisatelj Alojz Rebula.

»Kako lepo jo je videti plapolati na tem zemljepisnem osrčju domovine, sredi misterija njenih gozdov in njenih voda, plapolati Savi ob njenem vznožju, Alpam na severu in Gorjancem na jugu!

Lahko bi prav tako lepo plapolala na kakšnem drugem, ne geometričnem središču domovine, po različni izbiri slovenskih src: na primer na vrhu očaka Triglava ali vrhu brezjanske bazilike.

Tukaj plapola iz čiste zemeljskosti, na točki, ki jo je izmerila nevtralna geodezijska znanost. Kako naj ne bi od tukaj plapolala tudi nekemu drugemu središču naših zavesti? Predvsem zavesti, da je slovenskega narodu bil dan košček planeta, ki je samo zanj, del nebesnega oboka, ki je samo zanj, del človeške usode, ki je samo njegova, da mu je bil dan jezik, ki je med vsemi jeziki sveta samo njegov. Torej plapolanje naših narodnih istovetnosti. Naši nikakor ne nacionalistični, a vendar nezamenljivi identiteti.

Naš nacionalni prastrah utegne vprašati: Kako naj zastava plapola v času, ko v času globalizacija grozi to zavest identitete zabrisati? Na to naj naša samozavest odgovori: ja, ta zastava naj v novo stoletje plapola prav v nezmotljivi zavesti te identitete, kakor je plapolala 162 let, od marčne revolucije naprej. Naj, če je treba, zavihra v ponosen izziv globalizaciji, če bi ta hotela krniti samozavest naroda, ki je komaj iz več stoletnih katakomb stopil na sonce zgodovine.

Iz geometričnega osrčja Slovenije naj ta zastava plapola še nekemu drugemu nevidnemu središču, h kateremu se stekajo vsi žarki slovenske zvestobe, ne samo matične ampak tudi iz vesoljne zunanje Slovenije: žarki iz Porabja in Koroške, iz Tržaške in Goriške, iz Kanade, Argentine in Avstralije. To je geometrično središče naših src, kjer se križajo zvestobe zemlji in zgodovini, biti in etosu, pred vsem pa kroni vseh zvestob - jeziku: jeziku, ki je bil stoletja samo jezik vere in literature, a je zdaj postal tudi jezik tehnike in države.

Slovenska zastava, zastava iz okrvavljenega naroda, plapolaj nam v samozavest in zvestobo danes in vselej!«

HVALA pesniku TONETU KUNTNERJU, ker je tam mislil tudi na nas!

Štefan Cek s slovensko zastavo pred našo kapelico na gričku Ta Pinu v Bacchus Marshu.

NOVO VODSTVO SLOVENSKE FRANČIŠKANSKE PROVINCE SV. KRIŽA

Na PROVINCIALNEM KAPITLJU Slovenske frančiškanske province Sv. Križa 2010 v Nazarjah **so bili 7. aprila 2010 izvoljeni** za obdobje šestih let:

za provinciala p. Stane Zore - na fotografiji levo, za provincialnega vikarja

p. Marjan Čuden, za definitorje (provincialove svetovalce): p. Niko Žvokelj, p. Pavle Jakop, p. Pepi Lebreht, p. Miran Špelič in p. Simon Peter Berlec.

Čestitamo mlademu novemu vodstvu! Pater Niko je med njimi najstarejši.

Gotovo pa bo dobro gledal na Avstralijo! Sedaj smo dobili že tudi Tabela 2010 – to so imenovanja in nastavitve po samostanih. Za Avstralijo ni nobenih sprememb. In še novice o patrih, ki jih pozna avstralska Slovenija: Dosedanji provincial p. dr. Viktor Papež gre za Bežigrad v Ljubljani, p. Niko ostaja v Strunjanu, p. Filip v Novi Štifti, p. Tomaž ostaja na Viču v Ljubljani, p. Mihael na Sveti gori, p. Lovrenc se seli v Kamnik, p. Bernard gre s Svete gore k Sveti Trojici v Slovenskih goricah in p. Boris se seli iz Kamnika v Koper.

ŠMARNIČNA POBOŽNOST

Navadno sem enkrat na mesec povabljen v kapelo mariborskega bogoslovnega semenišča, da tam pri bogoslovcih mašujem v latinščini. Ob maševanju v letošnjem mesecu marcu sem v bogoslovni kapeli videl lističe v velikosti vizitke. Na teh lističih so bile zapisane obljube Jezusovega Srca, dane sv. Marjeti Mariji Alakok. Ob tem sem se spomnil svojih bogoslovskih let v sombotelskem bogoslovnem semenišču. Majniška pobožnost je potekala takole: Vsak bogoslovec je na klopi našel listič, na katerem je bil zapisan navedek iz Svetega pisma ali iz spisov cerkvenih očetov. Navedki so se nanašali na Devico Marijo. Lističe smo si vsak dan sproti skozi 31 dni izmenjavali. Vsak dan drugo besedilo za premišljevanje o majniški Kraljici! (O, ko bi danes imel tistih 31 listkov!).

Drug spomin: Profesor verouka, dr. Tomaž Kelenc SDB, je nekega dne v maju nas dijake Murskosoboške državne realne gimnazije peljal v gozd. Na neko drevo je z risalnim žebličkom pritržil Marijino sliko in tam smo opravili šmarnično pobožnost.

V brevirju Liturgia horarum II. najdemo na koncu dodatek: *Slavospevi in evangeliji za vigilije*.

V uvodni rubriki je rečeno, tisti, ki po starodavnem izročilu želijo hvalevredno opraviti slavje bedenja pred nedeljami in prazniki, naj premeditirajo slavospeve; pred Marijinimi prazniki so navedeni tile slavospevi iz Stare zaveze: *Iz 61,10–62,3; Iz 62,4–7; Sir 39,13–16*.

Poleg dobesečnega pomena ima Sveto pismo

tudi duhovni pomen (*KKC 116–117*). Premeditirajmo ob majskih večerih te slavospeve! Ali pa sedem Marijinih besed, ohranjenih v evangelijih. Dvakrat spregovori Marija z angelom: »*Kako se bo to zgodilo, ko moža ne poznam?*« (*Lk 1,34*) in »*Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi!*« (*Lk 1,38*); dvakrat spregovori z Elizabeto: *Pozdravila je Elizabeto* (*Lk 1,40*), se pravi, priklonila se je pred svojo sorodnico, jo objela in rekla: »*Mir ti bodi!*« (*prim. Sod 6,23; Tob 12,17*). Mir = šalom, po vsebini tako bogata beseda, da jo je težko adekvatno prevesti; sedemdeseteri prevajalci (*Septuaginta LXX*) so se zelo potili, ko so prevajali to besedo; izrazili so jo v 22 pojmi! Druga Marijina beseda Elizabeti je: »*Moja duša poveljuje Gospoda...*« (*Lk 1,46–55*); dvakrat spregovori Marija s svojim Sinom: »*Otrok, zakaj si nama to storil? Glej, tvoj oče in jaz sva te z žalostjo iskala*« (*Lk 2,48*); in »*Vina nimajo*« (*Jn 2,3*); in enkrat spregovori s strežniki: »*Karkoli vam Jezus poreče, storite!*« (*Jn 2,6*). Naj bo to naša večerna šmarnična pobožnost! Sveto pismo namreč poleg jutranjega premišljevanja pozna tudi večerno premišljevanje: *Izak (Marijin prednik!) je šel ven na polje premišljevat, ko se je bil dan že nagnil...* (*1 Mz 24,63 Vulg.*).

Šmarnična pobožnost - lepa priprava na evharistični kongres! **Kraljica majnika, evharistična žena, prosi za nas!**

dr. Jožef Smej, naslovni škof, Maribor

Marija, učiteljica vere in zvestobe v preizkušnjah

Na slovenski evharistični kongres v Celju 13. junija 2010 bo organizirano romanje milostne podobe Marije Pomagaj z Brezij, ki bo trajalo od 10. do 13. junija. Ta predlog, ki ga je Slovenska škofovska konferenca na svoji seji v Novem mestu 15. marca 2010 soglasno potrdila, bo evharističnemu kongresu dal pomembno marijansko razsežnost. Osnovna misel tega romanja milostne podobe je posvečena Devici Mariji kot učiteljici vere in zvestobe v preizkušnjah.

Kako pomembno vlogo ima Marija pri našem češčenju evharistije, kaže že samo dejstvo, da

je papež Janez Pavel II. v okrožnici o evharistiji celo poglavje posvetil Mariji. Ob tem se je potrebno samo spomniti tradicionalnega evharističnega napeva »*Ave verum corpus natum de Maria virgine*«, ki pozdravlja Jezusa v evharistiji z besedami: »*Pozdravljeno, resnično telo, rojeno iz Device Marije.*« Evharistijo čudovito povezuje z Marijo: Kristusovo telo, ki ga prejemamo pri evharistiji, ni drugačno od tistega, ki ga je prejel od Marije, torej nam na neki način Marija vsakokrat znova daje sad svojega telesa. Vez med Marijo in evharistijo je tiha in skrita, vendar zelo močna navzočnost.

V reviji Božje okolje (2003, št. 3, str. 6–10 in št. 4, str. 6–27) je bil objavljen pogovor s p. Ranierom Cantalamesso, papeškim pridigarjem. V pogovoru navaja sv. Avguščina in tako lepo poudari: »Marija je žena vere, ki je spočela najprej v veri in šele nato v telesu. Zato je vir navdiha, da na Božje darove in milost odgovorimo z vero. Marija je bila žena, ki je hodila v veri, ki je v veri napredovala. Ki je morda poznala tudi napor v veri.«

In končno nam je pri pobožnosti do Marije čudovit zgled Lojze Grozde, ki bo na evharističnem kongresu predvidoma uradno razglašen za blaženega. Z ljubeznijo do svetega Rešnjega telesa je bila pri njem kot nekaj samoumevnega povzeta tudi iskrena pobožnost do Marije. »Marija,

moja mati, jaz tvoj otrok!« je zapisal 19. decembra 1941. Kristus je sad Marijinega brezmadežnega telesa, Lojze je vsa gimnazijska leta ob njenem oltarju prejemal sveto obhajilo.

V peti šoli pa zapiše v Drobni pesmih:

O Marija, maj prihaja, / z njim na zemljo Ti prihajaš, / svojo mi roko podajaš, / da popelješ me do kraja, / kjer tvoj Sin, moj Bog, kraljuje, / s srečo srca napolnjuje. / Svet je ta kraj, draga Mati! / Tvoje šmarnice dehtijo, / bele svečice gorijo, / tu mi hočeš Njega dati!«

**msgr. dr. Anton Jamnik,
ljubljski pomožni škof**

Dear Australian Slovenians!

As I am writing this greeting to you, we are fast approaching the month of May. It is a very special month as it is Mary's month. Did you know that each day in May is a day of grace? 31 Feast Days! So we can see the month of May as an opportunity to turn to Mary, our heavenly Mother and ask her for many graces. What is even better is the opportunity to give her joy. One of the most beautiful aspects of Schoenstatt is to experience Mary in the Shrine as Mother and Educator.

During May, I shall think of you in our Shrine and give thanks for your prayers and support over the years, especially to those who wrote to me whilst I was away. I would like to also express my sincere thanks to all who attended my Farewell Mass on the 17th of April 2006 and those who sang the song "Marija skož' življenje". Many people commented that that was a beautiful song that was sang with much heart and soul.

It is hard to believe that it has already been four years since I left Australia to go to Germany for my formation. I arrived there on the 1st of May 2006. The 1st of May certainly was a great day to arrive. The nature was in bloom and each day we had a Marian Devotion which made for a great start to my journey. The formation time was quite intense and very challenging at times, especially being away from home, family and friends for so long. Just before the end of my Novitiate, I was blessed with the opportunity to return to Sydney for two weeks so that I could help out and take part in the World Youth Day 08 celebrations. Unfortunately I was not able to visit Merrylands during this time but it was great to see my family, especially to see how much Thomas had grown, and surprisingly I did meet some Slovenians during the WYD week including Mr. Alfred Brežnik. I was most pleased to have spent the last 12 months of

my time in Germany active in Movement work, that is apostolic work with a variety of people including, Youth, Mothers, Families, Pilgrims, Children preparing for their First Holy Communion etc. During this time, I was able to get to know the German people and culture a lot more and also learn from many great Sisters.

I returned to Australia on the 18th of November 2009. I am based at Mt Schoenstatt in Mulgoa. It certainly is good to be back in Australia, the warm sun, the people and the extraordinary nature. Every day here at Mt Schoenstatt I am able to observe the wildlife, including the kangaroos.

You are most welcome visit Mt Schoenstatt in Mulgoa. If you are interested in attending some events here, may I invite you to the following events in May:

The Annual May Pilgrimage which will take place on Pentecost Sunday, 23rd of May commencing 10am with Pontifical High Mass with High Mass.

There will be a Programme for Youth at 1pm and the Eucharistic Procession will commence at 2pm. BYO Lunch or purchase on the day.

Mary in May

A Series for Young Adults on Sunday nights from 7-9pm.
Sunday, 9th of May – Mary our Virgin Mother Sunday,
16th of May – Mary our Educator
Sunday, 30th of May – Mary our Queen

Our address: 230 Fairlight Road, Mulgoa, NSW 2748 and our Phone number is: 02 4773 8338

I look forward to seeing you some time and wish you many blessings!

In Jesus and Mary, Your Sr. M. Julie Brcar

Pripravljamo se na slovenski evharistični kongres (SEK)

Še malo časa nas loči od pomembnega dogodka: prvega slovenskega evharističnega kongresa s predvideno razglasitvijo prvega slovenskega mučenca Lojzeta Grozdeta za blaženega.

Veseli smo, da je sveti oče Benedikt XVI. odločil, da ga bo na tem evharističnem slavlju zastopal kardinal državni tajnik Tarcisio Bertone.

Ob evharistiji, ki je največji dar Jezusa Kristusa Cerkvi, želimo prenoviti oznanjevanje, bogoslužje in služenje bližnjim. Gre za poživitev nove evangelizacije in zavestiti odgovornosti vseh krščenih kot tudi za poživitev obhajanja nedeljske svete maše in spoštovanja nedeljskega počitka, za poglobitev češčenja evharistije zunaj maše in ne nazadnje za dobrotelost, skrb in ljubezen do bližnjega, zlasti tistega v potrebi, kar mora postati način življenja vsakega kristjana.

Vabimo vas, da poživate molitev za blagoslov in uspeh SEK-a, da molite za primerno vreme in da bi dogodek minil brez zapletov in nesreč.

V pripravi na kongres želimo spomniti na tridnevno, ki jo bomo obhajali v nedeljo, 30. maja, na praznik svetega Rešnjega telesa in krvi, 3. junija, in v nedeljo, 6. junija. Želimo opozoriti na tridnevno romanje milostne podobe Marije Pomagaj z Brezij v Celje, ki ga bo neposredno prenašal Radio Ognjišče. Začetek bo v četrtek, 10. junija, zjutraj, sklep v soboto, 12. junija, zvečer. Milostna podoba se bo v četrtek ustavila v Naklem, Šenčurju in Nevljah, v petek v Ljubnem ob Savinji, Šmartnem ob Paki in na Polzeli, v soboto pa v Vojniku, Šentjurju pri Celju in končno v Celju pri Svetem Duhu.

Med posebnimi skupinami, ki so povabljeni na kongres, so mladi, ki se bodo zbrali v župnijski cerkvi na Teharjah v soboto, 12. junija, do 21. ure in nato poromali peš v Celje, kjer se bo ob 24. uri pričelo nočno bdenje v cerkvi Svetega Duha s katehezo koprškega pomožnega škofa dr. Jurija

Bizjaka. Do 3. ure bodo bdenje vodili mladi iz skupnosti Emanuel, nato pa bodo program oblikovale različne skupine iz vseh slovenskih škofij. V nedeljo po jutranjem okreplilu bodo mladi v procesiji ponesli milostno podobo Marije Pomagaj na stadion. Vsak romar naj bo primerno opravljen za hojo (odsevna oblačila in telesa), armafleks za na stadion in če bi ponoči potreboval kakšno uro počitka, tudi spalno vrečo.

Podrobnejše informacije o prijavah na romanje in bdenje, o organiziranih prevozih, o možnostih parkiranja in drugo najdete na spletni strani:

<http://www.drustvo-skam.si/sek>.

Druga skupina so duhovniki, ki se bodo do 9.30 zbrali v garderobi. Oblečeni v mašne plašče se bodo pridružili procesiji z milostno podobo Marije Pomagaj.

Tretja skupina so ministranti, ki morajo s seboj prinesiti ministrantska oblačila. Na stadionu bo zanje na voljo garderoba za preoblačenje. Ob 9.30 bodo v procesiji z milostno podobo Marije Pomagaj prišli na stadion in zasedli zanje pripravljena mesta.

Četrta skupina so narodne noše, ki se morajo do 9.25 zbrati pred stadionom in bodo spremljale milostno podobo Marije Pomagaj na stadion, kjer bo zanje pripravljen poseben prostor.

Za vsakega udeleženca bo pripravljena vrečka, v kateri bodo kapa, pelerina, spominski podobici in bogoslužna knjižica. Z železniške postaje bodo vozili mestni avtobusi, ki bodo ustavljali na Golovcu, odkoder je predvidena kratka pot do stadiona. Vstopne postaje za vlake bodo Škofja Loka, Ljubljana-Center, Vrhnika, Jesenice, Cerknica, Kranj, Litija, Zagorje ob Savi, Ormož, Cirkovce, Murska Sobota, Gornja Radgona in Šmarje pri Jelšah.

Povabljeni in dobrodošli v Celju, v nedeljo, 13. junija 2010, na slovenskem evharističnem kongresu!
dr. Alojz Snoj, glavni tajnik

Papež Benedikt XVI. je odobril objavo odloka o mučeniški smrti Božjega služabnika Alojzija Grozdeta

Tiskovni urad Svetega sedeža je v soboto, 27. marca 2010, sporočil, da je sveti oče Benedikt XVI. tega dne sprejel v posebno avdienco prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov, nadškofa msgr. Angela Amata SDB, in odobril objavo o priznanju mučeništva Božjega služabnika Alojzija Grozdeta, laika, člana Katoliške akcije, rojenega 27. maja 1923 v Gorenjih Vodalah in umorjenega iz sovraštva do vere 1. januarja 1943 na Mirni.

pred zadnjim srednješolskim letom se ni vrnil domov, saj je bilo tam vedno več nasilja in obiski niso bili preprosti. Za božične praznike si je zelo želel obiskati mamo in sorodnike. Za obisk se je odločil šele za novo leto 1943. Zaprošil je za potno dovolilnico. Najprej se je oglasil v Strugah pri prijatelju.

Na prvi petek, 1. januarja 1943, je bil pri maši v cistercijanskem samostanu Stična, potem pa se je z vlakom odpeljal iz Ivančne Gorice

do Trebnjega. Tam je izvedel, da z vlakom ne more naprej, ker je proga prekinjena. Sklenil je oditi do Mirne peš. Med potjo je prisedel na neki voz. Pri prvi hiši na Mirni je moral stopiti z voza, ker ga je prišla partizanska straža in ga začela zasliševati. Pri njem so našli latinsko mašno knjižico, knjigo Tomaža Kempčana Hoja za Kristusom in knjižico o fatimski Materi Božji. Odvedli so ga v bližnjo gostilno in ga naprej zasliševali. Kočljivost trenutka razodeva tudi dejstvo, da so tri ure prej, preden so zajeli Grozdeta, v Mirni ustrelili bogoslovca Janeza Hočevarja, ki je za praznike hotel obiskati svoje domače v bližnjem Šentrupertu.

V Grozdetu so iskali vojnega obveščevalca in v njem videli mladega človeka z miselnostjo, ki so jo omalovaževali in preganjali. Iz sokolskega doma, kjer so ga nazadnje zasliševali, so ga odpeljali v bližnji gozd pod Mirskim gradom, kjer so ga kruto usmrtili. Novoletni dan 1943 je postal njegov 'dies natalis' za nebesa. Mučeniška kri je pordečila sneg. Dne 23. februarja 1943 se je delno razkrilo, kaj se je zgodilo z dijakom Grozdetom, ki so ga mesec in pol prej mučili na Mirni. Šolarji so nabirali v gozdu zvončke in našli njegovo truplo. Na truplu so bili sledovi strašnega mučenja, truplo pa je bilo nestrohnjeno. Prepeljali so ga v sosednji Šentrupert, kjer je komisija naredila zapisnik. Grozdetovo mučeniško telo so potem pokopali na pokopališču v Šentrupertu na Dolenjskem, saj ga zaradi vojnih razmer tistih dni ni bilo mogoče pre-

Življenjepis Alojzija Grozdeta

Lojze Grozde se je rodil 27. maja 1923 v Gorenjih Vodalah v župniji Tržišče pri Mokronogu na Dolenjskem, kjer je bil tudi krščen. Bil je nezakonski otrok. Ko je bil star štiri leta, se je mati poročila, sam pa je ostal v domači hiši in je zanj skrbela teta. Poskrbela je, da je šel po ljudski šoli študirat v Ljubljano, kamor je odšla služiti. Dobrotniki so ji pomagali, da je Lojze lahko študiral. Stanoval je v dijaškem zavodu Marijanišče in obiskoval klasično gimnazijo, kjer je bil odličen dijak. Med sošolci se je uveljavljal tudi kot literarni ustvarjalec. Med svojimi sovrstniki je bil znan zaradi svojega doslednega in vzornega krščanskega življenja. Maša z obhajilom je bila žarišče Lojzeteve duhovnosti. Evharistijo je doživljal kot »sonce mojega življenja«. Postal je član dijaške Katoliške akcije in je sodeloval v zavodski skupini Marijine kongregacije. Kot dejaven laik je s svojim zglednim načinom življenja, prežetim s Kristusovim duhom, pobožnostjo do Božje Matere Marije vsak dan dokazoval, kako je mogoče tudi kot laik živeti ideal svetosti v vsakdanjem življenju. Zadnja leta gimnazijskega študija so bila leta bližajoče se svetovne vojne. Razmere so se vedno bolj zaostrovale. Za Lojzeta je nastopil tudi čas osebne poklicne odločitve. Svojo pot je iskal v poglobljeni molitvi, ki jo je združeval z delom za druge. Med počitnicami

peljati v domačo župnijo Tržišče. Novica o nasilni smrti in mučenju nedolžnega dijaka je med ljudmi vzbudila strah. Še posebej pa je novica pretresla ljubljanske dijake, ki so ga poznali. Še bolj so se začeli zavzemati za Lojzetove ideale. Obenem so iz dogodkov vedno bolj spoznavali, kako se je na Lojzetu izpolnila misel, ki jo je izrazil že v šoli, ko je napisal pesem Pevčeva molitev. Prišel je k Bogu, kamor je hrepenela njegova duša, vendar po drugačni poti, na drug, višji način. Kmalu po nasilni smrti so se mu verniki v molitvah priporočali kakor mučencu.

Njegov grob je vsa desetletja od njegove smrti do danes kraj številnih romanj posameznikov in skupin.

Ob 50. obletnici Grozdetove mučeniške smrti je nadškofija Ljubljana začela cerkveni postopek za priznanje njegovega mučeništva ter s tem za njegovo beatifikacijo in kanonizacijo.

Kronologija postopka za beatifikacijo in kanonizacijo

Škofijski postopek za beatifikacijo Lojzeta Grozdeta se je pričel avgusta leta 1992 z odlokom ljubljanskega nadškofa dr. Alojzija Šuštarja. V tem času sta se oblikovali zgodovinska in teološka komisija, zbrani so bili vsi potrebni dokazi in podatki ter zaslišane priče. V času ljubljanskega nadškofa dr. Franca Rodeta je bil leta 1999 škofijski postopek končan. To leto je bila narejena tudi sodno-medicinska ekshumacija trupla. Leta 1999 je bilo dokazno gradivo škofijskega postopka uradno izročeno Kongregaciji za zadeve svetnikov v Rimu. Postopek je prešel v rimsko fazo, ki se je uspešno končala z izdelano pozicijo leta 2003. Od takrat pa vse do leta 2009 je pozicija pri kongregaciji v Rimu čakala na obravnavo. Z ustanovitvijo nove škofije v Novem mestu je, kakor določajo norme kongregacije in s pristankom ljubljanskega nadškofa Alojza Urana, postopek vodila naprej novomeška škofija. Dne 16. junija 2009 je na redni seji teologov Kongregacije za zadeve svetnikov v Rimu bila po temeljiti preučitvi pozicije enoglasno sprejeta odločitev, da gre v primeru Božjega služabnika Alojzija Grozdeta za mučeništvo in 'odium fidei' – iz sovraštva do vere. Na rednem kongresu kardinalov in škofov članov Kongregacije za zadeve svetnikov v Rimu je bila 19. januarja 2010 prav tako sprejeta pritrdilna

odločitev, da gre v primeru Božjega služabnika Alojzija Grozdeta za mučeništvo iz sovraštva do vere. Dne 27. marca 2010 je sveti oče Benedikt XVI. sprejel v posebno avdienco prefekta Kongregacije za zadeve svetnikov, nadškofa msgr. Angela Amata SDB, in odobril objavo o priznanju mučeništva Božjega služabnika Alojzija Grozdeta. Od začetka do sklepa procesa je tako preteklo dobrih osemnajst let. Škofje so prosili v Vatikan, da bi bila slovesna beatifikacija Božjega služabnika Alojzija Grozdeta med evharističnim slavljem slovenskega evharističnega kongresa 13. junija 2010 v Celju. Po dokončni ureditvi kapele in grobnice bodo posmrtni ostanki Alojzija Grozdeta preneseni s pokopališča v Šentrupertu in bodo počivali v Marijini cerkvi na Zaplazu pri Trebnjem.

Krajevna Cerkev v Sloveniji želi predstaviti Grozdetov lik kot zgled krščanskega življenja, ki premore zvestobo Kristusu tudi v najtežjih okoliščinah. Pri mučeništvu gre za posebno obliko pričevanja za vero v Jezusa Kristusa, ki se pokaže navzven z vdano sprejeto nasilno smrtjo. V katoliški Cerkvi je kandidat za svetnika v večini primerov najprej razglašen za blaženega, kasneje pa (lahko) tudi za svetnika. Za razglasitev mučenca za blaženega (kar imenujemo beatifikacija) čudež ni potreben, za razglasitev blaženega mučenca za svetnika (kar imenujemo kanonizacija) pa je potreben.

mag. Igor Luzar, postulator

FOTOGRAFIJE ZA TE MISLI SO PRISPEVALI

Miha Koderman: naslovnica zgoraj, 41.
Marija Anžič: naslovnica spodaj, 2,7,43,45,46,52,55,56.
Ana Marija Cek: 2,45. pater Ciril: 2,4,21. Anita Polajžer: 2. Sandra Krnel: 2,50. Vrnec: 4,8. Arhiv Misli: 13.
Florjan Auser: 15,16,33,34,35,52,55.
Dr. Drago Ocvirk: 19,20. Pater Janez: 22,23,55. Martha Magajna: 24,25,26,27,30,31,32. Štefan Šernek: 28, 29.
Marija Grosman: 38.
Helena Leber: 40. Kristina Ferraro: 45.
Družina Mikuletič: 47,55. Draga Gelt: 48. Jože Ramuta: 52. Marija Iskra: 53. Michael Domajnko: 55. Fanika Maver: 55. Sonia Lenarčič Morelli: 55.

HVALA VSEM SODELAVCEM MISLI!

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

GROZDE IN GNIDOVEC NA POTI K OLTARJU.

Papež Benedikt XVI. je na cvetno soboto, 27. marca 2010, odobril priznanje mučeništva božjemu služabniku Lojzetu Grozdetu in herojske kreposti božjemu služabniku Janezu Frančišku Gnidovcu. Preprosto povedano sta to dva pomembna koraka v postopku razglasitve za blaženega. Priznanje mučeništva pomeni, da je postopek končan, in da morajo v Vatikanu samo še določiti, kdaj bo mučenec druge svetovne vojne Lojze Grozde razglašen za blaženega. To bi se utegnilo zgoditi na evharističnem kongresu v Celju 13. junija letos, vendar datum in kraj še nista potrjena. Misijonski škof v Skopju Janez Frančišek Gnidovec pa je s priznanjem herojskih kreposti na dobri poti, da se bo kmalu pridružil blaženim. Pristojni morajo odobriti čudež na njegovo priprošnje in izpeljati vse postopke v zvezi s tem. Ko bo papež slovesno razglasil, da se je zgodil čudež na Gnidovčevo priprošnje, bo postopek sklenjen. Če vzamemo za primer blaženega škofa Slomška, je v njegovem primeru od priznanja herojskih kreposti do sklenitve postopka preteklo dobri dve leti. Tako se bosta mariborskemu škofu bl. Antonu Martinu Slomšku na oltarju kmalu pridružila dva nova blažena, ki so ju mnogi poznali, saj sta umrla približno pred šestdesetimi leti.

MUČENEC LOJZE GROZDE.

Ker bo Grozde kmalu med blaženimi, je prav, da ga spoznamo kot človeka in kristjana, ki je pri devetnajstih letih umrl kot pričevalec za vero. Njegov sošolec iz klasične gimnazije je o njem zapisal: "Lojze je bil predvsem preprost mlad fant. Ni bil posebnež. Z nami je hodil v šolo in užival njeno veselje in bridkost, z nami se je igral, preživljal vesele ure in razvedrilo v zavodu ... Le če si mu pogledal v oči, če si se spomnil njegovih dolgih molitev v kapeli Marijanišča, če si prisluhnil njegovemu srcu, ki je hrepenelo po Luči, takrat se ti je moralo zazdeti, da je vendarle nekaj posebnega, da se dobro zaveda svojega poslanstva, da je namreč za nekaj višjega rojen in da čaka nebes..." Kot kaže je bila njegova naloga dopolnjena na novega leta dan leta 1943, ko so ga partizani v bližini Mirne prijeli

in še isto noč ubili. Zadnje dni februarja so otroci našli njegovo truplo. Pokopali so ga 25. februarja 1943 na pokopališču v Šentrupertu. Že naslednje leto je Anton Strle izdal knjigo o njem "Lojze Grozde: Mladec Kristusa Kralja." Po šestdesetih letih in več ga spoznavamo kot preprostega mladega fanta, ki je imel rad življenje, obenem pa je vzel zares to, kar nas uči Kristus.

MISIJONSKI ŠKOF GNIDOVEC.

Dokaz za to, da sta Gnidovec in Grozde naša sodobnika, je tudi moja osebna izkušnja. V začetku letošnjega maja je poklicala neka starejša gospa in se zanimala za to, komu lahko pove, kako je doživljala škofa Gnidovca. Kot dvanajstletna deklica je bila skupaj s sorodnico pri stricu duhovniku v Makedoniji. Škof Gnidovec je bil že precej bolan, vendar je še vztrajal pri svojem delu. Omenjeni duhovnik je bil z njim in mu pomagal. Deklici sta skrbeli za župnišče, kuhali, pospravljali in vse drugo, kar je bilo potrebno. Gospa je pripovedovala, kako preprost je bil svetniški škof; veliko je premolil pred Najsvetejšim, spal je na golih deskah ... Pripovedovala je, kaj so o njem povedali drugi ... Blaženi Slomšek je živel v odmaknjeni preteklosti, Gnidovec in Grozde pa sta sodobnika, zato je njun zgled toliko močnejši. Ker o življenju in delu škofa Janeza Frančiška Gnidovca lahko berete na drugem mestu, pogledajmo, kaj sta o njem povedala sodobnika, ki sta že dosegla čast oltarja. Zagrebški škof Alojzij Stepinac je ob njegovi smrti dejal: „Gnidovec se mi zdi tako velik, da mu ne sežem niti do gležnjev!“ Mati Terezija iz Kalkute, ki jo je škof Gnidovec kot mlado dekle pred odhodom k sestram na Irsko blagoslovil, pa je o njem dejala: „On je bil 'svetnik'. Vsi smo ga imenovali tako.“

POSVEČENJE ŠKOFA LIPOVŠKA.

Zadnjo soboto v aprilu, 24. aprila 2010, je bil v stolnici Sv. Danijela v Celju posvečen v škofa dr. Stanislav Lipovšek, ki si je za škofovsko geslo izbral besede „V ljubezni in resnici“. Novega celjskega škofa, ki ga je papež na to mesto imenoval 15. marca letos, je posvetil in umestil nuncij Santos Abril y Castello, sopusvečevalca pa sta bila mari-

borski nadškof Franc Kramberger in ljubljanski nadškof Anton Stres. Pred koncem slovesnosti, pri kateri se je zbralo tri tisoč vernikov, je zbrane nagovoril novi celjski škof Stanislav Lipovšek, ki je leta 1968 v isti cerkvi prejel mašniško posvečenje. Med drugim je dejal: „Moj pastoralni program je odrešenjsko poslanstvo Cerkve, ki se prvenstveno uresničuje pri oznanjevanju evangelija, v bogoslužju in v karitativni dejavnosti. Vsi smo nagovorjeni, da smo v tem času, ki ga močno zaznamuje gospodarska, socialna, moralna in tudi verska kriza nosilci luči, ki izhaja iz velikonočne skrivnosti našega Gospoda Jezusa Kristusa. Če bomo vztrajno iskali božje kraljestvo, bomo tudi vse drugo prav naredili.“ Tako je celjska škofija, ki je bila ustanovljena 7. aprila 2006, dobila drugega rednega pastirja.

REFERENDUM

O ARBITRAŽNEM SPORAZUMU.

Državni zbor je za 6. junij 2010 razpisal referendum, na katerem se bodo volivci odločali o arbitražnem sporazumu, s katerim želi vlada Boruta Pahorja dvostransko vprašanje reševanja meje med Slovenijo in Hrvaško prepustiti odločitvi tretjega. Vprašanje se bo glasilo: »Ali ste za to, da se uveljavi zakon o ratifikaciji arbitražnega sporazuma med vlado Republike Slovenije in vlado Republike Hrvaške, ki ga je sprejel državni zbor na seji dne 19. aprila 2010?« Potem, ko je Pahorjeva vlada kmalu po nastopu mandata najprej zaprla pot Hrvaški pri pogajanjih za članstvo v Evropski povezavi, so se začeli pogovori o reševanju mejnega vprašanja s posredovanjem Bruslja. Ko so ti propadli in je hrvaško vlado prevzela Jadranka Kosor, se je Pahor odločil za nov poskus reševanja meje s pomočjo tretjega. Tako je nastal „arbitražni sporazum“, ki je združil Hrvaško, Slovenijo pa razdelil. Pahor za dogovor ni iskal nacionalnega soglasja; obenem je preslišal mnenja mnogih strokovnjakov. Sporazum je razdelil tudi državni zbor, ki ga je sicer sprejel z navadno večino. Tudi ustavno sodišče ni dalo dokončnega odgovora o tem, kaj ta prinaša Sloveniji. Pahorjev arbitražni sporazum je precej nejasen, dopušča celo vrsto različnih razlag in v bistvenih stvareh ostaja nedorečen. To je glavni vzrok, zakaj mu mnogi nasprotujejo. Spet drugi menijo, da bi morali politiki s čim večjim soglasjem rešiti to vprašanje in ga ne prenašati na volivce. Ker je razpisan refer-

endum, je odločanje neizbežno. Pahor pravi, da je s sporazumom zaščiten slovenski nacionalni interes in da pomeni najboljše, kar lahko dobi. Z njim bo Slovenija dobila trajno rešitev vprašanja meje, ki bo pomenila tudi doseg trajnega miru in prijateljstva s Hrvaško. Medtem prejšnji premier Janez Janša pravi, da bo Slovenija z uveljavitvijo sporazuma izgubila suverene pravice na morju, kot jih ima po zakonu o zaščitni ekonomski coni in epikontinentalnem pasu iz leta 2005, izgubila bo status pomorske države; ogrožen bo tudi gospodarski interes luke Koper. Prejšnji zunanji minister Dimitrij Rupel je skušal to vprašanje zelo poenostaviti. Kot pravi, gre za to, da Slovenija ima in potrebuje teritorialni izhod na odprto morje, Hrvaška pa skuša Sloveniji to preprečiti. Zavrnitev arbitražnega sporazuma predlaga tudi Slovensko panevropsko gibanje. France Bučar pravi, da Pahor za svoje trditve, da je to največ, kar smo lahko iztržili, ni predložil nobenega dokaza. To pomeni vračanje v čas enoumja. Bučar še meni, da potrebujemo sporazum o nasledstvu, ki bi rešil tudi mejna vprašanja. Tržaški Boris Pahor ob tem pravi, da ni potrebna arbitraža, ampak »pošten« dogovor s Hrvaško, sicer ta ne bo vstopila v Evropsko unijo.

GRŠKA FINANČNA KRIZA ZAMAJALA TUDI „SLOVENSKI“ EVRO.

Grčijo, ki je vrsto let prirejela poročila o finančnem stanju v državi in prikrivala dejansko stanje, je v začetku leta zajela dolžniška kriza. Ker je država v evro skupini, nima pravih možnosti, da bi si pomagala z inflacijo ali kako drugače. Vsaka njena odločitev je odvisna od preostalih držav, ki so se odločile za skupno valuto - evro. V enakem položaju je Slovenija, ki je leta 2007 evro prevzela. Grški grehi so zamajali evro v vseh državah. Zato so se te dogovorile za skupno pomoč Grčiji, pri kateri sodeluje tudi Mednarodni denarni sklad. Gre za 110 milijard evrov pomoči, ki naj bi jo Grčija prejela v treh letih. Slovenija bo znotraj deleža evroskupine prispevala približno pol odstotka skupne vrednosti, ki znaša do 80 milijard evrov: to je nekaj manj kot 400 milijonov evrov. Od tega naj bi že letos dala 145 milijonov evrov. Tako naj bi vsak Slovenec Grčiji „posodil“ 186 evrov. S tem evro še zdaleč ni rešen, saj podobne težave kot Grčiji grozijo tudi Španiji in Portugalski. Tudi Slovenija ni v najboljšem položaju, saj nas je Pahorjeva vlada v

dobrem letu dni zadolžila za več kot šest milijard evrov, kar pride približno dva tisoč evrov na vsakega državljan. Preveč so se zadolževale še nekatere druge države. To je glavni razlog, da je začel evro v primerjavi z drugimi valutami naglo padati. Da bi se temu izognili, so finančni ministri EU 10. maja dosegli dogovor o skladu, ki predvideva do 750 milijard evrov pomoči državam v območju evra in vključuje Mednarodni denarni sklad. Slovenija naj bi v njem jamčila za dobri dve milijardi. Dogovor je sicer obrnil kazalce na borznih trgih navzgor, vendar samo za en dan. Tako voditelje držav v območju evra čaka težka naloga, kako dolgoročno zagotoviti, da bo evro res trdna valuta, vredna zaupanja.

SPOMENIK FILIPU TRČELJU.

V župniji Šturje v Vipavski dolini so ob letošnjem prazniku farnega zavetnika postavili spomenik rojaku Filipu Terčelju. Duhovnika, vzgojitelja, pisatelja ter borca proti fašizmu, ki je živel med letoma 1892 in 1946, imenujejo tudi vipavski Čedermac. Rojen je bil v vasi Grivče pri Šturjah. Po duhovniškem posvečenju leta 1917 je nadaljeval študij v Kölnu. Zatem je bil profesor katehetike v goriškem Alojzijevišču. Bil je ustanovitelj prosvetne zveze v Gorici, od 1924 do 1929 pa član ožjega odbora goriške Mohorjeve družbe. Fašisti so ga v začetku tridesetih let večkrat zaprli, mučili in nazadnje izgnali iz Gorice. Po letu 1934 je bil profesor verouka na srednjih šolah v Ljubljani. Mučeniško smrt je dočakal v Štulčevi grapi v Davči, 7. januarja 1946, kjer so ga skupaj s Francem Krašno likvidirali kmečevci. Zato ga uvrščamo med pričevalce za vero. Njegov spomenik v nadnaravni velikosti, delo Mirsada Begića, je blagoslovil koprski škof Metod Pirih. Zbranim na slovesnosti je nekaj misli namenil tudi pisatelj Boris Pahor, ki globoko spoštuje človeka, „ki nas je v času fašistične diktature bodril s svojimi spisi in izdajami, zaradi katerih je moral skusiti ponižanja, zapor in konfinacijo od rimske oblasti. Žal pa je potem tudi kot begunec doživel usodo zapornika na jugoslovanskem ozemlju, kjer je zločinska roka segla po njegovem življenju“.

NAZAJ V STARE ČASE.

Dan upora, ki ga praznujemo 27. aprila in je po nekaj letih samostojne Slovenije spet postal le dan čisto določenega upora in ne stoletnih prizadevanj, da bi naš narod svobodno zadihal, se je letos vrnil v zlate čase komunizma. V krog pr-

ireditev, ki so zaznamovale „sveti čas revolucije“, sodi tudi proslava ob 65. obletnici imenovanja slovenske narodne vlade oziroma partizanske vlade pod vodstvom Borisa Kidriča. Pripravili so jo v Ajdovščini. Po mnenju slavnostnega govornika premiera Boruta Pahorja brez te vlade, četudi je bila revolucionarna, ne bi bilo prve demokratično izvoljene vlade Lojzeta Peterleta. Pahor se je sicer vrnil nazaj do programa Zedinjene Slovenije, vendar je glavno pozornost namenil revolucionarni vladi Borisa Kidriča in sedanjim razmeram z napol uradno referendumsko kampanjo v prid arbitražnemu sporazumu. Pahor bi lahko dodal tudi, da brez „ajdovske vlade“ ne bi bilo Barbarinoga rova, Kočevskih brezen in drugih množičnih grobišč, ki jih je napolnila Kidričeva ekipa. Lahko bi se spomnil tudi tamkajšnjega rojaka Filipa Terčelja, ki so mu (kot ste lahko prebrali) teden dni pred tem po dolgotrajnem političnem merjenju moči župljani sosednjih Šturij postavili spomenik. Zaveden primorski duhovnik, ki se je vse življenje in tudi med vojno boril proti fašizmu, je bil zaradi demokratičnih pogledov na spisku Kidričevih krvnikov in bil zato 7. januarja 1946 ubit. Če bi bila Ajdovščina skupaj z vso Slovenijo sposobna povezati oba dogodka, potem bi bil narejen velik korak k spravi. Ker pa tega ni bilo, še vedno capljamo daleč za evropskimi državami in celo za Rusijo. Tako kot je Pahor Peterletovo vlado predpostavil s Kidričevo, bi lahko povedali tudi drugače. Če ne bi bilo revolucionarne Kidričeve vlade, bi imeli prvo demokratično izvoljeno slovensko vlado že vsaj pol stoletja prej. Tako pa so Stalinovi in Titovi verniki izpeljali revolucijo do konca in še dolga leta po koncu vojne prelivali kri, polnili koncentracijska in delovna taborišča. Bolj prepričljiva kot Pahor je bila njegova primorska rojakinja, obrambna ministrica Ljubica Jelušič. Opozorila je, da Kidričeva vlada ni imela obrambnega ministra, ker je bil glavni štab partizanskih odredov že neposredno podrejen vrhovnemu štabu Jugoslovanske armade. »Primorci smo tako v času največjih diplomatskih preizkušenj, ki so potem sledile, ostali brez lastne narodne vojske,« je dejala. Sedanja Slovenska pa je vojska moderna, dobro organizirana in mednarodno priznana sila. Zbrane je nagovoril še pisatelj Boris Pahor, ki je opozoril na trpljenje Primorcev pod fašizmom. Zavzel se je še za priznanje izsledkov, ki jih je zbrala in strnila slovensko-italijanska

zgodovinska komisija o zločinih na obeh straneh. Poleg tega je omenil delo požrtvovalnih duhovnikov Trčelja, Sluge in Piščanca, ki so postali žrtve revolucije. Praznovanja, kjer so plapolale zastave z rdečimi zvezdami, so se nadaljevale tudi v pri-

hodnjih dneh. Pomembni dogodki, kot so 20. obletnica prvi demokratičnih volitev in prve slovenske vlade in druge obletnice, povezane s slovensko pomladjo, pa ostajajo v senci pridobitev revolucije.

Srebrni jubilej škofovske službe koprskega škofa msgr. Metoda Piriha

Na praznik Gospodovega oznanjenja, 25.3.2010, je preteklo 25 let od imenovanja za škofa, 27. maja pa 25 let od škofovskega posvečenja koprskega škofa msgr. Metoda Piriha. 25 let škofovske službe je res velik dar Gospodov, ki se ga s škofom Metodom veseli vsa koprška škofija in Cerkev v domovini in po svetu, saj je bil škof Metod dolga leta odgovoren za nas, Slovence v svetu. Povzemamo besede njegovega pomožnega škofa dr. Jurija Bizjaka, ko zavijamo v nje tudi naša prisrčna in hvaležna voščila.

Škof Metod si je za škofovsko geslo izbral psalmistove besede: »Vate zaupam« (Ps 143,8). Sam lepo pravi, da geslo pomeni najprej zaupanje v Boga, kakor ga izraža psalmist: »Daj, da že zjutraj začutim tvojo dobroto, kajti vate zaupam!« Potem pa tudi zaupanje v človeka, kakor piše apostol Pavel Tesaloničanom: »Kajti kdo je naše upanje in naše veselje in naš venec, s katerim se bomo ponašali, če ne prav vi, pred našim Gospodom Jezusom ob njegovem prihodu? Vi ste namreč naša slava in naše veselje« (1 Tes 2,19–20).

Izbrano geslo je škofu Metodu skozi vseh petindvajset let vedno živo pred očmi. Vztrajno zaupa Bogu in ljudem in ima poslušno srce za Boga in za ljudi. Kakor pravi odpev pri molitvah v čast svetim pastirjem: »Pastir ljubi svoje brate in sestre in mnogo moli za ljudstvo.« Vsa leta vestno in z vsem srcem opravlja vse tri službe v Cerkvi: učiteljsko, pastirsko in posvečevalno.

Škof Metod kot učitelj in oznanjevalec Kristusovega evangelija vestno združuje resnico in ljubezen, razumnost in dobroto. Odlikuje se po jasnosti v izražanju, po odločnosti in doslednosti, po mo-

drosti in zaupanju. Najbolj vidni sadovi njegove učiteljske službe so Škofijske pastoralne smernice za prenovo škofije (1996) in ustrezen delež pri Plenarnem zboru Cerkve na Slovenskem (2002) pa tudi številni govori in pogovori ter članki in razprave o resnicah in skrivnostih cerkvenega leta, o vsebini zakramentov in obredov, o poslanstvu Cerkve in duhovnikov ter vernikov, o vrednosti in dostojanstvu človeške osebe, družine in družbe, o vrednosti dela in počitka, umetnosti in tehnike, o bratskem sožitju med narodi. S svojim delom je v tem času začel tudi Radio Ognjišče, najprej v studiu v Kopru. Ta oblika oznanjevanja je v pastoralni posebnega pomena. Veliko laikov sodeluje v katehezi, še več pa jih je v župnijskih pastoralnih in gospodarskih svetih in pri Karitas, ki so nastale skoraj po vsej škofiji.

S posebno ljubeznijo vedno spremlja vse duhovnike in bogoslovce, veliko misli nanje in zanje moli in se jih spominja za godove in rojstne dneve. Imel je veliko duhovnih vaj za duhovnike in bogoslovce, za redovnike in redovnice, za razne skupnosti vernikov doma in po svetu. Sad njegove ljubeče skrbi za mladino in njeno vzgojo

je ustanovitev in gradnja škofijske gimnazije in dijaškega doma v Vipavi. Ustanovil je župniji Hrpelje-Kozina in Koper-Sveti Marko. Preuredil je nekaj dekanij, 24 vikariatov pa je kot podružnice pridružil različnim župnijam. Prenovil je škofijsko hišo v Kopru, za bolne in ostarele duhovnike je pridobil in uredil majhen, a prijazen dom v Šempetru. Znan je kot reden obiskovalec domov za starejše in velik prijatelj obstoječih skupnosti zasvojenih. Vsako župnijo koprške škofije je v teh letih obiskal po večkrat in vsako podružnico vsaj enkrat. Več let je bil odgovoren za Slovence po svetu in je obiskal številne rojake po vseh celinah. Pri nas v Avstraliji je bil leta 1991 in 2008. Trudi se za dobre odnose s pastirji in našimi rojaki v zamejstvu.

Štirikrat je z drugimi slovenskimi škofi romal ad limina in na grobove apostolov. Leta 1990 se je udeležil škofovske sinode v Rimu, katere sad je bila spodbuda *Dal vam bom pastirjev* (1992). Leta 1996, ko je sveti oče obiskal Slovenijo, ga je škof Metod sprejel in spremljal med mladimi v Postojni. V času njegove škofovske službe smo slavili 1400-letnico starodavne koprške škofi je (1999) in 25-letnico obnovljene in povečane sedanje koprške škofije (2002). Leta 2000 je na njegovo prošnjo koprška škofi ja dobila pomožnega škofa,

leta 2004 pa je na njegovo prošnjo Nova Gorica dobila konkatedralo. Posvetil je 55 duhovnikov. V svetem letu 2000 je posvetil v škofa dr. Jurija Bizjaka. Potrjeval je pri birmi dolge vrste mladih, spovedoval in delil sveto Rešnje telo v stolnici in po župnijah, mazilil bolnike na romanjih in shodih. Posvetil je nekaj novih cerkva in več oltarjev, blagoslovil je veliko prenovljenih cerkva in kapel, novih orgel in zvonov ter druge cerkvene opreme. Kljub bolezni vztraja v svoji službi in pri apostolskem poslanstvu. Po njegovih rokah je celotna škofija prejela številne milosti.

Tudi avstralski Slovenci, mnogi, skoraj večina doma iz njegove škofije, se pridružujemo čestitkam:

Dragi gospod škof Metod! Ob srebrnem jubileju Vašega škofovskega posvečenja Vam iskreno čestitamo in se Bogu za Vas z molitvijo prisrčno zahvaljujemo. Bog Vas živi in ohranja! Hvala Vam za dva nepozabna obiska v Avstraliji. Škofu Juriju pa čestitke ob 10. obletnici imenovanja!

V imenu slovenskih vernikov in duhovnikov v Avstraliji - p. Ciril A. Božič OFM

VAŠI DAROVI - do 12. maja 2010

ZA BERNARDOV SKLAD:

\$280: Franc Čulek. **\$110:** Maria in Franc Vodušek. **\$80:** Maria Sečko. **\$60:** Jelka Burger, Ivanka Kolačko, Vlado Kutin, Feliks Kramberger. **\$50:** Tatjana Tee, F&I Žabkar. **\$40:** Lenti Lenko, M&I Vodopivec.

\$30: Pevski zbor Geelong, Darko Butinar, Maria Močička. **\$20:** D. Zorzut, Ana Pegan, Ivan Mervar, Eva Wajon, Štefka Fretze, Anton Cevec, Maria Brgoč, Anna Gustin, Maria Monteburano, Anica in Anton Šuštar, S&J Prekodravec, Marta Zrim, Maria Rotar. **\$15:** Franc in Vida Kravos. **\$11:** Francis Namar. **\$10:** Silva in Pavel Trček, Matt Štukelj, Janez in Minka Albrecht, Juliana Veber, Albert Logar, Ignac Kalister, John in Fanika Marinič, Maria Surina, Marjan Pažek, Franc Vogrin, Karl Bevc, Majda Muzlai, Alma Zdraulig, K&D Geržina, Dora in Emil Hrvatina, Sofia in Danilo Šajn, Angela Brala, Maria Leich, Miha Hovar, Tereza Žnidarič, Jože Gjerek, Franc Tomažič, Ivan Gojak, A&V Pančur, Albina Barbiš, R. Fatur, Frank Berlič, Kristina Slavec, Justina Miklavec, Jože Matkovič in Lojzka Kuhar, Emilija Jaksetič, Helena in Drago Hilla, Angela Dodič, Toni Švigelj, John Ploy, Maria Ferjančič, Jože Vuga, Maria Umbrazunas, Maria Valenčič, Ivan Rudolf, Angela Sirc. **\$5:** Ivan Kampuš, Toni Jamšek, Adriana Stepančič, Antonia Ahec.

ZA LAČNE: \$50: Anica Lapuh, Marta in Anton Kristan. **\$40:** Ema Bole-Kosmina, N/N. **\$30:** Maria Surina. **\$20:** N/N. **ZA MISIJONE: \$50:** Jože in Terezia Krušec. **\$40:** Marta Zrim (namesto božičnih voščilnic), Elvira Mahnič. **ZA SALOMONOVE OTOKE: \$30:** N/N (namesto cvetja na grob Maksu Koržetu).

BOG POVRNI VSO VAŠO DOBROTO!

SPREMEMBE NA VELEPOSLANIŠTVU RS V CANBERRI

Spoštovani!

Moje kratko službovanje na Veleposlaništvu v Canberri se izteka in v petek, 7. maja 2010, bom odpravnništvo poslov predala kolegu **Juretu Gašpariču**, izkušenemu diplomatu, ki prihaja iz slovenskega Ministrstva za zunanje zadeve. Vesela sem, da sem imela priložnost spoznati od Slovenije tako oddaljen košček sveta, kjer zahvaljujoč vam še vedno živita slovenski jezik in kultura.

Vsem, s katerimi sem imela priliko sodelovati, se iskreno zahvaljujem za vso pomoč in podporo. Veseli me, da sem nekatere od vas uspela spoznati tudi osebno, žal pa mi je, da zaradi pomanjkanja časa veliko od vas nisem uspela obiskati.

Vsem skupaj želim še veliko uspehov in zadovoljstva ter vas prisrčno pozdravljam.

Mojca Nemec Van Gorp

Začasna odpravnica poslov
Veleposlaništvo RS v Canberri

Spoštovani gospe MOJCI NEMEC VAN GORP in njenemu možu DAVIDU se zahvaljujemo za ta lep, a kratek čas med nami. V Sloveniji pa naj ju pričaka cvetoča pomlad!

Novemu začasnemu odpravniku poslov Veleposlaništva RS v Canberri, g. JURETU GAŠPARIČU, pa prisrčna dobrodošlica tudi od slovenske avstralske skupnosti!

Spoštovani rojaki, slovenski zunanji minister Samuel Žbogar mi je zaupal prijetno nalogo, da Vam pomagam krepiti vezi z domovino, Sloveniji pa vez z rojaki in z danes nič več oddaljeno Avstralijo.

Prepričan sem, da smo tudi v tej nalogi združeni, saj me je že ob prvem dotiku z avstralsko zemljico generalni konzul Alfred Brežnik prijetno presenetil z zelo spodbudnimi besedami, ki potrjujejo mojo vero v razvoj sodelovanja z Vami, spoštovani rojaki, in z Avstralijo.

Razen Afrike je Avstralija edini kontinent, na katerem še nisem služboval. Doslej sem se ukvar-

jal z včlanjevanjem domovine v mednarodne organizacije v Ženevi, na Dunaju in v New Yorku, v čemer smo Slovenci s skupnimi močmi zelo hitro uspeli. Tu ne morem preskočiti npr. neprecenljive pomoči rojaka Janeza Hacina slovenski stalni misiji pri OZN v Ženevi, ki je prispevala k hitrem vstopu v Svetovno trgovinsko organizacijo in v tamkajšnje agencije OZN.

Pred nami je ostal le vstop v prestižni klub razvitih v Parizu, v Organizacijo za ekonomsko sodelovanje in razvoj (OECD). S ponosom Vam sporočam, da je včeraj tudi OECD Slovenijo povabila k pristopu. Slovenci smo torej vajeni »prehitevati po desni«, zato upam, da z vožnjo po »napačni strani« ne bom imel prehudih preglavic niti v moji novi gostiteljici Avstraliji. Misija v daljni in prečudoviti Avstraliji je najprijetnejša in najzanimivejša naloga, ki lahko doleti Evropejca, čeprav gotovo ne pomeni le spoznavanja zanimive favne, flore in kulture. Pred nami so obiski in stiki na visoki ravni, ki naj okrepijo odnose z rojaki in z Avstralijo.

Do julija moramo poskrbeti tudi za nov združeni sedež veleposlaništva in rezidence bodočega slovenskega veleposlanika v Canberri. O novem naslovu Vas bom pravočasno obvestil, saj kljub selitvi ne želimo prekiniti z delom.

Hkrati Vas obveščam, da je Državni zbor Republike Slovenije razpisal naknadni zakonodajni referendum o Zakonu o ratifikaciji arbitražnega sporazuma med Vlado RS in Vlado Republike Hrvaške, ki bo potekal 6. junija 2010, o čemer so podrobnejše informacije na spletni strani Državne volilne komisije www.dvk.gov.si. Pri tem želim opozoriti, da bodo slovenski volivci s prebivališčem v tujini prejeli glasovnice in volilne karte za glasovanje po pošti le, če bodo zahtevo za glasovanje po pošti posredovali do 22. maja.

Zato predlagam, da volivci, ki želijo glasovati po pošti, svoje zahtevke čim prej posredujejo Državni volilni komisiji. Volišča bodo odprta tudi na Veleposlaništvih, o čemer Vas bom posebej obvestil. Pričakujem, da se čim prej snidemo, dotlej pa Vam posredujem še naslov novega spletnega portala **www.culture.si**, ki mi ga je danes poslala Vaša dobra znanka Helena Drnovšek Zorko, ponuja pa članke o umetnosti in kulturni dediščini v Sloveniji ter o prizoriščih, izobraževalnih programih, podpornih dejavnostih in virih financiranja. Upam, da Vam bo portal v pomoč, saj je živahno

kulturno druženje že doslej bistveno prispevalo k Vaši presenetljivo dobri formi.

Tistim, s katerimi sem že imel čast govoriti, se zahvaljujem za izjemno topel sprejem in pomoč, ki mi veliko pomeni, vsem rojakom pa ob tej priložnosti iz Ljubljane ponovno prenašam pozdrave Aljaža, Andreja, Helene, Bojana, Gregorja, Božene ter Mojce, ki vedno radi obujajo spomine na svoje nezapabne avstralske urice z Vami.

**Prisrčno Vas pozdravlja seveda tudi vedno Vaš
Jure Gašparič, pooblaščen minister, začasni
odpravnik poslov, Canberra, 11. maj 2010**

Raziskovanje »turizma iskanja korenin« na primeru Slovencev v Avstraliji

**Miha Koderman, Univerza na Primorskem,
Znanstveno-raziskovalno središče Koper**

V svetu že dodobra uveljavljeni pojem »Turizem iskanja korenin« (Roots Tourism), ki označuje turistične obiske izseljencev v njihovo izvorno državo oziroma državo njihovih prednikov, je v Sloveniji še relativno neznan kljub dejstvu, da izven meja Republike Slovenije živi preko 350.000 oseb slovenskega porekla. Tovrstne turistične obiske so strokovnjaki znotraj širokega spektra turističnih dejavnosti do nedavnega uvrščali v tri med seboj povezana in sorodna področja: »Turizem dediščine« (Heritage Tourism), »Turizem obiskovanja prijateljev in sorodnikov« (Visiting Friends and Relatives Tourism) ter tako imenovani »Etnični turizem« (Ethnic Tourism).

Preučevanje »Turizma iskanja korenin«, ki vključuje interakcijo izseljenskih skupnosti v povezavi z njihovo turistično mobilnostjo, je relativno novo področje in je bilo v znanstveni literaturi do nedavnega zapostavljeno. Tovrstno obliko turizma lahko po mnenju različnih raziskovalcev na področju sociologije, geografije, zgodovine in izseljenstva (med njimi na primer P. Basu, K. M. Clarke, J. K. Guelke, D. Timothy, W. Zelinsky in drugi), pojmuje kot enega najbolj aktivnih mehanizmov, ki povezuje izvorno deželo z 'njnimi' emigranti. S potovanjem v izvorno

deželo lahko etnične skupnosti obnavljajo, razvijajo in tudi prikazujejo svojo dediščino, poleg tega pa se ljudje z obiskom izvorne dežele počutijo z njo povezani ne glede na politične meje in velike razdalje. Ob povedanem lahko predpostavljamo, da na takšen način turistična mobilnost prispeva tudi k ohranjanju etnične identitete.

Prve znanstvene raziskave o obiskih izvorne dežele izseljencev lahko zasledimo v povezavi z afriško-ameriško skupnostjo v Združenih državah Amerike, ki je nastala tekom prisilnih migracij od 16. stoletja dalje. Zanimanje za preučevanje posameznikove dediščine in obiskovanje izvorne dežele prednikov je vzpodbudilo leta 1976 izdano odmevno literarno delo temnopoltega ameriškega pisatelja Alexandra Haleya, z naslovom: »Korenine – saga o ameriški rodovini« (naslov dela v

**Florjan Auser, Miha Koderman,
Marija Anžič in pater Ciril
pri Angelci in Jožetu Veedetz.**

izvirniku je »Roots – The Saga of an American Family«), ki mu je sledila tudi televizijska serija z naslovom »Roots«.

Ta segment turizma se v zadnjih desetletjih zaradi specifičnih lastnosti, med katerimi gre izpostaviti prav emocionalni (motivi za obiske temeljijo na družinski in narodnosti dediščini) in pogostnostni vidik (tovrstni obiski niso omejeni le na enkratni obisk, pač pa se potreba po njih vzpostavlja vedno znova, poleg tega pa je dolžina obiska zaradi prostorske ločenosti in razdalje pogosto daljša) vedno bolj uveljavlja med turističnimi dejavnosti.

Omenjena teoretična spoznanja bodo služila kot izhodišče za prvo tovrstno raziskavo med slovenskimi izseljenskimi skupnostmi, ki bo v potekala prav na primeru Slovencev v Avstraliji. Študija je del doktorske disertacije avtorja pričujočega prispevka, ki je kot mladi raziskovalec na področju geografije turizma zaposlen na Znanstveno-raziskovalnem središču Univerze na Primorskem v Kopru in je bila podprta tudi s strani Javne agencije za raziskovalno dejavnost Republike Slov-

enije. Avtor namerava v sklopu pet mesečnega terenskega dela med izseljensko skupnostjo v Avstraliji obiskati vsa slovenska društva in med Slovenci s pomočjo anketnih vprašalnikov, ki jim bodo razdeljeni, ugotoviti njihove motive za potovanje in spoznati izkušnje, ki so jih pridobili v preteklih potovanjih v Slovenijo.

Vabljeni ste, da tudi sami izpolnite anketni vprašalnik in prispevate svoje izkušnje o potovanjih v Slovenijo. To lahko storite preko spletne strani www.glasslovenije.com.au, kjer kliknete na vabilo za sodelovanje v raziskavi: »TURIZEM ISKANJA KORENIN« - SLOVENC V AVSTRALIJI. Na svoj računalnik si prenesete vprašalnik (v datoteki MS Word ali PDF) in ga bodisi natisnjena in izpolnjenega pošljete na naslov:

Miha Koderman

PO Box 197

KEW VIC 3101

ali pa svoje odgovore vnesete direktno v vprašalnik, ga shranite in kot priponko pošljete na elektronski naslov: miha.koderman@zrs.upr.si

Halo, tukaj slovenski Mediteran!

Mojca Butinar Mužina, koordinatorica Poletnih tečajev

Tudi tokrat se obračamo na Vas, da bi Vam predstavili že sedemnajste **Poletne tečaje slovenskega jezika na Slovenski obali HALO, TUKAJ SLOVENSKI MEDITERAN!**, ki bodo potekali v **Kopru od 19. julija do 1. avgusta 2010**, v organizaciji Fakultete za humanistične študije Koper in Znanstveno-raziskovalnega središča Koper Univerze na Primorskem.

Poletni tečaji so namenjeni vsem, ki bi se radi naučili slovenskega jezika ali svoje znanje slovenščine še izpopolnili, spoznali Slovenijo in njeno kulturo, hkrati pa preživeli dva prijetna poletna tedna na morju.

Na tečajih v preteklih letih je bil osrednji namen naše dejavnosti dosežen, saj smo uspeli združiti koristno (spoznavanje slovenskega jezika in kulture) s prijetnim (poletni oddih).

To vsako leto poleg zaključnih testov pokažejo tudi izjave udeležencev, zapisi v biltenu *Poletnih tečajev* in pa rezultati ankete, ki jo izpolnijo študentje pred odhodom. Prav tako nas razveseljuje dejstvo, da se številni udeleženci k nam večkrat vračajo. Lepo pozdravljeni.

We are pleased to inform you about the **17th Slovene Language Summer Courses on the Slovene Coast**. The Summer Courses entitled **“HELLO, THIS IS THE SLOVENE MEDITERRANEAN!”**, organized by the Faculty of Humanities Koper and the Science and Research Centre of Koper at the University of Primorska will be held in **Koper from 19th July to 1st August 2010**.

The course is intended for all who wish to learn the Slovene language or improve their knowledge and get to know Slovenia and its culture in spending two pleasant summer weeks by the Slovene sea. The main aim of the *Summer Course* was achieved in last sixteen years. We combined the usefulness of learning Slovene and getting more familiar with Slovenia with the pleasures of spending two summer weeks by the sea. The results of language tests as well as participants' impressions gathered in a newsletter and the results of a questionnaire showed how successful the *Summer Courses* were. We are also very glad to see that many participants are coming back each year.

SAMO BOG JE LEP

prof. dr. Drago Ocvirk CM

Ko sem se lani vrnil na Salomonove otoke z blagoslova slovenske kapele Marije Pomagaj v Marijini dolini v zaledju Brisbana (Avstralija), sem na praznik povišanja sv. križa (14. septembra 2009) sedel za računalnik. Prsti so zaplesali po tipkovnici, na ekranu pa so se vrstile črke in se uvrščale v miselne čete. Zdaj so te čete na prošnjo Marije Anžič, nekdanje afriške misijonarke, prikorakale v Mislih pred vas. Sprejmite jih dobrohotno, kakor ste mene vsakokrat, ko sem se na poti na Salomone ali z njih mudil med vami. Vse imam v zelo hvaležnem spominu in se veselim ponovnega snidenja z vami, saj se bliža julij, ko bom spet šel v naše bogoslovje na Salomone poučevat nadebudne bogoslovce. Njih in sebe priporočam v vaše molitve. Bog vas živi!

Tokrat mi je bilo prvič do smeha in šal, ko sem zapuščal Salomone. »Jočite,« sem dražil bogoslovce, »saj se kmalu vrnem!« Res, že drugi torek, čez teden dni torej, bom spet nazaj doma na Salomonih. V Avstralijo bom skočil le do Brisbana, od koder je tudi sicer edina povezava s Salomoni, da bi v Marijini dolini med gorami v zaledju znamenite obale Gold Coast blagoslovil slovensko kapelico Marije Pomagaj.

Če je bilo moje slovo bolj za šalo kot zares, pa so se vaščani Nazareta in učenci Katehetskega centra stiskali okrog mojega sobrata Joelija, ga objemali in jokali. Joeli se namreč poslavlja zares, ker so ga po dveh letih dela v katehetskem centru, poklicali nazaj na rodni Fidži. Tudi Joeliju ni vseeno. Vidi se, da je v centru Nazaret pogljal korenine in so mu Nazarečani in učenci prirasli k srcu. A kaj ko je misijonski poklic podoben vojaškemu. Treba je tja, kamor te pošljejo, kjer si tisti trenutek najpotrebnejši in moreš največ storiti za širjenje evangelija.

Med temi, ki so se prišli posloviti, je tudi Ana Rici. Včeraj je tudi ona zaključila svoje dvomesečno misijonsko delo v Katehetskem centru, kjer je poučevala v pripravljalnem letniku za bogoslovje in v programu za usposabljanje laikov za delo v Cerkvi. Jutri bo žalosten dan, dan slovesa, zanjo,

za moje sobrate in mladino, ki se jim je usedla v srce. Seveda je to vzajemno in Ana bi najraje kar ostala pri nas. Toda za letos se je tudi njej iztekel misijonski čas, upajmo, da ji ga bo drugo leto Bog spet kaj odmeril za delo v njegovem salomonskem vrtu. Sobratje, Nazarečani in učenci na to računajo in za to molijo.

Letalo je bilo skoraj polno, tako da sva z Joelijem ostala vsak na svojem koncu. Sicer pa tako ali tako ni kazal posebne želje po pogovoru, saj se je takoj, ko se je pogreznil v sedež, še globlje pogreznil v svoje misli. Za njim sta dve lepi leti, gotovo se sprehaja po spominih in se znova srečuje s svojimi Salomenci, ki so dobili domovinsko pravico v njegovem srcu. Prijetni stanovalci, a tako kakor vedno jih bo čas, ta rabelj hudi, izselil in pripeljal nove prebivalce. Bodo ti tudi tako topli, zaupljivi, pozorni ... kakor Salomenci?

Sam sem ubijal čas s prebiranjem romana Zajčje leto finskega pisatelja Arta Paasilinna. Delo sledi dvojni transformaciji, in sicer Vatanena in divjega zajca. Vatanen je lahko kdorkoli, pač človek utrujen, zamorjen in odtujen zaradi nečloveškega življenja, ki ga narekuje sodobna mestna civilizacija. Ko glavni junak odkrije zajčka z zlomljeno nogo, ga to nebogljeno bitje tako prevzame, da zapusti civilizacijo in začne živeti v naravi. Vse bolj postaja 'naraven', divji, istočasno pa se divji zajček, ki medtem ozdravi in je že pravi zajec, udomačuje in je divji samo še po imenu. Roman se odlično bere in je v njem precej soli, da misliti ob preprostih dogodkih, iz katerih je spleteno življenje in jih brez pisateljske žilice in posluha zanje sploh ne opazimo.

Sredi poti sem bil že tudi sredi romana v desetem poglavju z naslovom »V cerkvi«. No, tu je pisatelja verjetno malo zavedel spomin iz otroštva, se mi zdi, ko je užival v risankah proizvajalca Looney Tunes. Morda gre pa tudi za kak pisateljski prijem in skrit namig, da tudi njegov roman in vse naše življenje ni kaj več kakor spopadanje brez konca in smisla med: premetenim zajcem z imenom Bugs Bunny in vztrajnim, a neuspešnim lovcom, ki sliši na ime Elmer Fudd. Gotovo se spomnite risanke, v kateri nastopa majhen debeluškast

lovec, ki ga divji zajec ves čas spravlja ob živce in v nemogoče situacije in reakcije. Risanka se skoraj vedno konča z živčnim zlomom in divjim streljanjem neuspešnega lovca, zajec pa še enkrat slavi zmagooslavje. Prav takšnemu scenariju sledimo »V cerkvi«.

Vatanen je zaspal na klopi v cerkvi, zajca pa pri ogledu božjega hrama premamijo rože pri oltarju in jih začne slastno jesti. A prav tedaj stopi v cerkev pastor - v slovenskem prevodu je sicer govor o župniku, a ker je na Finskem protestantska Cerkev, se mi zdi zaradi jasnosti primernejši izraz pastor. Morda je prevajalka hotela slovenskemu bralcu pomagati in mu je v domišljijo podtaknila bolj domač lik katoliškega župnika. Ta je pri nas tako ali tako zasmehovan in vreden posmeha; na televiziji ni nobene debilne oddaje, ki se krasi z zvenečo oznako humoristična, ki se ne bi norčevala iz katoliškega duhovnika. No, v romanu teka stari pastor Elmer Fudd za Bugs Bunnyjem, seveda neuspešno. Kaj naj na koncu z živci stori drugega kakor Elemer v risanki!? In res, pastor, ves iz sebe, zgrabi za pištolo in toča krogel se vsuje proti nedolžni živalci. Saj res, finski pastori nosijo pištole s seboj in z njimi streljajo vse povprek tako kakor kavboji v vesternih. Naš pastor, neroden kot Elmer, Bugsa seveda ne zadene, manj sreče pa ima križani Kristus nad oltarjem, ki jo pošteno skupi. A risanka ne bi bila popolna, če ne bi pastor strela privoščil še sebi. Zdaj je lova v cerkvi lahko konec, saj je zajec edini odnesel celo kožo, pa tudi Vatanena je ves ta trušč vendarle le prebudil iz spanja pravičnega

pred Božjim obličjem. Vatanenu uspe na hitro potolažiti nesrečnega pastorja, pa še pomoč mu priskoči pri poroki. No, povprečno razgledan Evropejec naleti ob tem slovesnem dogodku še na en kamen spotike. Ubogi pastor položi namreč mladoporočencema na srce besede sv. Pavla iz Pisma Filipincem. Da, prav ste prebrali. Sv. Pavel, ki je živel v prvem krščanskem stoletju, naj bi sestavil pismo Filipincem, čeprav so Španci to tihomorsko otočje poimenovali s tem imenom šele v 16. stoletju. Je Filipljane, prebivalce Filipov, mesta v antični vzhodni Makedoniji, prekrstil ali preselil na Filipine avtor ali prevajalka, ne vem. Vsekakor pa to razodeva precejšnjo nekulturo in nepoznavanje temeljnih tekstov, na katerih sloni zahodna civilizacija.

»V cerkvi«, se pravi v desetem poglavju, bi skoraj obupal in odložil knjigo, če ne bi bilo pred mano še kako uro leta. To me je prisililo, da sem spet pogljal svoje duhovne motorje in po tem banalnem in predvidljivem poglavju, letel naprej skozi zgodbo. Prav ob koncu leta sem pristal na zadnji strani. Kljub vsemu je Arta Paasilinna vreden branja!

Na letališču me je pobral za vse dobro goreč Mirko Cuderman in odpeljal k sebi na Mount Mee, kjer je njegova žena Anica že čakala z večerjo. Proti večeru drugega dne sva se z Mirkom odpravila nazaj na letališče po misijonarko Ano. Bila je vesela, ko naju je zagledala, a hkrati nekako otožna, ker je zapustila Salomonce. Kakorkoli že, zdaj sva bila na Gori Mee v zaledju Brisbana dva salomon-ska Slovenca, ki sva čakala na sobotno slovesnost. Ker je Mirkova kmetija na samotnem kraju, kjer boš prej srečal črede krav ko človeka, sva se z Ano v četrtek odpravila v Brisbane. Mirko naju je zapeljal na železniško postajo v kraj Caboolture, od tam pa sva bila v slabi uri že v Brisbanu. Kakor vedno sem prečesal ogromno knjigarn, čeprav me je vest pekla, saj sem videl, da Ana ni tako navdušen knjigarnolazec, kakor sem sam. No, bolj ji ustrezalo, ko sva začela iskati bolj življenjske zadeve. Projektorske žarnice za Fr. Victorja res nisva našla, škoda, sva pa prišla na svoj račun v veleblagovnici s kuhinjskimi zadevami. Ker se je Ana kar precej vrtela po kuhinji, da bi nam pripravila kakšno slastno presenečenje - npr. palačinke, šmorn ali rižev narastek

– je dobro poznala pomanjkljivosti naše kuharske opreme. Zato mi je potrebne reči kar nalagala v voziček: nekaj ponev, lesene kuhalnice; našla je napravo za stepanje jajc, o kateri sestra Jozeva sanja ves čas, in še vrsta drugih nujno potrebnih kuharskih pripomočkov sem pri blagajni privlekel iz vozička in položil na trak.

Vso to kramo je bilo treba spraviti najprej na Mont Mee, kasneje pa še na Salomone. Si predstavljate, kako je na Salomonih, če moraš leteti skoraj štiri ure daleč, da nakupiš lonce, ponve in kuhalnice! Ta odprava se mi je zato zdela podobna tistim, ki jih

je dvakrat letno podvzel moj stari ate, ko se je z Dobrne odpravil v Celje. S hribov je bilo treba po kolovozu do glavne ceste, avtobus je po makadamu prašil skoraj do Vojnika, kjer se je dobrnska cesta priključila na cesto Celje - Maribor. No, tam je šlo potem bolj gladko do Celja. Ko je končal svoje opravke, je stari oče potegnil iz žepa spisek reči, ki jih mora kupiti za staro mamo in tete, pa še za sosede je bilo treba kaj poiskati tam v daljnem Celju. Kako se stvari ponavljajo: Nihil novi sub sole, nič novega pod soncem so vedeli že stari Rimljani.

V petek zvečer sva se z Ano srečala v Brisbanu s Slovenci iz Melbourne. Kar za cel avtobus jih je bilo in med njimi so bili imenitni pevci, ki so v soboto, 12. septembra 2009, visoko v hribih na blagoslovitvi kapelice z ubranim petjem dvigali srca k Bogu pri sv. maši, na popoldanskem koncertu pa so nas z narodno pesmijo popeljali čez gore in morja v raj pod Triglavom. Marsikatera solza se je utrnila - solza spomina in sreče, ljubezni in upanja. Da, tako je to tu na tujem v novi domovini! Stara je bolj ljubljena in spoštovana, kakor doma. Pač, dokler imaš, ne veš, da imaš in kaj imaš, potem pa pride tisti »Oh, ko bi ...«

Kapelica Marije Pomagaj je zgrajena v hribih v manjši dolini sredi evkaliptusovega gozda. Dolina se imenuje Marijina, ker imajo podobne kapelice kakor je slovenska tudi drugi narodi. Presenečen sem bil, ko sem se znašel pred korejsko z Marijo in Jezusom v korejski opravi in potezami obraza. Tudi drugi azijski narodi ne zaostajajo, nekaj je celo afriških kapelic. Vsaka od njih pričuje, od

kod so njeni graditelji in od kod vse so katoličani, ki imajo Jezusovo mater za svojo. Toda brez sence napuha lahko rečem, da je naša kapelica med najlepšimi in največjimi. Naši rojaki so se res izkazali in ta kapelica zelo lepo govori na tem koncu Avstralije o Slovencih, njihovi veri in podjetnosti, sodelovanju in življenjskosti. Tak rod ne more in ne sme izumreti! Bog daj, da bi bilo takega duha, ki ga srečujem med našimi rojaki povsod po svetu, več tudi v sami Sloveniji.

Ob pogledu na res lepo kapelico Marije Pomagaj sem se spomnil na pogovor z bogoslovci na Salomonih.

Ker sem jih želel opozoriti na božjo solidarnost z najrevnejšimi in najpotrebnejšimi, sem jih vprašal, kaj menijo, zakaj se Božji Sin ni rodil v razkošni palači, marveč v skromnem hlevu. Pričakoval sem, da bodo razmišljali v socialno smer, ki sem jo že sam nakazal. A se to ni zgodilo, oni so imeli v mislih nekaj drugega in so me z odgovorom res presenetili. »Samo Bog je lep, zato ne potrebuje razkošja,« so odvrnili. Kaj takega mi nikoli ni prišlo na misel.

Toda zakaj gradi potem človek od trenutka, ko se zave sebe, ko postane homo sapiens, na čast božanstvu veličastne zgradbe, ga upodablja v barvah, reže iz lesa in seka iz kamna, ga lovi v glas in glasbila, izvablja iz besed in misli ... In hkrati se zaveda, da ni nič dovolj lepo zanj, ki je lepota sama. Čemu ves ta ogromen napor vsega človeštva in to od njegove zibelke dalje, naj je ta v kakih jamah ali kje drugje? Vedno znova slišim ljudi, ki mi kot duhovniku očitajo, kaj pa je treba graditi cerkve, kapele, pa vsa ta slikarija, kipi in druga krama. Ali ne bi bilo bolje, če bi ta denar dali revežem? Morda, ne vem.

Opažam pa, da tako v Sloveniji kot na Salomonih vse cerkve in cerkvice, kolikor so lepe, so lepe zato, ker so jih hoteli imeti. Oni so iz izkušnje skovali rek: Zrno do zrno pogača, kamen do kamna palača. Tako so rasla svetišča, svete upodobitve, pesmi, literatura ipd. v razkošni lepoti le iz hotenja in truda ljudi z majhno gmotno, a toliko večjo duhovno močjo. Skupaj s temi svetišči in drugo lepoto za božanstvo so se zbirala, oblikovala in rasla ljudstva in skupnosti, kulture in civilizacije.

Ko pa je kje ugasnila želja za to dejavnost, ker je prevladalo prepričanje, da so od vsega pa vendarle najpomembnejše materialne reči, je tisto ljudstvo ali skupnost, kultura ali civilizacija začela propadati in nazadnje izumrla.

Ob misli na božanstvo ali Boga so ljudje ustvarili največje umetnine, kar jih premore človeštvo. Misel na božjo lepoto je najmočnejši in najgloblji navdih, ki človeka usposablja, da dela čudeže z zidarsko žlico in s kladivom, s čopičem in z dletom, s peresom in z glasom ...

Iz vsega, kar je Stvarnik ustvaril, zna vernik izva-
biti lepo, ki je Stvarnikova sled. In ne nazadnje, ob misli na božjo lepoto se človek zave lastne lepote in lepote slehernega človeka, ustvarjenega po Božji podobi in sličnosti. Tudi na ta vrhunec lepote Slovence v Avstraliji spominjala in opominjala ta kapelica in jim bo tako pomagala, da bodo še naprej storili veliko lepega drug drugemu in se z dejanji ljubezni upodabljali po njem, ki je ena

sama ljubezen in zato lep nad vse.

Sredi popoldneva je bilo treba vzeti pot pod noge oz. kolesa in se spustiti nazaj v dolino. Pater Ciril se je moral zvečer vrniti v Melbourne, saj so ga tam čakala naslednji dan nedeljska farna opravila. Z njim se je od Brisbana poslovila tudi Ana, ki bo čez dan ali dva iz prestolnice avstralske zvezne države Victorija poletela proti domu na Vrhovce. Žaljujoči ostali smo se v nedeljo zbrali k maši v cerkvi sv. Vincencija Pavelskega v Surfer's Paradise, zvečer pa znova sedim za Mirkovim računalnikom na Mount Mee.

Misijonske pozdrave spremlja tokrat želja, da bi Marija Pomagaj z Brezij varovala naš narod in slehernega Slovence oz. Slovenko, kjerkoli že je. Še zlasti pa naj Božji ljubezni izročja vse, ki z veliko ljubeznijo skrbijo za svoje neslovenske sestre in brate na Salomonih.

Vaš Drago Ocvirk, salomonski misijonar

650 let Božje poti na Svetih Višarjah

Svete Višarje so znano romarsko svetišče visoko nad Kanalsko dolino (1789 m). Še danes veljajo za priljubljeno božjo pot, ki jo obiskujejo številni Slovenci, čeprav ležijo na italijanski strani meje. Do nastanka Brezij so veljale za osrednje slovensko romarsko svetišče.

Izročilo o nastanku pravi, da je leta 1360 neki pastir iz Žabnic iskal ovce, ki so se mu izgubile.

Našel jih je na vrhu Višarij, klečeče okrog brinovega grma. Začuden pastir je tam zagledal lep lesen kip Marije z Jezusom. Odnese ga je v župnišče v Žabnice, kjer ga je župnik spravil v omaro. Naslednji dan je bil kip spet na vrhu gore in ovce okrog njega. Tudi tretji dan se je prizor ponovil. Žabniški župnik je o nenavadnem do-gajanju poročal oglejskemu patriarhu, ki je ukazal, naj na kraju, kjer so našli Marijin kip, postavijo kapelico, kasneje pa cerkev. Ljudje so romali po stari romarski poti, ki se začne v dolini med Trbižem in Žabnicami. Znan je tudi običaj, da so romarji v znamenje spokornosti na vrh nosili »višarska polena«, s katerimi so nato ogrevali romarske domove.

Msgr. Andrea Mazzocato, videmski nadškof, je 12. marca 2010 ob svojem obisku pri ljubljanskem nadškofu msgr. Stresu posredoval program nekaterih jubilejnih slovesnosti: v soboto, 26. junija, ob 7.30 bo procesija

s kipom višarske Matere Božje iz Žabnic na Višarje, kjer bo sv. maša ob 10.30 dopoldne; v nedeljo, 27. junija, bo ob 10.30 slovesen začetek jubilejnega leta s somaševanjem škofov sosednjih škofij. V nedeljo, 3. oktobra, bo videmski nadškof msgr. Mazzocato sklenil jubilejna praznovanja, sv. maša in procesija bosta ob 10.30 dopoldne.

Predvidena so tudi molitvena bdenja za mlade in družine, molitev križevega pota ter spokorna bogoslužja. K slovesnostim lahko štejemo tudi tradicionalno srečanje »treh Slovenij« na Višarjah, ki bo 1. avgusta 2010. Pri slovesnostih ali drugih priložnostih lahko sodelujejo tudi pevski zbori od drugod.

Župnija Žabnice daje na Višarjah možnost prenočevanja v prenovljenem romarskem domu; družine in skupine imajo popust.

Za dodatne informacije se lahko v slovenščini obrnete na rektorja svetišča, msgr. Dionizija Matevciga, župnika v Žabnicah, tel. +39/04/284-30-06; +39/04/286-30-57.

www.santuariodelmontelussari.it

Na Svetih Višarjah, kjer se srečuje več evropskih narodov, častimo Marijo, Kraljico Evrope. Ob visoki obletnici božje poti jo še posebej prosimo, naj nam izprosi miru in razumevanja!

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: 08 8121 3869
Mobile: 0458 504 122
Email: tretjakj@bigpond.com

PRAZNIKI Gospodovega vstajenja so minili in upam, da je njihova vsebina vedno prisotna v našem življenju, da ni samo praznik pirhov in čokoladnih izdelkov. Za veliko kristjanov je tako, ker plavajo s tokom mase in potrošništva. Za tiste, ki pa hočejo in imajo odprta srca za Gospodovo sporočilo, je velika noč veliko doživetje, ki je prisotno skozi vso leto.

In kako je bilo v naši skupnosti za praznike, kako smo jih kot verska skupnost doživljali...? Skupnost je vedno starejša in tako so bogoslužja v večernih urah manj obiskana - mnogi rojaki težko vozijo ponoči zaradi zdravja in tudi varnosti. Raje prihajajo v dopoldanskih urah. Tako smo se skozi postni čas ob petkih po sveti maši redno srečevali z Gospodom na križevem potu vsak s svojim križem let ali pa tudi boleznimi, ki z leti nas vse obiskuje. Gospod je z nami in nas spremlja. Gospod nas razume in daje moč in tolažbo. To je bila naša priprava na praznik vstajenja. Na cvetno nedeljo smo ob lepem sončnem vremenu pospremili z oljčnimi vejami in butaricami Gospoda in se zbrali pri sveti daritvi. Vse dneve velikega tedna smo doživljali vzpon in trpljenje Jezusa od zadnje večerje do trenutka, ko je bil položen v grob. Na veliko noč v lepem sončnem jutru smo s kipom Vstalega Gospoda, ki ga že leta nosi Tone Jesenko in ubranim petjem vstajenjskih pesmi, ki jih je lepo in ubrano zapel pevski zbor, v procesiji z navdušenjem prepevali Alelujo, obkročili cerkev, zatem je sledila slovesna sveta maša. Kljub vsem medijskim krikom in blatenju in poniževanju Cerkve se je zbralo veliko mladih družin, predvsem pa naših rednih članov našega verskega občestva. Lepo je bilo videti polno cerkev in vesele obraze prisotnih, predvsem pa otrok, ki so prišli s starši k sveti maši. **Velikonočno sporočilo: Ne bojte se, Gospod je z nami, nikoli nas ne bo zapustil, kljub valovom, ki se zaganjajo že stoletja v Cerkev,** vendar je ne bodo premagali, ker je Gospod z nami v čolnu, kakor je sam obljubil, da nas ne bo zapustil. Tisti, ki plavajo s tokom vrveža in materializma, bodo odšli, tisti, ki so povezani z Gospodom, bodo kljub preizkušnjam ostali zvesti, tako je bilo tudi v prvi Cerkvi. Gospod nas ne bo nikoli zapustil, razen, če ga mi zapustimo, vedno pa, ko se oddaljimo od njega,

nas čaka, čaka.... Pregovor pravi, da v preizkušnji človek postane trden in zori za Gospoda; tako je bilo v prvem krščanstvu in tudi danes ni drugače.

Na avstralski državni praznik, ko se spominjamo tistih, ki so dali življenje za Avstralijo, smo se pri sveti maši spomnili tudi tistih, ki so dali življenje za svobodno Slovenijo. Pred cerkvijo, pred spomenikom vsem, ki so dali življenje, je Tone Jesenko prižgal lučko v znamenje, da smo z njimi povezani in smo naredili tudi fotografski posnetek, ki nas spominja na praznik. Tonetu in Anici smo hvaležni za njuno misel!

Drugo nedeljo v Marijinem mesecu maju, 9. maja 2010, smo praznovali materinski dan. Pri sveti maši smo se spomnili vseh živih in pokojnih mater v naši skupnosti. Skozi vsa leta našega misijona so žene in matere steber skupnosti; koliko dobrega so naredile in nekatere še vedno kljub letom in boleznim rade pomagajo z vso ljubeznijo, ki jo zmore le mati. Ob koncu svete maše nismo zbrali mater leta, ampak smo nekaterim **podarili cvetje v znamenje hvaležnosti.** Med temi so: **PAVLA ČELIGOJ**, ki je leta in leta z vso ljubeznijo z možem Milanom pomagala, sedaj zaradi bolezni ne more več, vendar pa je velika opora vsem, posebno še duhovniku. **LINDA roj. VUZEM** pa odkar ni mame redno skrbi, da je denar preštet in urejen. **ROZKA LEGIŠA** redno ob delavnikih in ob nedeljah, ko je njena vrsta, rada prebere berilo in pomaga v kuhinji; enako **ROZA KOZLOVIČ** kljub skrbem, ki jo spremljajo v družini, je vedno pripravljena pomagati. Že v prejšnji številki Misli sem omenil **ANO LIKAR**, ki s svojim vodilnim glasom veliko pripomore k lepemu in ubranemu petju na koru; brez nje bi velikokrat bilo težko. Težko si predstavljamo, kako bi brez **SILVE ŠAJN**, ki skrbi,

da smo vedno postreženi v dvoranci ob nedeljah, kadarkoli je potrebna pomoč so ob njej AneMarija in Tončka, tako za materinski in očetovski dan ali pa za Miklavža. Hvala vsem za vašo pomoč in tudi ostalim, ki niste omenjene. Bog vidi vaše delo in skrb. Naj vam tudi Bog povrne!

POROKA: V soboto, 10. aprila 2010, sta si v cerkvi Srca Jezusovega v Brightonu pred Bogom in skupnostjo obljubila zvestobo naša bralka beril **ANITA POLAJZER in njen izvoljenec WAJTEK GIERLACH.** Obred je bil lep; prepletali so se jeziki treh narodnih skupnosti: slovenski, poljski in angleški. Aniti in Wajteku želimo, da bi ju na življenjski poti, kot sem jima med obredom zaželel, spremljal Gospod s svojim blagoslovom in da bi križ, ki ga nosita in ga bosta nosila, zmogla z Gospodom. Anita je vedno rada sodelovala v naši cerkvi; ko je bilo potrebno v katedrali brati slovensko berilo, se ni sramovala obleči v slovensko narodno nošo. Vsako leto je krasila s svojo prisotnostjo našo skupnost na marijanski procesiji. Anita, hvala ti in ostani z nami!

Pred velikonočnimi prazniki, ko čistijo gospodinje hiše in skrbimo, da je okrog hiše urejeno, so možje in žene obrezali oljke okrog cerkve in vse počistili, Tone Jesenko pa je s strojem, ki ga je pripeljal Jože Vuzem, vse zelenje semlel in sedaj zmlato čaka, da ga bomo porabili za gnoj. Tako bo ostala vlaga dalj časa v zemlji okrog vrtnic in grmičevja in s tem bomo tudi privarčevali vodo, ki je zaradi izredne suše v Južni Avstraliji primanjkuje.

Cerkveni koledar v našem verskem središču: **Praznik svetega Rešnjega telesa** bo kot v avstralski Cerkvi v nedeljo, 10. junija. Ob lepem vremenu bomo postavili tri oltarje zunaj cerkve, četrti pa bo v cerkvi.

V nedeljo, 13. junija 2010, ko bo v Sloveniji v Celju evharistični kongres in bo med blažene proglašen Božji služabnik mučenec Lojze Grozde, bomo v duhu tudi mi povezani s Cerkvijo v naši dragi domovini Sloveniji. Zdaj pa molimo za uspeh evharističnega kongresa, da bi bili odprti za duhovno rast in večje spoštovanje evharistije - ne samo v domovini, ampak tudi v tujini, kjerkoli smo raztreseni Slovenci, Božji blagoslov rosil na nas.

p. Janez

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

Za nami so velikonočni prazniki, ki smo jih pričeli s cvetno nedeljo. Že v soboto so se zbrali na našem dvorišču otroci in starši, da napravijo butarice za naslednji dan. Na cvetno nedeljo, 28. marca 2010, je bil na dvorišču blagoslov butaric in zelenja, nato smo v procesiji šli v cerkev, kjer je bila sveta maša z dramatisiranim branjem pasijona. Popoldne je bila sveta maša tudi v Figtree. V sredo v velikem tednu je bila zvečer v katedrali v Parramatti krizmena maša, pri kateri smo duhovniki obnovili naše duhovniške obljube. Sveto mašo je daroval novi škof Parramatte, dr. Anthony Fisher. Ob koncu maše je škof razdelil sveta olja zastopnikom župnij te škofije. V našem imenu sta prejela krstno in bolniško olje Kristina Car in Elizabeth Kociper, pater Darko pa sveto krizmo.

Na veliki četrtek smo imeli sveto mašo zadnje večerje, po maši pa molitveno uro za duhovnike in poklice. Na veliki petek smo imeli bogoslužje ob uri Kristusove smrti, ob treh popoldne. Ob koncu obreda smo izpostavili Najsvetejše v božjem grobu. Nabirka ob tej priliki je bila namenjena kristjanom v Sveti deželi in je znesla \$445. V Figtree, kjer

je bila tudi pobožnost v petek zvečer, pa je nabirka prinesla \$105.

Na veliko soboto smo začeli službo Božjo velikonočne vigilijske na cerkvenem dvorišču z blagoslovom ognja in nove luči. Po prihodu v cerkev so sledila berila in slavospev novi luči (Exulted). Sledila je sv. maša, med katero je bil tudi blagoslov krstne vode in jedil. Prepeval je mešani pevski zbor, ki je sodeloval tudi na VELIKONOČNO NEDELJO pri vstajenju, procesiji in slovesni sveti maši ob osmih zjutraj. Pri sveti maši ob 10. uri dopoldne pa je prepeval zbor »Južne Zvezde«. Popoldne so bile svete maše tudi v Canberri in Figtree.

Na VELIKONOČNI PONEDELJEK, 5. aprila,

je bila služba Božja dopoldne ob 9.30, nato pa tradicionalno pirhovanje v dvorani s kosilom, ki ga je pripravila tretja delovna skupina. Pirhovanje je bilo lepo obiskano, imeli smo tudi bogato loterijo, za katero so bili vsi dobitki poklonjeni, gospodinje so prinesle okusno pecivo, sekali smo tudi pirhe, kar je stara slovenska tradicija. Zahvaljujemo se vsem, ki so sodelovali pri tej uspešni prireditvi z delom, prispevki in udeležbo.

V ponedeljek popoldne je pater Darko odletel v Slovenijo, prej pa je še poskrbel za pomoč patru Valerijanu pri svetih mašah na različnih drugih krajih, kot so Wollongong, Newcastle, včasih pa tudi doma v Merrylandsu. Gospod Eddie Sedevčič je naši verski skupnosti dobro poznan

in vedno pripravljen pomagati, če je treba. Ena od takih priložnost je bila v soboto in nedeljo, 17. in 18. aprila, ko je p. Valerijan obiskal rojake v obeh klubih v Queenslandu in je g. Eddie maševal pri sv. Rafaelu v Merrylandsu.

V soboto, 17. aprila, je bila na sporedu tudi »Garage Sale« na cerkve-nem dvorišču, ki je prinesla \$560 dohodka. Za organizacijo gre pohvala Sonji Fisher in vsem nje-nim pomočnikom in pomočnicam. Hvala tudi vsem, ki so prispevali uporabne predmete in tudi razne rastline v lončkih.

NEDELJA, 25. APRILA, 4. VELIKONOČNA NEDELJA, ANZAC DAN. To nedeljo je bila pri nas družinska maša v angleščini. Z lepim programom je pri sveti maši sodelovala mladina in skupno smo molili za vse, ki so darovali svoje življenje za našo prvo domovino Slovenijo in za našo drugo domovino, Avstralijo. V molitve smo vključili tudi prošnjo, da se ne bi nikoli več ponovili spopadi in vojne. Najlepša hvala Andrejki Andrejaš, ki je organizirala program in okrasila cerkev, pa tudi vsem, ki so v lepem programu sodelovali. V enake namene smo imeli molitve tudi popoldne v Klubu Triglav.

NEDELJA, 2. maja, 5. VELIKONOČNA, prva nedelja šmarnic, po sveti maši smo imeli pete litanije Matere božje. Prepeval je mešani pevski zbor.

PETEK, 7. maja: Stojnica v Merrylandsu. Zahvaljujemo se vsem, ki so sodelovali z darovanjem primernih predmetov za prodajo in vsem, ki so pomagali pri prodaji.

Zaključili smo PROJECT COMPASSION, izpraznili šparovčke in zbrali skupno \$1899.35 za Karitas.

NEDELJA, 9. maja, 6. VELIKONOČNA NEDELJA, MATERINSKI DAN.

Po sveti maši proslava materinskega dne s kratkim programom in nastopom otrok, nato kosilo v dvorani. Postrežbo pri kosilu je imela prva delovna skupina. Hvala vsem sodelujočim pri sveti maši, programu in postrežbi.

ČETRTEK, 13. maja, VNEBOHOD: Srečanje bolnikov in upokojevcev je organizirala molitvena skupina Srca Jezusovega - z rožnim vencem ob

10. uri, sv. mašo ob 10.30 in kosilom po končani sveti maši.

SOBOTA, 15. maja: Sv. maša ob 6.00 zvečer: Pričeli bomo devetdnevnicu v čast Sv. Duhu.

NEDELJA, 16. maja, 7. VELIKONOČNA NEDELJA, praznovanje vnebohoda v Avstraliji. Po sv. maši sestanek kandidatov za prvo sv. obhajilo in njihovih staršev. Popoldne ob 6.00 redna služba božja v Canberri.

NEDELJA, 23. maja, BINKOŠTI: Sv. maša kot običajno v Merrylandsu, **popoldne ob 5.00 v FIGTREE.**

NEDELJA, 30. maja, SVETA TROJICA: Sv. maša ob 9.30 dopoldne v Merrylandsu, **ob 6. uri zvečer v NEWCASTLU.**

NEDELJA, 6. junija: 10. navadna nedelja. Praznovanje SV. REŠNJEGA TELESA. Začetek ob 9.30 dopoldne s procesijo, kateri sledi sv. maša.

SOBOTA, 12. junija, ob 5. uri popoldne bo pri nas gostovala igrska družina iz Melbournea z veselo igro POROČNI LIST. Sveta maša bo že ob 4. uri popoldne.

NEDELJA, 13. junija: 11. NAVADNA NEDELJA - služba božja kot ponavadi ob 9.30 dopoldne.

Po maši bo ob 11. uri ponovitev igre POROČNI LIST. Ta dan je v Celju slovenski evharistični kongres.

Spored za nedelje v juniju in juliju MERRYLANDS:

Vsako nedeljo služba božja ob 9.30 am.

FIGTREE: druga in četrta nedelja v mesecu ob 5.00 pm.

CANBERRA: tretja nedelja v mesecu ob 6.00 pm.

GOLD COAST: LIPA, sobota, 3. julija ob 4.00 popoldne.

PLANINKA: nedelja, 4. julija ob 10.30 dopoldne.

PERTH: prvo in drugo nedeljo v avgustu, 1. in 8. avgusta 2010, v cerkvi St. Kieran, Osborne Park WA, ob 2. uri popoldne.

MATERINSKI DAN

Materinski dan je verjetno povsod med izseljenci eden od redkih dni, ko vidimo našo drugo in tretjo generacijo med nami v sorazmerno velikem številu. Tudi letos nas niso razočarali in lepo okrašena cerkev sv. Rafaela v Merrylandsu je bila nabito polna. Tudi otroški jok nas ni motil, saj je res lepo videti naše mlade in najmlajše med nami. Tudi Marija Pomagaj na steni za oltarjem je dobila svoj venec cvetja in rožico na prsa, tako kot matere pri vhodu v cerkev, kjer sta jih pričakali Sonja Fišer in Mirjam Stariha.

Mlade družine so se lotile priprave programa, družine, katerih imena se slišijo kot stebri našega verskega središča, Starihovi, Bavčarjevi, Lukežičevi, Pondelak in drugi. S programom so nastopili njihovi otroci, ki so bili v večini primerov

učenci Slomškove šole v prejšnjih letih. Pozdravili so mamice z glasbo in recitacijami in nekaterim je bilo treba pristaviti stol, da so dosegli mikrofona, kar jih je napravilo še bolj prikupne in ljudje v cerkvi so jih z velikim veseljem poslušali. Po končani službi Božji in proslavi smo se zbrali v dvorani, kjer sta nam pri vhodu postregla Robert in Diana Fišer s kozarčkom sladkega. Prva delovna skupina je pripravila okusno domače kosilo, medtem, ko so nekateri drugi odšli v enega od obeh slovenskih klubov, SD Sydney ali Klub Triglav, kjer so tudi pripravili praznično kosilo za naše družine.

Pri proslavi so sodelovali: Lauren in Kate Stariha, Georgia Bavčar, Daniel Pondelak, Mateja Lukežič, Dejan Lukežič, Noah Skubla. Program sta pripravili Zlatka Pondelak in Judith Bavčar, predstavila in vodila ga je Mirjam Stariha.

Daniel Pondelak z Mirjam Bavčar Stariha, Georgia Bavčar, Dean Lukežič, Lauren and Kate Stariha igrata na flavto, Noah Skubla in Mateja Lukežič, Sonja z mamicami, Judith Bavčar Skubla z družino pri kompjuterju v cerkvi.

MOLITVENA SKUPINA MERRYLANDS

Za proslavo materinskega dne je tudi molitvena skupina Srca Jezusovega v Merrylands pripravila kosilo za bolnike in upokojece. V četrtek po materinskem dnevu smo imeli dopoldne najprej litanije Matere Božje, nato redno dopoldansko mašo, po maši pa je delovna skupina gospodinje molitvene skupine pripravila kosilo v dvorani, ki je bilo lepo obiskano, čeprav je zelo hladno vreme v jutranjih urah marsikaterega bolj bolehnega vernika pri-

pravilo, da je rajši ostal doma. Kuharice so se res potrudile, ogreli smo se z okusno juho z domačimi rezanci, vodja skupine kuharic, Justi Ribič, je pripravila svojo specialiteto - svinjsko pečenko, kot jo zna napraviti samo ona, s krompirjem, rižem, zelenjavo in solato, skratka tradicionalno slovensko »nedeljsko« kosilo. Zraven smo se pokrepčali tudi s kozarčkom vina ali brezalkoholne pijače, poleg lončka kave ali čaja, izžrebalimo loterijo, izmenjali novice, kdo je bolan, kdo je ozdravel, kako so

družine in otroci, kdo gre na počitnice v Slovenijo in kdo se bo kmalu vrnil in že je bil čas, da smo šli domov. **Martha Magajna**

KRSTI:

ANKA PEROVIĆ, Wetherill Park, NSW, hčerka Vinka Perovič in Nadje, roj. Pesavento. Botra sta bila Matthew in Nadia Barbara. Sv. Raphael, Merrylands, 11.4.2010.

ELLAANDREA ČRNČEC, Valley Hts, NSW, hčerka Rudija Jožefa Črnčec in Tanye roj. Andrejaš. Botra sta bila Jožica Črnčec in Ben Lynch. Sv. Raphael, Merrylands, 24.4.2010.

NAŠI POKOJNI:

JOŠKO LISTER je umrl 19.3.2010 v bolnišnici Sv. Jožefa v Auburnu, NSW. Rojen je bil 4.3.1927 v Drežnici pri Kobaridu kot sin Jožefa in Jožefine, roj. Rakušček. Joško je prišel v Avstralijo 19.3.1951, na god svojega zavetnika, sv. Jožefa. Pozneje se je poročil z Gwen, roj. Selens (avstralskega rodu), poroka je bila v cerkvi sv. Pavla od Križa, Dulwich Hill NSW. Rodila sta se jima dva sinova: Stephen (46 let) in Pavel (46 let). Pokojnik zapušča poleg žene in dveh sinov tudi pet vnukov. Živel so med drugim v Ashfieldu, nazadnje pa v svoji hiši v Guildfordu, kjer je Joško imel tudi vzorno urejen cvetlični vrt in sadovnjak. Večkrat nam je tudi v Merrylands prinesel sadje iz svojega vrta. Delal je najprej dve leti v hidrocentrali v Snowy, potem pa 30 let kot 'plant operator' pri občini Holroyd.

Obiskoval je cerkev sv. Patricka v Guildfordu, za praznike pa je prihajal v Merrylands. Bolan je bilo eno leto in se zdravil z obsevanjem, a žal je bolezen kljub temu napredovala in je - čudna slučajnost - umrl prav na svoj godovni dan. Pogrebna maša je bila v cerkvi sv. Patricka v Guildfordu, temu je sledila upepelitev v katoliškem krematoriju v Rookwoodu, pepel pa je bil položen v bližnji »Rose garden« v Rookwoodu.

MARIZA KRAGELJ roj. BERLOT je umrla 8.4.2010 v Canterburijski okrajni bolnišnici. Rojena je bila 7.1.1932 v Milanu. Starši so bili po rodu iz Ročinja, kjer je Mariza živela po rojstvu več let. Kot mlado dekle je leta 1957 odšla v Italijo in se v Cremoni poročila s Stankom Kragelj, po rodu iz Voljč pri Tolminu in družina je živela v Enfieldu. Mariza je bila zaposlena v Homebush pri katoliškem TV Kanalu. Pred leti je zbolela za rakom, prestala operacijo v bolnišnici v Concordu in se je kar dobro pozdravila, ker je bila bolezen v »remission«. Pred nekaj tedni je nenadoma zbolela in je bila sprejeta v bolnišnico Canterbury, vendar ji niso mogli pomagati in je v nekaj dneh odšla s tega sveta. Mariza je rada obiskovala bolne prijatelje, nekajkrat sem jo srečal v bolnišnici Auburn pri bolni (sedaj pokojni) Veri Kenda. Pokojnica zapušča poleg moža Stanka tudi sina Davida. Pogrebna maša je bila v sredo, 15.4.2010, v kapeli Srca Jezusovega na Rookwoodu, pokopana pa je bila na tamkajšnjem slovenskem pokopališču.

p. Valerijan

Molitvena skupina je pripravila srečanje za bolnike in upokojece.

SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY

Poroča predsednik Štefan Šernek

Poroča pri S.D.S.

ROBERT FISHER in njegova zaročenka **DIANA MIKULETIČ** sta se poročila in si obljubila večno zvestobo v soboto, 6. marca 2010, v slovenski cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Svoj poročni večer sta praznovala z najdražjimi pri S.D.S. Navzočih je bilo 140 gostov in tudi dvorana je bila okrašena, da še nikoli tako. Odbor S.D.S. jima želi srečno, zdravo in zadovoljno skupno življenje. Robert je bil pet let član odbora, blagajnik in tudi predsednik, prav tako Licence C. kluba. Za njegovo požrtvovalno delo v klubu se mu najlepše zahvaljujemo predsednik Štefan Šernek in odbor S.D.S. Za veselo praznovanje in ples je poskrbel ansambel Alpski odmevi.

Praznovanje Jožekov in Jožic smo pri S.D.S. slavili popoldan v nedeljo, 14. 3. 2010. Za ples in veselo razpoloženje so poskrbeli Ansamble Thirolian Echoes. Tudi tokrat smo imeli lep obisk.

Obisk okteta »Castrum« in zabavnega ansambla »Mi trije«

Pri S.D.S. sta oktet in ansambel gostovala od 18. do 21. marca 2010. Dne 19.3. so najprej obiskali Blue Mountains, potem zvečer pa z ladjo (4 ure) po zalivih Sydneya, da so si naši obiskovalci ogledali najlepše mesto na svetu. Tudi pri tem ni manjkalo petja in plesa ob veselih melodijah ansambla »Mi trije«. Avtobusi so nas pripeljali srečno nazaj v klub ob polnoči.

Oktet Castrum je s koncertom začel 20.3.2010 ob 8. uri zvečer in nas razveselil z odličnim petjem slovenskih pesmi. Za njimi se je začela zabava ob zvokih ansambla »Mi trije«, ki je ob spremljavi petja in vriskanja trajala še pozno v noč. Koncert je bil zelo dobro obiskan, skoraj vsi stoli so bili zasedeni.

Naslednje jutro smo jih peljali v slovensko cerkev sv. Rafaela v Merrylands, kjer so zapeli nekaj cerkvenih pesmi. Sledilo je kosilo v klubu Triglav Panthers, kjer je oktet ponovno zapel nekaj pesmi in zadovoljil navzočo slovensko publiko. Voznik avtobusa, ki je pevce vozil v Blue Mountains in po Sydneyu, je bil g. Marjan Cesar, za kar se mu najlepše zahvaljujemo in mu čestitamo.

Od pevcev smo se poslovili v ponedeljek in jim zaželeli srečno pot domov.

Praznovanje materinskega dneva

je bilo pri S.D.S. v nedeljo, 9. maja 2010. Od 14. do 18. ure je ansambel »Alpski odmevi« skrbel za ples. Predsednik je v imenu odbora pozdravil vse matere, mamice in stare mame, pa tudi častnega generalnega konzula za Slovenijo, g. Fredija Brežnika in njegovo soprogo Jeni ter poročevalko slovenskega programa na Radiu SBS, Tanjo Smrdel. Od tretje ure dalje je sledil program v čast našim materam. Nastopili sta Perina Keen s pesmijo Marcele Bole *Moja mama* in Zora Johnson prav tako s pesmijo Marcele *Mati*. Sledil je nastop s petjem ob spremljavi harmonike – pesem »Ko sem še majhen bil« in »V dolini tihi je vasica mala«. Zapela sta Zora Johnson in Štefan Šernek ob spremljavi harmonike Štefana Šerneka mlajšega. Program so prisotni nagradili z dolgim aplavzom. Tudi v nadaljevanju popoldneva je bilo veselo: **izbrali smo najstarejšo mater – Rozalijo Kučan – in ji podarili šopek cvetja.** Imeli smo tudi srečelov z bogatimi dobitki. Popoldan je ob plesu in zabavi ansambla »Alpski odmevi« hitro minil in potem smo se srečno vrnili v naše domove.

Pozdravljeni in vedno dobrodošli pri Slovenskem društvu Sydney!

Gospa ANA KONDA je praznovala 2. maja 2010 s svojim možem Tonetom, otroci, vnuki in številnimi prijatelji pri S.D.S. svoj 80. rojstni dan. Ob tem velikem jubileju se je zahvalila vsem najdražjim za spoštovanje in medsebojno razumevanje ter za ljubezen moža, otrok in prijateljev. Njen mož Tone ji je čestital in ji zaželel vse najboljše. Vsi so zapeli: »Kolko kapljic, tolko let, Bog ti daj na svet živet« ob spremljavi harmonike sina Martina.

Tudi člani in odbor S.D.S. ji kličejo še na mnoga zdrava in srečna leta.
Štefan Šernek, predsednik

Anici čestitke tudi iz uredništva Misli. S Tonetom sta velika misijonska dobrotnika in tudi dobrotnika Misli. Hvala in Bog Vas živi!

Reconnect - Znova povezani

For all of our lives here in Australia, a thread has connected us to each other, our community and Slovenia. Years ago that thread seemed quite taught but over the years it has stretched almost to breaking point... now it's time to **reconnect**; to tighten that invisible thread which binds us always to each other.

The **October long weekend (2nd, 3rd & 4th) Sydney** will be hosting the 36th (Youth) Slovenian Concert. This has traditionally been an opportunity for the musically talented within our community to shine.

This year however, we are hoping to acknowledge and showcase even broader strengths and skills within our community.

We will be compressing the performance time for the concert to allow for many varied activities to be experienced over our weekend of reconnecting. Therefore we ask all performers to please supply video or DVD sample of their potential act.

Other activities planned include:

- A community fair showcasing our Slovenian Artisans' wares – art, craft, jewelry, cooking etc
- Slovenian Short film festival
- Harmonica face-off
- Potica competition
- Lunches and activities at our Slovenian Community Clubs
- Slovenian photo exhibition/competition

Mark your diaries, tell your friends and practice your acts!!! Be prepared to **reconnect!**

A more specific schedule of events will follow, but for now we are calling for all expressions of interest from performers and exhibitors and sponsors.

Please contact Irena Stariha. Email: istariha@ozemail.com.au Phone: (02) 9869 2849

(Website to be advised soon)

IZ KLUBA TRIGLAV PANTHERS

Piše Martha Magajna

OKTET »CASTRUM« IN ANSAMBEL »MI TRIJE«

Koncem meseca marca so nas obiskali pevci, oktet iz Ajdovščine, s starodavnim imenom Castrum in bogatim repertoarjem starih in novejših slovenskih pesmi. Z njimi so prišli tudi muzikantje, da so lahko po končanem koncertu zaigrali za ples in po navadi vaških godcev, ki veliko igrajo za proslave, rojstne dneve in poroke, jim pesmi nikoli ne zmanjka, lahko bi igrali tudi do zore, če bi bilo treba. Nastopali so nekaj tednov v Viktoriji, oziroma najprej na Slovenskem festivalu v Geelongu, v skoraj vseh slovenskih klubih v Melbournu, v Canberri, končali pa so v Sydneyu, najprej pri Slovenskem društvu Sydney, v Verskem središču Merrylands, zelo uspešno turnejo pa so zaključili z nastopom v Klubu Triglav Panthers.

Poleg tega, da je profesorica glasbe, njihova umetniška voditeljica Nadja Bratina vodi kar večje število pevskih zborov: cerkveni zbor v Podragi, mešani PZ Primorje, komorni zbor Ipavska, moški PZ Srečko Kosovel iz Ajdovščine in še otroški in mladinski pevski zbor osnovne šole Dutovlje, kjer Nadja poučuje glasbeno vzgojo, zraven pa

Vodja okteta Castrum Marjan Krpan, umetniška voditeljica Nadja Bratina in novinar Edi Pelicon pred Cankarjevim spomenikom v Klubu Triglav.

tudi sama prepeva. V Klubu Triglav smo jo prepričali, da je po koncertu okteta zapela nekaj pesmi, skupaj z mešanim ansamblom »Mi trije in The Masters«, saj so se obiskovalci lepo ujeli z glasbenim ansamblom, ki je že igral za ples v klubu in skupaj so zaigrali tako, da ljudi ni bilo mogoče spraviti s plesišča, še posebno, ko se jim je pridružila še Nadja.

AVTOBUSNI IZLET V MESECU APRILU

V mesecu aprilu smo obiskali Illawarra Fly Tree Top Walk blizu Nowre na Južni obali. Sprehajali smo se po zapletenih hodnikih nad vrhovi dreves in kadar je jasen dan, se vidi morje na eno stran in Sydney na drugi strani. Korenjaki, ki so zmogli skoraj sto stopnic v razglednem stolpu, pa so videli še bolj daleč. Po kosilu v klubu v Nowri smo obiskali majhno trgovinsko središče v Robertsonu, ki nosi ime "Cheese factory", ima pa na razpolago poleg številnih vrst sira tudi domači kruh, marmelade, omake, sladolede, zraven pa še ročna dela; na vsak način zanimiva in ogleda vredna trgovina.

Pogled z razglednega hodnika.

Čarovnik z otroki.

Vsako drugo nedeljo v mesecu imamo v Klubu Triglav družinski dan, ko se zbere v klubu veliko število otrok. Ograjeno dvorišče kluba z otroškim igriščem ima dovolj prostora za BBQ za otroke, gumijasti grad, umetnico, ki poslika obraze otrok s cvetjem in živalskimi obrazy, v dvorani jih zabava čarovnik, starši pa so tako že navajeni na navdušene otroške glasove, ki včasih napravijo vtis, da bodo dvignili streho.

na. Dnevi so precej krajši in hitro se stemni in vrnili smo se v Klub Triglav tik pred sončnim zahodom, večina izletnikov pa se je že prijavila za naslednji izlet, v mesecu maju, ko bomo obiskali Reptile Park pri Gosfordu.

Tretjo nedeljo v mesecu je v Klubu Triglav ples.

Izjema so samo prazniki, ki jih ni mogoče premakniti, kot je materinski dan, očetovski dan in podobno. V mesecu aprilu je za ples igrala skupina "Evros", ki sicer niso Slovenci, znajo pa zaigrati zelo živahno polko ali valček, tako, da ljudje z veseljem zapplešejo. Na dvorišču kluba je bila istočasno razstava japonskih okrasnih KOI rib v velikih plastičnih bazenih z vodo, kakih trideset bazenov, polni rib različnih barv in velikosti.

Peter Berginc in Helena Valenčič praznujeta.

Lukežičevi pri ribah.

"AUSTRALIA OPEN"

MLADINSKO PRVENSTVO 2010 v Melbournu.

Na mladinskem prvenstvu v balinanju za leto 2010 so mladinci Kluba Triglav dosegli sledeče rezultate: Daniel Samsa - drugo mesto v balinanju posamično in dvojka: Daniel Samsa in Liam Spagnolo, drugo mesto. Na mladinskem prvenstvu je sodelovala tudi mladinska balinarska reprezentanca Kitajske, ki je na poti v domovino obiskala Sydney in ustavili so se tudi v Klubu Triglav.

ANZAC DAN V KLUBU TRIGLAV

V Klubu Triglav imamo vsako leto balinarsko tekmovanje za pokal Anzac dneva. Pokrovitelja tekmovanja sta bila Peter Berginc, ki je na ta dan praznoval svoj osemdeseti rojstni dan in Helena Valenčič, v spomin pokojnemu možu Francu Valenčiču, ki je bil navdušen balinar.

Po končanem tekmovanju, ob sončnem zahodu, je bila pred Cankarjevim spomenikom na dvorišču kluba spominska svečanost za vse padle v vojnah. Svečanost so vodili Ken Chapman, dolgoletni član kluba in večkratni bivši župan mesta Fairfield, pater Valerijan Jenko in zastopnica organizacije Lions, Ruth

Južne zvezde pred Cankarjevim spomenikom.

Pater Valerijan, Peter Krope, Ruth Small in Ken Chapman.

V Klubu Triglav je pri balinanju za Pokal materinskega dne zasedla prvo mesto Dora Hrvat in s pomočjo partnerja Vinka Samsa. Daniel Samsa in Liam Spagnolo.

Kitajska mladinska balinarska reprezentanca s trenerji na obisku v Klubu Triglav.

Small. Pevke mladinske skupine Južne zvezde so pričele svečanost z avstralsko in slovensko himno in jo tudi zaključile s prelepo avstralsko pesmijo "I am Australian".

PROGRAM ZA MAJ IN JUNIJ 2010

Vsak teden: Ob ponedeljkih Tai chi ob 10. uri dopoldne. V torek in četrtek: Bingo ob 10.30 am. Sreda: Balinanje ob 12.30. Petek: Loterija - meso in kuponi od 7.00 pm dalje. Sobota: Trivia tekmovanje. Nedelja: Balinanje ob 12.30 (kadar ni plesa !!).

Druga nedelja v mesecu: Družinski dan: Zabave za otroke, gumijasti grad, čarovnik, slikanje obrazov in brezplačen sladoled za otroke.

Tretja nedelja v mesecu: Ples z ansambli v živo, polke in valčki, lepe melodije, kot si jih želi srce slovenskega izseljenca.

Četrtek, 20. maja: Avtobusni izlet - ogled Reptile Parka in drugo.

Nedelja, 13. junija: Medklubsko balinarsko tekmovanje za Pokal Dneva neodvisnosti, pričetek ob 8.00 zjutraj, vabljeni balinarji vseh slovenskih klubov.

Nedelja, 20. junija: Slovenian of the year awards, združeno s proslavo Dneva neodvisnosti Republike Slovenije.

Pričetek ob 12. uri – opoldne. Vstopnina člani \$20, nečlani \$30 in otroci \$10. Rezervacije s predplačilom lahko uredite vsak dan pri recepciji Kluba Triglav.

Četrtek, 24. junija: Avtobusni izlet v Fagan Park, Galstone in »Burning Log Teater« v Dural, odhod ob 8.00 zjutraj;

rezervacije pri Marthi Magajna, tel. 9609 6057.

MATERINSKI DAN V KLUBU TRIGLAV

Težko je razumeti, zakaj so ljudje najbolj zadovoljni s prireditvijo, kadar je dvorana tako polna, da ni mogoče dobiti sedeža in ko je treba čakati v vrsti za postrežbo.

Materinski in očetovski dan sta ponavadi tako uspešna, saj se zberejo naši stari člani in njihovi otroci in vnuki in stare mame se pohvalijo z novimi dodatki k družini; paziti moraš, kam stopiš, da se ne spotakneš nad katerim od najmlajših in otroško igrišče zunaj je polno otrok, ki plezajo, poskakujejo v gumijastem gradu ali se igrajo z žogo pod skrbnimi očmi očetov.

Klub Triglav je bil za materinski dan nabito poln, ne samo dvorana, ampak tudi veranda in stranske sobe in ker ima vsaka družinica dve stari mami, očetovo mamo in mamino mamo, je veliko družinic prebilo pol časa v klubu z mamino mamo in se potem odpravilo na obisk drugam, kjer so prebili preostali del dneva pri očetovi mami ali obratno.

Dobro je, da ansambel »The Masters« zna igrati za vse priložnosti in so polovico časa igrali »Račke«, »Hokey Poky« in druge pesmice za najmlajše, ki so navdušeno plesali in telovadili po navodilih. Za starejšo publiko pa so zaigrali dovolj polk in valčkov, da so bili vsi zadovoljni.

Dan naših mater smo proslavili zelo lepo, sedaj pa počakajmo, kako se bodo odrezali očetje, ko bo prišel njihov dan!

Fotografije od zgoraj navzdol: Suzanne z mamo Marto in sinovoma. Stara mama Sally, vnučka Emily in mama Margaret. Mamica Majda, hčerka Lara in stara mama Karolina. Najmlajši na igrišču. Kristina z mamo Cvetko in otroci.

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLANDA

Piše Mirko Cuderman

V zadnji številki Misli nam je **MARICA PODOBNIK** predstavila več netočnih društvenih podatkov, katere bi rad popravil, saj se ne skladajo z arhivskimi poročili.

Začetni PRIREDITVENI ODBOR je tukaj začel z društvenim snovanjem, saj so oni začeli z zbiranjem svojih rojakov, uredili tajništvo z naslovi Slovencev, preskrbeli so dvorano in vpeljali tradicijo veselih večerov in zabav. Res je, da so ob razočaranju, (ko se je po njihovem uspešnem delu za njihovim hrbtom ustanovilo novo društvo) izročili denar Queensland Spastic Childrens Welfare League (ne za misijone kot je omenjeno). Iz arhiva je razvidno, da se je ta denar dobro obrestoval. Brisbanski takratni dnevnik Telegraph nam je vsled tega daru zaželel najlepšo dobrodošlico, na katero bi bila vsaka narodna skupina ponosna. Naj navedem dobesedno: **»Migrants of this type will allways be welcome here. A small band of Slovenians now residing in Brisbane run a series of functions among themself and raised L 24.2.8 for the Spastic Children Centre«** (Telegraph, dne 30.8.1955). To je prav gotovo tudi zgodovinskega pomena, saj je zelo verjetno to prvokrat, da je bila naša brisbanska slovenska skupnost omejena v tukajšnjem mediju.

Po mojem mnenju je slovenska skupnost večjega pomena kot društveni zapleti, saj društva obstajajo predvsem zaradi potrebe skupnosti in je njihov namen, da društva služijo skupnosti in njeni potrebi in ne obratno. Naj dodam, da se je prvi odbor Planinke po nekaj meseci razšel in so že takrat priskočili bivši odborniki Prireditvenega odbora na pomoč in nadaljevali z društvom. Tako je prvotna skupnost nadaljevala svojo tradicijo in potrebno delo za uresničitev svojih namenov združevanja...

V nedeljo, 18. aprila 2010, pa nas je obiskal pater **VALERIJAN** in daroval velikonočno sveto mašo v dvorani društva Planinke. Ker tokrat nismo imeli med seboj pevca Jožeta Čeha, ki se je pred tedni težko ponesrečil, smo kar sami lepo peli velikonočne pesmi. Pater nam je dal na izbiro pesmi, ki jih znamo in to nam je dalo korajžo in navdušenje. Pater je imel tudi lepo pridigo, kjer nam je poudaril, da vera ni samo tradicija, ampak je vir našega življenja. Verovati, se pravi Boga bolj poslušati kot ljudi.

Med sabo smo tudi imeli obisk iz Sydneya, g. FLORJANA AUŠERJA - (fotografija levo spodaj), ki je vseskozi pridno slikal.

On je res mojster v svoji stroki, kar priča tudi njegov DVD video - 40 let Merrylandsa.

Po maši in kosilu smo imeli ponovno občni zbor Planinke, kjer je od sledečih dobrovoljcev - odbornikov: Zofije Durič, Milene Langeršek, Stane Cerar, Marica Podobnik in Marija Tomas - prevzel vodstvo društva za naslednjo dobo VLADIMIR LANGERŠEK (fotografija spodaj).

V nedeljo, 2. maja 2010, so priredili uspešno srečanje za materinski dan, katerega se je udeležilo lepo število rojakov. Posebno lepo je bilo videti, da sta tudi Marjan in Jožica Polak iz Lipe pomagala v kuhinji. No-

vemu odboru želimo obilo uspeha pri nadaljnjem delu ohranjanja slovenstva na tem delu Avstralije.

Naš harmonikaš FRANC HARTMAN je dobro poznan med nami v Kraljičini deželi, kakor tudi v Melbourneu. Večkrat nam je na društvenih prireditvah igral na svojo harmoniko in razveseljeval občinstvo. V arhivu imam fotografijo ob priliki veselega srečanja na Mt. Mee in Vam jo prilagam - **fotografija desno**. Sedaj smo izvedeli, da je **v Melbourneu umrl njegov brat Maks**. Pokojni Maks Hartman je bil dolga leta steber slovenstva v Melbourneu in tudi zelo spoš

štovan ne samo pri melbournških rojakih, ampak tudi od prijateljev v Queenslandu, ki so ga poznali. Zato izrekam v našem imenu iskreno sožalje bratom Francu in Stankotu ter njegovi ženi Verici, kakor tudi Johnyju Čar naše iskreno sožalje.

V nedeljo, 25. aprila 2010, na praznik ANZAC Day sem se tukaj na Mt. Mee ob jutranji zori udeležil slovesnosti, kjer smo zelo svečano proslavili vojne žrtve. Posebno smo se spomnili potopljene ladje CENTAUR, ki je bila preurejena v bolnišnico in so jo Japonci novembra 1943 potopili v tukajšnji neposredni bližini Moreton Bay. Utonilo je 268 oseb. Slavnostni spored je obsegal govore, pesmi in svetopisemske molitve in psalme. Posebno pa me je ganilo naše cerkveno oznanilo, ki ga je tukajšnji župnik Fr. Paul Smithers OMI izdal pred ANZAC nedeljo. V tem oznanilu vabi vse vernike k udeležbi ANZAC slovesnosti, ne glede na kateri strani so se v II. svetovni vojni borili. Vojska je pač zlo, ki vsakega po svoje težko prizadene. Vsi bojevniki so ljudje in kot taki potrebni sprave in sožitja. Ob teh mislih sem se zamislil, kako daleč v žalostni dobi je še ostala naša rodna domovina, kjer je skoraj 100 tisoč ljudi izgubilo življenje v tako imenovani povojni osvoboditvi. Tudi v Sloveniji so praznovali "praznik upora", kjer je pred par dnevi zmagoslavni govornik zavračal spravo bratomorne vojne kot nepotrebno. Zato moram ponoviti: Hvala Bogu za vero, ki nas uči, da je BOG, ki je milostljiv, a tudi pravični sodnik. V današnjem času smo priče, ko so Resnica in njene moralne vrednote zapostavljene; tukaj, kakor tudi v domovini. Še od doma se spominjam pogostih naukov: Molimo za zdravo pamet in molimo za spreobrnjenje grešnikov. Danes smo na to pozabili.

Mt. Mee – Mirani, 25.5.1986, z leve stojijo: Jože Čeh, Franc Hartman, Danilo Maver, Anka Brožič, Anica Cuderman, Ria Hartman, Kristina Skočir, Lily, Francka Barbis, Marjan Lauko, Jože Barbis, Mirko Cuderman. Spredaj: Slavka Maver, Jože in Albina Vah.

Prilagam Vam še dopis Jožice Polak. Jožica živi na Zlati obali in pridno dela v slovenskem društvu LIPA skupaj z možem Marjanom, tamkajšnjim predsednikom društva. Zato sem napisal Jožico za prispevek tamkajšnjih društvenih novic, saj je ona najbolj obveščena o delovanju LIPE. Lep pozdrav vsem bralcem MISLI.

Mirko Cuderman, Mt. Mee QLD

Bocce Club »LIPA« Zlata Obala QLD

V nedeljo, 14. marca 2010, smo obiskali kapelico Marije Pomagaj v Marian Valley. Ko smo vstopili v kapelico, nas je objela prijetna tišina. Bila je napolnjena z nasmejanimi obrazi naših rojakov, čeprav je močno deževalo ta dan. Med nami sta bila g. Mirko in Anica Cuderman iz Sunshine Coasta. Udeležili smo se sv. maše, ki se je pričela ob 11. uri dopoldne. Po maši so nas postregle kuharice Vlasta Burcul in Marija Judnič z dobrim kosilom. Dišalo je tako lepo, da so prišli prosit za kosilo še drugi ljudje. Potekal je vesel, prijeten pogovor med našimi rojaki. Dež se je ustavil, posijalo je zlato sonce, naš čas je stekel koncu. Veselo smo se poslovili eden od drugega in se odpeljali domov.

V nedeljo, 11. aprila, smo priredili vinsko trgatv. Čeprav so že povsod obrali grozdje, ga je na naši brajdi v klubu »Lipa« ostalo še veliko. Zbralo se je veliko naših dobrih rojakov. Gospodinje so postregle z odličnim kosilom in dobrim pecivom. Na pomoč nam je prišla policajka Jožica, da je pa-

zila našo brajdo. Jožica Surlan je bila šerif in je zapirala tatove v zapor. Muzikant g. Slavko nas je zabaval z veselo glasbo. Ljudje so se veselo vrteli in trgali grozdje. Bilo je veliko smeha in veselja, ki sta nam zdravila srce in dušo. Preživeli smo skupaj veseli popoldan.

V soboto, 17. aprila, smo imeli ob 4. uri popoldne sv. mašo v klubu »LIPA«. Obiskal nas je p. Valerijan iz Sydneya. Vedno smo veseli, ko je p. Valerijan med nami. Po sv. maši smo imeli prijeten pogovor ob kavici. **V nedeljo, 18. aprila, je bila sv. maša v klubu »PLANINKA« ob 10.30 dopoldne.** Po sv. maši je sledilo dobro kosilo in prijeten pogovor s patrom Valerjanom. Pater Valerijan je potem odšel v Brisbane in nato naprej na Mt.Mee - Sunshine Coast. Tako nam minevajo naši dnevi, mi pa se veselo pripravljamo za naslednji piknik. Lep pozdrav z Zlate obale!

Jožica Polak, Gold Coast QLD

Mlada družina Cvetkovič iz Slovenije, ki se večkrat udeležuje društvenih prireditev: z leve Julija, Mojca in Robert. Cvetka je zastopnica dobre slovenske mineralne vode Costella, ki je naprodaj tudi v Avstraliji, 18.4.2010.

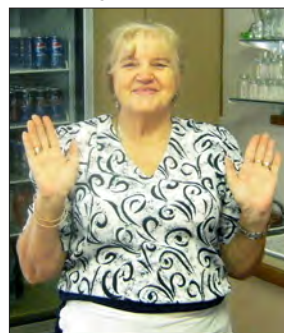
Pater Valerijan Jenko poročča iz Kraljičine dežele

Konec tedna, 17. in 18. aprila 2010, je bil namenjen za obisk patra Valerijana pri rojakih v Queenslandu. V soboto, 17. aprila, je bila slovenska služba božja v klubu Lipa na Zlati Obali. Hvala predsedniku Lipe, Marjanu Polaku, ki je z ženo Jožico pripravil vse potrebno za sveto mašo. Kot vedno so po maši pridne gospodinjice pripravile prigrizek za postrežbo vsem udeleženiim. Hvala vsem!

V nedeljo, 18. aprila, smo se zbrali na Planinki v Cornubiji, kjer je bila sv. maša dopoldne ob 10.30 v dvorani kluba. Pri sveti maši smo se spomnili pokojnega Stanka Sivca, dolgoletnega organista pri službah božjih in zaslužnega člana tamkajšnjega društva. Sveto mašo zanj je naročila Marica Podobnik. Nato so pridne gospe pripravile okusno kosilo. Sledil je občni zbor kluba ob 55 –letnici obstoja Planinke. Izvoljen je bil novi upravni odbor, ki si je pozneje razdelil funkcije. Prisoten je bil tudi zastopnik Slovencev v NSW in član Sveta Vlade RS za Slovence po svetu g. Florjan Auser, direktor Slovenia Media House, ki je uporabil to priložnost za pogovor z nekaterimi Slovenci iz Kraljičine dežele in je tudi posnel njihove zgodbe o življenju in delu za arhiv slovenskih izseljencev.

O volitvah in o novem odboru pa je že poročal Mirko Cuderman.

Naslednja slovenska služba Božja v Kraljičini deželi bo v soboto in nedeljo, 2. in 3. julija 2010.

Pridna kuharica Zofija Durič, 18.4.2010.

Mirko in Anica Cuderman s patrom Valerijanom na njuni domačiji.

SLOVENCİ V BRISBANU

Piše Jože Košorok

Uvod

Po zaslugi patra Valerjana sem imel čast branja kronista pri pasijonu za letošnjo cvetno nedeljo. Zadnja tri leta svojega življenja je Jezus oznanjal Božjo resnico. Ko ga Pilat vpraša, kaj je resnica, ni čakal odgovora, ker se mu je mudilo roke umivat. Tudi mi imamo včasih težave z resnico – celo Spomenka Hribar je pred leti imela probleme z »Demoni resnice«, ko se je pojavilo vprašanje SPRAVE v Sloveniji. Katera resnica je ta prava, domobranska ali partizanska? Ker resnice ni najti, do sprave ni prišlo. Verjetno bo še dolgo ostala le v grobovih po Sloveniji. Prepustimo tudi to zadevo Bogu, ki jo bo razrešil ob svojem času na svoj način, kakor je to opravil s komunizmom, brez enega samega strela. J.K.

Slovenci v Brisbanu

V marčni številki MISLI sem opazil pomoto glede ustanovitve društva Planinka v Brisbanu. Gospod Mirko Cuderman je že v prejšnjih številkah Misli objavil nastanek slovenskega društva. Pokojni Ciril Vuga je skušal zbrati rojake že leta 1952 in je imel že 16 imen, ki so se zbrali v dvorani B.A.F.S. na srečanju s piknikom in pijačo. Zaradi težav se to ni nadaljevalo do leta 1954, ko je bil sestavljen Pripravljalni odbor:

Predsednik: Vuga Ciril

Tajnik: Janez Primožič

Blagajnik: Jože Korošok

Uspelo nam je zbrati okoli 40 rojakov z otroci in prirediti prvo večjo zabavo prav tam v B.A.F.S. dvorani na George Street v Brisbanu, kjer je imel pokojni Ciril Vuga že prvo srečanje brez plesa. Imeli smo že nekaj zabav, vključno s silvestrovanjem leta 1954. Delali smo načrte za nadaljnje aktivnosti za leto 1955 – brez preprirov, vsi smo bili veseli, da nam je to uspelo. Nesoglasje se je začelo, ko nas je pokojni Stanko Sivec na naslednjem sestanku presenetil s pravili društva Planinka, ki ga je baje on ustanovil z Mirkom Rakuščkom. Kakor da nas je nekdo polil z mrzlo vodo, smo spraševali Stan-ka, kje je to društvo, saj se vendar vsi poznamo, za novo društvo pa še nismo vedeli. Ker nam ni hotel povedati, kje je to društvo, smo ga vprašali,

kje je dobil pravila. Nismo mu verjeli, da jih je sam napisal, zato smo sumili patra Rudolfa Pivka. Pater pa seveda o tem ni nič vedel.

Petindvajset let pozneje, leta 1979, ko sem v Sydneyu spoznal Ljenka Urbančiča, Vladimirja Menarta in druge, sem izvedel, da je ta pravila napisal Vladimir Menart za sydneyško društvo. Dobil pa jih je Stanko Sivec od Urbančiča, ko je bil v Sydneyu na dopustu. To mi je povedal Ljenko Urbančič leta 1979, ko smo v Sydneyu demonstriali proti komunizmu v Organizaciji zaslužjenih narodov – Captive Nations Organization.

V letu 1955 je Stanko pridobil nekaj rojakov za novo društvo Planinka in bili smo razdeljeni. Gospa Plutova, ki je bila naša močna podpornica, je bila zelo žalostna, ko sem jaz predlagal, da razpustimo naše dosedanje društvo, ker nas je premalo za dva društva. Plutova mama in ata – tako smo jih poimenovali – sta predlagala, da damo denar za misijone. Jaz sem protestiral, da damo rajši denar kakšni organizaciji v Brisbanu, saj imamo reveže tudi tukaj. Tako je bil denar nakazan za Spastic Children Centre, o čemer je poročal časopis Telegraph 30.8.1955.

Zdaj je Stanko Sivec z novo izvoljenim odborom vodil Planinko z istimi rojaki, kakor prej, ko še ni bilo Planinke in pravil.

Pater Bernard Ambrožič mi je v pismu predlagal, naj bi raje pripravili za slovensko mašo, namesto kreganja zaradi Planinke. Gospa Plutova je priskrbelo cerkev v South Brisbane na vogalu Peal and Merivale Street – St. Mary's. Pisal sem patru Pivku in zmenili smo se za čas. Plutovi so avstralskega župnika poznali, saj je bila to njihova farna cerkev. Tam ob Geey Street Bridge so imeli njihovo podjetje sladkorčkov. Potem so se preselili v New Farm, kjer sem pri njih stanoval menda dve leti. So oddajali stanovanje za samce – Service rooms. Prve slovenske maše se nas je udeležilo okoli 90 ljudi. Niso bili sami Slovenci, ker so žene imele Hrvate in Avstralce za može. Moj prijatelj Josip Fon je mislil, da imajo frančiškani v dolgih rjavih haljah globoke žepe in dosti denarja. On in jaz sva pobirala denar med mašo. Nabrala sva £16/9/1 šestnajst funtov in nekaj drobiža. Župniku sva

dala dva funta, pater Pivko pa je dobil štiri funte za vožnjo. Nekaj mu je za stroške dodala še Plutova mama.

Drugo soboto smo se spet zbrali v 'pubu' - gostilni Lennons Hotel v Adelaide Street in debatirali o tej prvi maši. Nekdo je vprašal, če smo bili pri spovedi in da bi rad bi vedel, kaj smo dobili za pokoro. Bili smo presenečeni, da smo dobili vsi enako pokoro. Spovednik: »Za pokoro pa molite zame«. Ker sem bil tudi jaz pri spovedi, se na Stanka nisem več jezil in sem se pridružil Planinki.

Stanko pa je zbral pevce za petje za naslednjo mašo. Tudi takrat sem se pridružil. Stanko nas je vodil v kapelo Cript na Fortitude Valley, igral je na harmonij. Nekega dne pa me obišče hrvaški

frančiškan pater Rok v civilu, na 36 Macartney Street v Rosalie, delu Brisbana pod Paddingtonom, kjer sva z Lojzko kupovala prvo hišo za 1500 funtov – poceni, ker je vpila po popravilu in barvi. Pater Rok me je vprašal po pevskem zboru. Tega patra je pater Bernard Ambrožič poznal. Seznanil sem ga s Stankotom in vsi smo pristali na patrovo povabilo. Namreč Hrvati bi radi, da bi Slovenci peli svoje pesmi pri njihovi maši, ker oni pevskega zbora še niso imeli. Maša je bila v Villa Maria – večji kapeli pri nunah na Spring Hillu. Takrat sem prvič slišal, kako Hrvati molijo Očenaš in Zdravo Marijo v svojem jeziku. Mi smo bili vsi ponosni, da smo peli naše pesmi pri hrvaški maši.

Jože Košorok, Sydney NSW

NEKAJ NOVIC IZ NEWCASTLA

Poroča Marija Grosman

Pošiljam dve osmrtnici za objavo v Mislih, ker še nista bile nikjer objavljene. Istočasno pošiljam dve sliki od slovenske skupnosti v Newcastleu. Mogoče jih lahko objavite.

ALOJZ (Alois) HORVAT je umrl v Newcastleu 17. marca 2010, star 78 let. Med prijatelji je bil poznan kot Louie. Več kot deset let je hudo trpel zaradi astme in sladkorne bolezni. Rodil se je 8. oktobra 1931 v Vadarcih v Prekmurju kot sin očeta Jožeta in matere Etelke. Kot otrok je imel težko življenje in ko je malo odrasel, je odšel od doma. Zaposlil se je na Vrhniki, kjer je spoznal 16-letno Katarino Vupora, rojeno v Varaždinu. Skupno sta prekoračila slovensko- avstrijsko mejo in se znašla v taborišču Glasenbach v Salzburgu. Tam sta se poročila, ker so oblasti grozile Katarini, da jo zaradi mladosti pošljejo nazaj v takratno Jugoslavijo. V Avstriji sta ostala več kot leto in pol, kjer se je rodil sin John.

Leta 1959 sta prišla preko Italije in pristanišča Genove z ladjo Aurelia v Sydney in naprej v Newcastle, kjer je živel njegov polbrat Franc Ratko. Dom si je družina ustvarila v Mayfieldu v predmestju Newcastlea, kjer še danes živijo. Prve tri tedne je delal v železarni BHP na koksarni, kjer je bila huda vročina in izredno umazano delo. Koksarna je bila zelo znana med priseljenci, saj je bilo običajno to njihovo prvo delo. Takoj zatem se je zaposlil pri tvrdki DeMartini, kjer je opravljal cementna in betonska dela, in pozneje

v tovarni cevi »Tubemakers«. Nekaj časa sta z drugim bratom Vilijem (že dolga leta tudi pokojni) opravljala cementna in betonska dela sama, nazadnje pa je odšel nazaj k Tubemakers, kjer je ostal vse do 1989, ko se je upokojil. Pogrebna maša je bila v torek, 23. marca 2010, v katoliški cerkvi sv. Kolumba v Mayfieldu, kjer se je zbralo veliko število dobrih prijateljev in znancev. Sledil je pogreb na livadno pokopališče v Sandgate. Alojz zapušča ženo Katarino, sina Johna z ženo Tino in hčerko Sonyo z možem Johnom ter sedem vnukov in dva pravnuka. Kot je rekla ena od vnukinj ob slovesu: »Smrt pusti bolečino, katere nihče ne more ozdraviti, ljubezen pusti spomine, katerih nihče ne more ukrasti!«

JANEZ KERN (znan tudi kot Janko) je umrl 29. 11. 2009 v Canberri za posledicami raka. Rodil se je 8. 7. 1934 v Kranju. Kot otrok je živel v Zemunu v Srbiji, kjer je bil zaposlen njegov oče. Vojaški rok je služil v jugoslovanski aviaciji v Puli in Prištini. Leta 1958 je prispel v Bonegillo in od tam naprej v Newcastle, kjer se je zaposlil v železarni BHP. V Newcastleu se je poročil z Alojzijo (Lojzko) roj. Otorepec. Vse do leta 1989 je družina živela v New Lambtonu. V zakonu sta se rodili hčerki Marina, ki ima dva sina, in Joanne, ki ima eno hčerko. Janez je živel nekaj let v Jilliby (Central Coast), nazadnje pa je odšel v Canberro, kamor se je preselila njegova družina. Pogreb je bil 7.12. 2009 v Canberri.

Ker se p. Darko nahaja v Sloveniji, je prišel maševat v Newcastle v nedeljo po veliki noči g. Edi Sedeščič. Na veliko presenečenje nam vsem je s seboj pripeljal svojo mamo Ido Sedeščič. Gospa Ida je prišla v Avstralijo leta 1939 kot 16-letno dekle. Prijazna in zgovorna nam mora biti za vzgled vsem, saj je pri njenih letih še prava mladenka.

Sedijo: J. Črnagoj, S. Hozjan, Ida Sedeščič, M. Ovijač, T. Bavčar, A. Mavrič. Stojijo: M. Belavič, C. Prinčič, M. Visintin, M. Kodela, A. Pichler, I. Bavčar, V. Ovijač, g. Edi Sedeščič.

Slovo od Jožice in Franca Brajljih

4. marca letos sta se v Newcastlu poslovila od rojakov zelo znana in priljubljena rojaka Jožica in Franc Brajljih (tretja in četrti v prvi vrsti).

Za stalno sta se vrnila v rodni kraj, prelepo Slovenijo, kjer si želita ustvariti novi dom.

Skupno smo se poslovili od njih na srečanju 14. februarja, ko so bili med nami tudi gosti iz Queenslanda, Tasmanije in celo Slovenije. Oba bomo zelo pogrešali. Želimo jima nove pomladi na domači zemlji.

Zdravja, Božjega blagoslova in prisrčen pozdrav obema!

Kobilica in mravlja

Piše Cilka Žagar

Po elektronski pošti kroži zgodba o mravlji in kobilici. Stara verzija te basni govori o pridni mravlji, ki si je pripravila zalogo hrane za zimo. Kobilica se ji je smejala in se igrala vse poletje. Ko je prišla zima, je mravlja jedla na toplem, medtem ko je sestradana kobilica umrla od lakote in mraza. Od tega naj se naučimo, da moramo skrbeti zase.

No pri nas doma so učili: kdor ne dela, naj tudi ne je. Druga verzija iste zgodbe govori o pridni mravlji, ki dela vse poletje, medtem ko se kobilica zabava. Pozimi kobilica skliče tiskovno konferenco, da ugotovijo, zakaj je dovoljeno mravlji, da uživa pri obloženih mizi na toplem, medtem ko uboga ko-

bilica strada na mrazu. Televizijske postaje kažejo slike sestradane zmrznjene kobilice poleg slik mravlje, ki se gosti na toplem ob polni mizi.

Vsa Avstralija je presunjena; kako je mogoče, da pustijo ubogo kobilico tako trpeti v tej bogati državi? Množično obsodijo in kaznujejo mravljo, ker si je nagrabila hrano za zimo.

Ker je to leto volitev, so se vsi politiki zavzeli za kobilico in ukazali mravlji, da odstopi kobilici svoj dom in zaklad hrane. Kobilica je poklicala prijatelje in ko so hrano pojedli, so od lakote poginili v snegu. Seveda je tudi mravlja poginila malo od žalosti malo od lakote in mraza.

Kaj naj bi se torej naučili iz druge verzije zgodbe? Na dobre stvari se hitro navadimo; pričakujemo tudi, da bodo te dobre stvari vedno boljše. Če se življenje ne izboljšuje, smo razočarani. Razočaranje je seveda posledica neuresničenega pričakovanja.

Čudimo se, kako so ljudje v starih časih kar malo na tiho potrpeali, kadar je bilo kaj narobe. Zdaj pričakujemo, da bo vse teklo gladko, takoj in brez bolečin. Pričakujemo, da bo država prevzela odgovornost za naše zdravje, sposobnost in varnost. Pričakujemo odškodnino za vse nesreče in neprijetnosti v življenju. Vzamemo kot samoumevno, da so vsi specialisti, vse tehnične naprave in zdravila takoj na razpolago vsem. Saj gre za zdravje, pravimo. Zdravje se ne sme meriti z dolarji.

Radi pozabimo, da so vse te zdravstvene usluge naš privilegij in da teh dobrin večina ljudi na svetu ne uživa. Večina ljudi se bori za osnovno preživetje.

Pred tridesetimi leti ljudem še na misel ni prišlo, da bi jim presajali srce, ledvice in druge organe; vstavili nove kolke, ramena in kolena, zdaj pa se pritožujemo, če moramo na te drage posege malo počakati. Ni čudno, da država dandanašnji potroši za zdravstvo več kot za vse drugo.

Tudi za nesreče ljudje vedno iščejo krivca, da lahko tožijo njegovo zavarovalnico za odškodnino. Vedno manj postajamo odgovorni sami zase.

Ruža mi je ravno povedala, da so njen mož in prijatelji imeli malo prometno nesrečo. Sem ji rekla, da je srečna, ker je ostala doma, pa pravi da ni. Pravi, da oni zdaj vsi tožijo za odškodnino, ona pa da nima kaj tožiti.

Ne spomnim se, da bi moji starši kdaj šli k zdravniku, še manj pa v bolnišnico. Otroci so se rodili doma, če je koga kaj zbolelo, so skuhalih čaj ali dali obkladke ali obvezali rane. Ljudje so kašljali in imeli prebavne motnje, vendar o tem se niso posvetovali z zdravniki. Celo invalidi so iskali službe, kjer so lahko delali sebi primerno delo. Se spomnim moža brez nog, ki je bil vratar v tovarni. Dandanašnji pa pričakujejo invalidsko penzijo za vsako malo poškodbo. Fizično prizadeti pa obenem trdijo, da imajo pravico do vseh športov, čeprav se preživljajo z invalidsko pokojnino. Celotisti brez nog hočejo plezati na najvišje gore, celotisti brez rok hočejo plavati na olimpijskih igrah.

V bolnišnici ljudje čakajo na hitro pomoč tudi kadar ta pomoč ni nujna in bolezen ni nevarna. Mnogi zahtevajo pomoč od zdravnikov, medtem ko si sami uničujejo zdravje z nezdravo prehrano, mamili, alkoholom in neurejenim življenjem. Pravijo, da je dolžnost države, da zmanjša število bolnikov in bolezni, čeprav bi se to število zmanjšalo lahko z osebno odgovornostjo do svojega zdravja. Večina diabetesa je posledica nepravilne prehrane, večina pljučnih motenj je posledica kajenja, jetra trpijo zaradi alkohola, uživalci mamil postanejo mentalno prizadeti itd.

Čim bolj država prevzema odgovornost za naše zdravje, tem bolj ljudje pozabljajo, da so tudi sami odgovorni zase. Politiki vedno obljublajo, da bodo zmanjšali število revnih, bolnih in brezdomcev, toda brez osebne odgovornosti ne bo sprememb. Vsi 'reveži' so v Avstraliji na isti pokojnini; nekateri so brezdomci, medtem ko si drugi uredijo prijetno življenje in celo lepa počitniška potovanja.

Spomnim se starega nepismenega Aborigina, ki je rekel: »Naši starši so skrbeli za nas in nas učili živeti, zdaj pa oblast preživlja našo mladino, toda nihče jih ne uči živeti. Belci so nas naučili delati, rabili so nas in zaupali so nam. Naši otroci ne znajo delati, zato jih nihče ne rabi in nihče jim ne zaupa. Starši so izgubili avtoriteto, odkar država skrbi za otroke. Tisti, ki jih hrani, je tudi odgovoren za njihovo vzgojo.« Vsak otrok danes pozna svoje pravice, redki pa poznajo svoje odgovornosti.

No že Jezus je omenil, da bodo reveži vedno med nami. Veliko se danes sliši o izboljšanju zdravstvenih uslug in o izobraževalni revoluciji. Več denarja nudijo za izboljšanje pismenosti otrok. Mogoče bi bilo boljše, če bi starši navdušili otroke za branje knjig, namesto da jim kupijo vse zadnje elektronske igre, pri katerih otroci ne rabijo biti ne telesno in ne mentalno aktivni. Prihranili bi denar in tako imeli več časa za družinsko življenje.

Cilka Žagar, Lightning Ridge NSW

ZAHVALA

Vsem, ki ste pripravili lepo slovo od naše **ZDENKE NOVAK**, kakor tudi osebju doma matere Romane, kjer je Zdenka našla svoj dom vse od leta 2001, se hočemo iskreno zahvaliti za vse vaše molitve in izraze sočutja ob slovesu naše Zdenke.

S hvaležnostjo, mož Franc, sin John in hčerka Sonia z družinama, hčerka Andreja

Spoštovano uredništvo Misli!

Zelo sem vesela, ko večkrat zasledim imena rojakov, ki smo skupaj preživljali čas v taborišču ASTEN pri Linzu, leta 1957 in 1958. Na vse strani nas je odnesla usoda. V prejšnjih Mislih sem zasledila ime Vladota Kunstla. Dobro smo se poznali z mamo in sestro Vido, imena starejšega brata pa se ne spominjam, imam pa ga na slikah kot ministranta pri gospodu Koledniku. Moj mož je

80 ustvarjalnih let Romane Favier Zorzut

Med našo slovensko izseljensko družino v Avstraliji srečujemo bogato pisano družbo vsemogočih ustvarjalcev...

Kot na gradbenih, medicinskih, študijskih in drugih poljih, so umetniško usmerjeni mnogoteri in med njimi rojakinja iz Goriških Brd **ROMANA FAVIER ZORZUT**. V letošnjem aprilu je v krogu svoje družine, prijateljev in znancev praznovala 80. rojstni dan. Naj to srečanje oznanja naše dolgoletno prijateljsko dobo v vaši in moji prisotnosti...

In, ko pride med nas dan slovesa, za vedno bo ostal spomin, da smo segli in si stisnili vsi še v tople roke v objemu Snežnih planin okrog nas – v tej lepi dolini Oven's Valley. Tako smo razumeli njeno mišljenje ob povabilu na to srečanje bogatih 80 let.

Margareth, ki že 60 let živi v Parizu, (Romana je njena krstna botra) je napisala Romanino življenjsko zgodbo v poeziji, vaščanka Helena, ki je z Romano delila otroštvo v Goriških Brdih, pa ji je poslala svoje razmišljanje (*pesem desno*).

Helena Leber

Čestitamo priznani umetnici Romani za ta lep življenjski jubilej! In še veliko prijaznih, toplih barv življenja naj ji nakloni večni Umetnik.

tudi mežnaril tam, moja dva sinova Andrej in Roman pa sta bila najmlajša ministranta. Leta 1958 je »Andrejček« prejel zakrament sv. birme, star 5 let. Škof Franz König, pozneje kardinal, ga je birmal z ostalimi otroci. Dolgo je že od tega, a spomini so še ostali. Mnogo teh rojakov je že pokojnih.

Hvala in lep pozdrav - Marta Zrim.

ZA 80 LET: Draga Romana

Prisluhni vetriču,
ko rahlo zašumi,
na tem našem griču,
kjer doma si bla ti.

V mladosti nam ni bilo
z rožcami poslano,
zapustila si rodni dom
in odšla v neznano.

Pot te odpeljala je
daleč od nas,
poslušala si srce,
a pogreša te vas.

Ko otožnost te objame
in se oglašajo spomin,
Romana spomni se name
in, na kraj tvojih korenin.

Nepozaben briški kraj
tiho v tebi se oglašaj,
kliče zemlja te naša,
vrni spet se nazaj.

Je svet res lepota,
a tudi s hudim obdan,
le poti do svoje sreče
mora vsak si najti sam.

Vodi Bog naša pota,
vsak naš korak mu je znan,
le če moreš se vrni,
spet v naš Vedrijan.

*Iskrene čestitke in dobre želje, Helena
Vedrijan, 18.4.2010*

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič
Sts. CYRIL & METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

NAŠE današnje poročilo iz Melbournu začenjam danes z lepim sestavkom, ki ga je za radio Ognjišče pripravila urednica slovenskega programa na radiu 3 ZZZ v Melbournu, 25. aprila 2010, gospa META LENARČIČ - *na fotografiji desno*, ki sedaj že nekaj let stalno sodeluje z radiom Ognjišče.

“Dober dan in prisrčen pozdrav na že četrto velikonočno nedeljo ali v Avstraliji nedeljo - Anzac Day. Tokrat se vam, dragi poslušalci, oglašam še vedno iz toplega jesenskega Melbournu - bolje rečeno pozno poletnega aprila, saj so dnevne temperature visoke vse do 25 stopinj in še več, kakšne ohlavitve še ni na obzoru. Nekaj neverjetnega, saj kadar pogledate na zemljevidu, kje se nahaja Melbourne - Viktorija, kar precej jugovzhodno, očitno nismo navajeni tako visokih temperatur v tem letnem času. Seveda se nihče ne pritožuje; vsaj enkrat, da smo vsi zadovoljni!

Že nekaj tednov je minilo od cvetne nedelje, velikega tedna, velike noči - Gospodovo vstajenje in bele nedelje. Pa se vseeno spodobi, da se za nekaj časa ustavimo ob teh nam izseljencem tako dragih družinskih praznikih, ki jih med avstralsko publiko skoraj ni zaznati.

Pred cvetno nedeljo je bil pater Ciril Božič kar resen glede čiščenja okolice Baragovega doma. Vse mora biti pospravljeno in pometeno kot takrat, ko smo bili še doma, vsak v svoji vasi. Na cvetni petek je bila ob 10. uri dopoldne pobožnost križevega pota v cerkvi, zatem pa sv. maša v domu matere Romane - domu naših starejših in bolnih. V pripravi na praznovanje velike noči se vedno spomnimo tudi njih v njihovem skupnem domu.

Na cvetno soboto smo tudi letos pletli butarice. Može so prinesli zelenje, ženske pa so vrtele

to zelenje z barvastimi pentljami in vrvjo v lepe butarice. Končno število je naraslo kar na 300 butaric, katere so bile na voljo vernikom na cvetno nedeljo. Dvorišče pred lurško votlino je bilo lepo pripravljeno, oltar obsijan s sončnimi žarki, tudi oljčnih vejic ni manjkalo. Ob 10. uri dopoldne je bil blagoslov zelenja in butaric ter sv. maša z dramatisiranim branjem pasijona. Cerkevni pevski zbor je prepeval, videti je bilo kar lepo število tretje, tudi morda četrte generacije mladih, ki so ogledovali, kaj se dogaja in lepote butaric. Po končani maši smo si stisnili roke, zaželeli lep dan še naprej in srečanja v naslednji dneh velikega tedna.

Velikonočno spovedovanje je bilo na voljo po vseh krajih, kjer živi največ rojakov. Pater Ciril je bil v teh dnevih izredno zaposlen.

V torek v velikem tednu je bila ob 11. uri dopoldne krizmna maša v stolnici sv. Patrika v Melbournu, kjer so skupaj z nadškofom obnovili duhovniške zaobljube in je nadškof blagoslovil krstno in bolniško olje ter posvetil sveto krizmo.

Na veliki petek - spomin Gospodovega trpljenja in smrti smo se med drugimi, tudi peščica slovenskih rojakov, udeležila križevega pota v avstralski cerkvi St. Marys Seminary-Missionary Oblates of Mary Immaculate v parku tega semenišča. Iz leta v leto prihaja na to mesto več tisoč glava

množica vseh narodnosti sveta, ogromno mladih družin z otroci. Od postaje do postaje se v popolni tišini hodi, moli in poje. Veliki leseni križ nosi več mož, mlajši pomagajo. Pogled na vso to množico je pozitiven dokaz, da ljudje verujejo, hočejo biti prisotni in deležni Gospodovega trpljenja, smrti in vstajenja. Vsako leto je množica številnejša, ne glede na barvo, jezik ali način življenja. Vera in molitev sta tista, ki nas učita spoštovanja drug do drugega ter tudi mirnejšega in boljšega jutri.

Na veliko soboto je bil ob 7. uri zvečer v slovenski cerkvi v Kew začetek velikonočne vigilije, slovesna sv. maša, vstajenjska procesija in blagoslov velikonočnih jedi, ki so jih prinesli od blizu in daleč. Tudi te domače slovenske navade se še dobro držimo. Mnogi od teh rojakov se iz različnih vzrokov, včasih tudi daljav, ne morejo udeležiti nedeljske sv. maše, zato pridejo že v soboto.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA:

Na največji krščanski praznik je bila prva sv. maša že ob 8. uri zjutraj in potem ob 10. uri v cerkvi. Cerkev, čeprav majhna po izgledu, je sprejela neverjetno veliko število slovenskih rojakov in ostalih. Pater Ciril Božič s spremstvom, košarice polne velikonočnih jedil, ki so čakale na žegen, oltar slovesno okrašen. Pesem cerkvenega pevskega zbora - "Kristus je vstal" je skupaj z nami pozdravila p. Cirila in pričela se je sv. maša. Noč, v kateri je Jezus vstal od mrtvih, je res velika noč, noč, v kateri je življenje premagalo smrt, upanje brezup, ljubezen sovraštvo. Ob koncu nam je pater zaželel blagoslovljene praznike Gospodovega vstajenja, ki naj jih ponesejo domačim, posebno pa še tistim, ki se teh obredov ne morejo več sami udeleževati. Pred odhodom vsak na svoj dom smo si med seboj voščili vesele praznike. Bilo je lepo sončno vreme, bili smo veseli, da smo se srečali ob tako prijaznem in domače pripravljenim obredu za še eno leto.

Hvala, pater Ciril Božič in Marija Anžič, za vse delo in skrb za ohranjanje slovenske dediščine v slovenski skupnosti v Melbournu in širše - mnogih sto in več kilometrov oddaljenih krajih, kjer živijo slovenski rojaki.

Na velikonočni ponedeljek pa slovenska društva odpro svoja vrata. Tudi tam je prilika za tiste, ki se slučajno niso uspeli videti v preteklih dnevih, pa se srečajo s stiskom roke in nazdravijo,

da bi bili skupaj saj še na nekaj tako lepih let, kot jih je bilo v preteklosti. Na različne načine učitelji in kulturni delavci privabljajo člane in njih prijatelje na to popoldansko srečanje, otroke in vnuke pa na barvanje slikanic velikonočnih jajčk, iskanjem čokoladnih pirhov in tudi sekanje pirhov, katerega znanje je ostalo še med mnogimi malo mlajšimi rojaki.

V zadnjem času se vse pogosteje slišijo tudi žalostne novice - o pokojnih. Čas prihoda prvih imigrantov presega petdeset in že šestdeset let. Zgodovina se nam že kar krepko zapisuje z odhodom v večnost že marsikatero pionirke in pionirja slovenske skupnosti.

Na samo cvetno nedeljo je zaradi prometne nesreče podlegel poškodbam **Maks Korže**, dolgoletni mežnar v Kew - od leta 1962 do 25. 3. 2010, član 3. reda sv. Frančiška Asiškega, posinoveljenec slovenske frančiškanske province sv. Križa - Ljubljana, 15. 8. 2001. Maks Korže je bil doma iz vasi Stoperce, pokopan je na pokopališču Keilor - poleg p. Bazilija Valentina. Samo na tem pokopališču je že pokopanih blizu tisoč rojakov. V tistem tednu smo pokopali tudi **Maksa Hartmana**, slovenskega pionirja v Avstraliji, častnega člana Slovenskega društva Melbourne. Maks je bil rojen v kraju Ožbalt ob Dravi, lansko leto je umrla žena Mici Hartman. Gospod naj podari vsem večni mir in pokoj.

25. april - ANZAC Day: poseben dan v avstralski zgodovini in izročilu. **ANZAC pomeni:** Australian and New Zealand Army Corps - avstralske in novozelandske oborožene sile. Na ta dan leta 1915 so se avstralske, novozelandske in čete iz Samove, Tonge in Cook Islanda prvič spopadle s turško vojsko v kraju Gallipoli. Bitka za Gallipoli je bila neuspešna: pomorska in kopenska vojska naj bi se prebili skozi Dardinelle. Namen operacije je bil prisiliti Turke, da bi izstopili iz vojne in odprli pomorsko pot do Rusije. Pomorska akcija se je začela 15. marca 1915. Ker prvi napad bojnih ladij ni bil uspešen, so 25. aprila začeli kopenski del operacije. Na obalah polotoka Gallipoli so se izkrcale čete, ki so jih sestavljali Britanci, Avstralci, Novozelandski, Kanadčani in Francozi in francoski vojaki iz kolonije Senegal in drugi. Turška obramba je bila na začetku šibka, ponekod pa je sploh ni bilo, vendar se je kmalu okrepila. Zavezniške sile

so se po več neuspehlih ofenzivah umaknile in tako je polotok Gallipoli 6. januarja 1916 zapustil zadnji vojak. Pobudnik operacije Winston Churchill je moral zaradi neuspeha operacije odstopiti. 25. april je spomin na vse padle vojake in pripadnike mirovniških sil v vseh vojnah, kjer sta bili udeleženi Avstralija in Nova Zelandija.”

V bitki na polotoku Gallipoli je umrlo 21.255 vojakov iz Anglije, 10.000 Francozov, 8.709 Avstralcev, 2.721 Novozelandcev in 1.358 vojakov iz britanske Indije. Letos je bil ANZAC dan na nedeljo, tako smo se tudi pri maši Bogu zahvalili za dar miru in blagostanja ter se spomnili vseh, ki so darovali svoja življenja za našo svobodo in mir na svetu.

HVALA gospe Meti Lenarčič za to lepo poročilo o našem praznovanju v Melbournu, ki se je slišalo preko radia Ognjišče v Sloveniji in preko interneta po vsem svetu!

LEPO SMO OBHAJALI cvetno nedeljo, dan prej imeli v gosteh igralce iz Geelonga, veliki teden, velikonočno vigilijo ter veliko noč – v izredno lepem vremenu in vedno veliki udeležbi vernikov. Hvala vsem mnogim sodelavcem in dobrotnikom. **HVALA za vaša voščila in darove za poslanstvo slovenskega misijona v Melbournu.** Naj bo vse v večjo čast Božjo in v naše veselje in povezanost za – kot nekateri pravijo – še teh nekaj petkov, ko smo na Zemlji.

SEDAJ PA NADALJUJMO še z opisom nekaterih dogodkov in slovesnosti v našem občestvu pri sv. Cirilu in Metodu.

MESEC MAJ je Marijin šmarnični mesec in seveda z materinskim praznikom na drugo nedeljo v maju tudi dan naših mam in starih mam, non. **ŠMARNICE** imamo v Kew ob nedeljah ter ob petkih in sobotah. Letošnje šmarnice TO DELAJTE V MOJ SPOMIN so bližnja priprava na sloven-

ski evharistični kongres, ki bo v nedeljo, 13. junija 2010, v Celju in v katerega se vsaj duhovno vključujemo tudi mi. Litanije Matere Božje pa bomo zapeli tretjo in zadnjo nedeljo v maju.

Na šesto velikonočno nedeljo, 9. maja, smo obhajali MATERINSKI DAN – praznik naših mater. Vsem mamam iskrene in hvaležne čestitke, ker ste posredovalke in negovalke življenja. V Kew smo skupaj kot občestvo obhajali materinski dan prvo nedeljo v maju pri sveti maši in nato v dvorani. Ob vhodu v dvorano so članice Društva sv. Eme sprejemale mame s posebno dobrodošlico tistega dne. Otroci Slomškove šole, pevski zbor in člani kulturnega odbora ter igralske skupine so pripravili zares nadvse bogat in pester program v veliko veselje ne samo mam in starih mam, pač pa vseh prisotnih. Dvorana je bila polna in topla. Prisrčna hvala vsem nastopajočim in sodelujočim in teh je veliko. Vse je bilo izredno prisrčno in dovršeno hkrati. Tako zares bogatega in obširnega programa za materinski dan že ni bilo kar nekaj časa. Nekaj tega bogastva razodevajo tudi fotografije v teh Mislih.

Otroke Slomškove šole sta izredno lepo pripravili ravnateljica Veronica Smrdel - Roberts in učiteljica Julie Bogovič Kure. Letos, ko praznujemo 50-letnico Slomškove šole, je spet, hvala Bogu, zelo živo v šoli: vpisanih je 17 otrok. Otroci so veseli in zadovoljni, prav tako tudi starši, ki so zopet lepo povezani v Odboru staršev. Otroci so povedali pesmico *Mamini otroci* ter zapeli in zaplesali *Jaz pa grem na zeleno trav'co* in *Mi se 'mamo radi* ter nam nato pokazali, kako vidijo svoje mame. Te otroške pripovedi je zelo lepo povezala in predstavila v Power Point projekciji ob glasbi na velikem platnu na odru Veronica Smrdel. Jessica Kutniewski je zmolila za mame. John Miklavec je recital v angleščini pesem *Blessing of Mothers*, Ivan Horvat pa pesem Anice Černe *Materi*. Cerkevni moški

pevski zbor nam je zapel dve pesmi ter nato še celoten mešani pevski zbor. In spet so bili projecirani in z risbami opremljeni otroški odgovori na vprašanja: Zakaj je Bog ustvaril mame? Zakaj ti je Bog dal tvojo mamo in ne kakšne druge? Kakšna je bila tvoja mama kot mala deklica? Zakaj se je tvoja mama poročila s tvojim očetom? Kdo je šef v vaši hiši? Kakšna je razlika med mamami in očeti? – Kakšni iskrivi odgovori otrok!

Program pa smo sklenili z glasbeno točko. Upam, da boste našli fotografijo celotnega simfoničnega orkestra pod izredno taktirko nadarjenega dirigenta Andrew-ja Fistriča, ki je izvedel skladbo *Barcarolle* Jaquessa Offenbacha (**stran 55**). Kakšna natančnost pri igranju inštrumentov! Izredno, dovršeno in duhovito.

Tri mame so dobile cvetlice-lončnice po žrebu: **MARIJA ISKRA, META LENARČIČ**, voditeljica slovenskih oddaj na radiu 3 ZZZ in predsednica slovenskega društva Planica in **METKA KOLENC-LIKAR**, ki je šele pred kratkim prišla v Avstralijo z možem Zoranom in hčerko Laro. Nekatero mame pa smo hoteli še posebej počastiti ter se jim zahvaliti za njihovo izredno delo za skupnost: **OLGO BOGOVIČ** – predsednico društva sv. Eme in skrbno vrtnarko; **FRANČIŠKO ŠAJN** – voditeljico molitvene skupine in skupin za čiščenje cerkve ter skrbno krasilko cerkve; **DRAGO GELT OAM** – tajnico pastoralnega sveta, voditeljico kulturnega odbora, tečaja slovenskega jezika za odrasle in igralske skupine Kew; **METKO McKEAN** – voditeljico in dirigentko našega pevskega zbora; **ANICO SMRDEL**, ki tako lepo skrbi za rože in zelenje okrog Baragovega doma ter ravnateljico šole **VERONICO SMRDEL ROBERTS** in učiteljico ter mamico dveh učencev **JULIE BOGOVIČ KURE**. Bogu hvala za vse mame!

ROMANJE NARODOV na hribček TA PINU v BACCHUS MARSH smo pripravili izseljenški duhovniki nadškofije Melbourne v tem letu duhovnikov v soboto, 8. maja 2010 – dan pred materinskim dnevom. Ob 10. uri se je vsaka narodna skupina zbrala pri svoji kapelici, tisti, ki tam še nimajo kapelice, pa pri kipu Brezmadežne ob vznožju hriba. Vsaka narodna skupina je molila rožni venec pri svoji kapelici, nato pa poromala do cerkve na vrhu hriba, kjer je bila potem sveta maša ob somaševanju duhovnikov s škofovim vikarjem

Fr. Delmarjem Silva. V čudovitem dnevu jeseni te sončne sobote se je na tem romanju zbralo tudi nad 50 naših rojakov; vseh nas je bilo blizu 500. Iz Kew smo potovali s 25-sedežnim avtobusom, ki ga je vozil Valentin Lenko, nekateri pa so se tja pripeljali s svojimi avtomobili iz Melbourne in Geelonga.

TELOVSKA PROCESIJA bo prvo nedeljo v juniju, 6. junija, po deseti maši. Seveda zopet pričakujemo sodelovanje vseh naših slovenskih društev iz Melbourne in društva iz Geelonga, kot je to sedaj že lepa in utečena navada. Že v naprej se vsem lepo zahvaljujem za to naše skupno praznovanje vere v Jezusovo stalno navzočnost pod podobno Kruha med nami. Naj bo to naš evharistični kongres!

IGRALSKA SKUPINA KEW pripravlja nastop z veseloigro v dveh dejanjih »Poročni list« v soboto, 5. junija, ob 4. uri popoldne, ter v nedeljo, 6. junija, po telovski procesiji in okrepcilu. Vstopnina bo deset dolarjev.

Igralci bodo nastopili tudi v Sydneyu – v MERRYLANDSU in sicer v soboto, 12. junija, ob 5. uri popoldne – sv. maša bo že ob 4. uri popoldne; ter v nedeljo, 13. junija, po nedeljski maši, ob 11. uri. Sveta maša je tam ob nedeljah redno ob 9.30 dopoldne.

PIKNIK RADIA 3 ZZZ bo pri nas v Kew tretjo nedeljo v juniju, 20. junija 2010, po deseti maši v dvorani. To nedeljo je redno družinsko kosilo, ki ga bo pripravila skupina Majde Brožič iz Campbellfielda; v maju pa so kuhale kuharice iz St. Albansa ob vodstvu Cilke Baligač.

Hvaležni smo gospe Meti Lenarčič in vsej ekipi njenih sodelavcev za ogromen trud in prizadevanje, ki je potrebno, da se slovenska beseda in pesem sliši vsako sredo zvečer preko valov radija 3 ZZZ. Zato radi podprimo to vsakoletno akcijo zbiranja sredstev za na-daljevanje tega poslanstva, saj je v ozadju vsega tega vse drugo pristo-voljno delo navdušenih in prizadevnih ljudi.

V nedeljo, 27. junija 2010, bo med nami salomonski misijonar prof. dr. DRAGO OCVIRK CM. Zopet gre po končanem akademskem letu v Sloveniji predavat v bogoslovje na Salomonove otoke in se bo ustavil pri nas. In še kako prav bo prišel, saj bo tako lahko takrat p. Ciril v domovini za

svojo 30. obletnico duhovniškega posvečenja (posvečen 28. junija 1980 v Novem mestu). Tisto nedeljo bomo zopet izobesili zastave ter zapeli himne: avstralsko, slovensko in evropsko – v počastitev praznika dneva državnosti naše Slovenije. In še nekaj bo sledilo v dvorani takoj po tem: **PREDSTAVITEV knjige ANTOLOGIJA SLOVENSКИH SLIKARJEV IN KIPARJEV V AVSTRALIJI**. Obsežno tiskano delo ima 390 strani v formatu A4 in knjiga bo tudi pdf.datoteka na DVD-ju. Toda tiskano knjigo bodo prejeli lahko le naročniki, ki so jo predhodno naročili. Kdor pa bi jo želel imeti le kot DVD, jo lahko še naroči pri avtorici Dragi Gelt OAM, PO Box 197, KEW VIC 3101.

Draga je knjigo napisala skupaj s soavtorico Liliano Eggleston – Tomažič, izdalo jo je naše versko in kulturno središče sv. Cirila in Metoda v Kew; sponzor pa je tudi Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Je to do sedaj najboljše prikaz likovnih ustvarjalcev slovenskih korenin v Avstraliji. Zato iskrene čestitke avtoricama Dragi in Liliani za velikansko delo. Predgovor je napisala Tanya Pliberšek MP, ministrica v avstralski zvezni vladi, kratko oceno vsakega ustvarjalca pa Alenka Černelič Krošelj, profesorica umetnostne zgodovine in univerzitetna diplomirana etnologinja ter kulturni antropolog v Krškem.

Cena DVD-ja je \$25 in poštnina. Seveda bo mogoče knjigo ali DVD osebno prevzeti v Kew.

ŽEGNANJE v čast našima zavetnikoma sv. Cirilu in Metodu bo prvo nedeljo v juliju, 4. julija, ko v Sloveniji praznujejo izseljensko nedeljo. Slovesnost bo vodil prof. dr. Drago Ocvirk. Lansko žegnanje je bilo prvič obogateno z **nastopi naših**

glasbenikov v dvorani po maši. Tudi za letos je obljubil **g. Branko Kojc**, glasbenik in predsednik Slovenskega društva St. Albans, da bo zbral in organiziral veselo popoldne. Prav gotovo bo veselo!

36. SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT bo letos v soboto, 2. oktobra 2010, ob 4. uri popoldne v dvorani slovenskega misijona sv. Rafaela v MERRYLANDSU. En avtobus je Lydia Bratina že rezervirala za odhod v četrtek zjutraj, 30. septembra 2010. Ta vsakoletni dogodek organizirajo naša verska in kulturna središča v Avstraliji in letos ga ima na skrbi naš misijon v Sydneyu. Pater Darko in p. Valerijan sta že pred časom zbrala skupino mladih, ki so pripravljeni sodelovati. Vodi jih in usmerja IRENA STARIHA. Več o tem lahko preberete v teh Mislih v posebnem oglasu. **Geslo koncerta in vseh aktivnosti, povezanih z njim, je: RECONNECT – ZNOVA POVEZANI.**

K R S T :

Dvojčka KATJA LILY in JAKOB ADAM JELENIČ, rojena 22.08.2009, Parkville VIC. Mati Clare Louise Jelenič r. Kelly, oče Oliver Reuben Jelenič. Katjina botra sta Adam Jelenič in Victoria Kelly; Jakobova botra pa Boyan in Joanne Jelenič. Sv. Ciril in Metod, Kew, 27.03.2010.

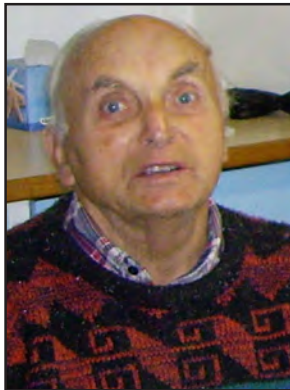
**ČESTITKE NAŠIM SLAVLJENCEM: FRANJO KRAVOS z ženo VIDO - 70 let,
MATIJA CESTNIK z vnukoma - 70 let,
LJUBICA POSTRUŽIN z možem DARKOM po srečanju z Abrahamom - 50 let. Bog Vas živi!**

ODŠLI SO:

IVAN TROHA je umrl 03.03.2010 v Melbournu, star 65 let. Pokopan je bil v očetov grob na pokopališču Sprigvale 4. marca 2010. Njegov oče je bil prvi predsednik slovenskega društva Planica, Springvale VIC. **Hvala Tonetu Brnetu za sporočilo.**

MAKS KORŽE:

Gospodar Življenja je dobre pol ure pred zatonom letošnje cvetne nedelje, 28. marca 2010, poklical k sebi svojega zvestega služabnika **MAKSA KORŽETA**, člana 3. reda sv. Frančiška Asiškega (FSR), posinovljenca Slovenske frančiškanske province sv. Križa (Ljubljana, 15.8.2001, št. 258/2001), nekajletnega pomočnika

mežnarja pri Marijinem oznanjenju v Ljubljani koncem petdesetih let 20. stoletja in dolgoletnega mežnarja pri slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda v Kew v Melbournu v Avstraliji – od božiča leta 1962 do praznika Gospodovega oznanjena, 25. marca 2010. V Avstralijo je priletel s Quantasovim letalom z Dunaja skupaj z Brankom Kojcem, sedaj že pokojnim Janezom Burgarjem in še enim Slovincem leta 1962. Najprej je delal skupaj z Brankom pri Cement Lining v Melbournu, nato pa dolga leta v zavodu za prizadete otroke v Kew Cottages.

Maks je imel v četrtek, na praznik Gospodovega oznanjenja, 25.3.2010 popoldne prometno nesrečo, bil en dan v nezavesti, nato po do odpovedi srca v nedeljo okrog pol polnoči pri polni zavesti. Rožni venec zanj, ki je vsak dan izmolil vse štiri dele rožnega venca, smo molili v naši cerkvi v Kew, kjer je bil vsak dan pri sveti maši, v torek v velikonočni osmini, 6. aprila 2010, ob 7.30 zvečer. Preko noči je krsta ostala v cerkvi, kot je to vedno, kadar imamo zvečer rožni venec za pokojnega in v sredo, 7. aprila 2010, smo zanj darovali pogrebno sveto mašo ob 11. uri dopoldne ter ga nato spremljali na pokopališče Keilor, kjer je pokopan na našem frančiškanskem pokopališču, kjer počivajo (našteti z leve na desno): mati Romana Toplak (+15.1.1968), Julija Mrčun (+13.5.1996), p. Bazilij Valentin (26.7.1997), s. Ema Pivk (+5.2.1999) in zadnji grob na desni je Maksov. Ob teh naših grobovih so poleg slovenski skupni grobovi; na tem pokopališču pa je verjetno pokopanih že kar blizu tisoč naših rojakov. K Maksovemu pogrebu je prišla množica ljudi in pogrebna maša zanj je bila pravo velikonočno slavje Življenja.

Maks je bil rojen 6. oktobra 1926 v vasi Stoperce blizu Ptujске gore. Svojih krajev ni nikoli pozabil. Rad je šel na obisk k svojim domačim in prijateljem – tu v Avstraliji

in v Sloveniji, kamor je pogosto potoval. Tudi finančno je podpiral domače in župnijo, od koder je izhajal. Imel je v življenju tudi svojo Kalvarijo, ki jo je mirno in vdano prenašal in prenesel. Njegova bivša žena Lojzka Bele živi sedaj v domu ostarelih. Maks zapušča sina Antona z družino, sina Marijana, hčerko Kristino z družino in posvojenko Elzo z družino. V domovini pa devetdesetletno sestro ter veliko sorodnikov. Naj počiva v miru Božjem!

SUMMER EMERALD ROSE CHADWICK – JAMŠEK, rojena 4. aprila 2010 ob 4.01 popoldne, umrla 5. aprila 2010 ob 8.10 zjutraj, stara 16 ur in 9 minut. Težka preizkušnja za mamo Sonjo Kim Jamšek in očeta Paula Andrew Chadwicka. Spomnili smo se ju tudi pri nedeljski maši v Kew. **Hvala Pavli Cestnik za sporočilo.**

MIHAEL ERJAVEC je umrl 31.03.2010 v bolnišnici v Traralgonu VIC. Rojen je bil 28.09.1922 v kraju Sv. Jernej pri Muti blizu Dravograda. V Avstralijo je prispel leta 1952. Nekaj let je imel pekarno v Lochsportu – od leta 1984, zadnjih sedem let je živel v Traralgonu. Pogrebno mašo so obhajali v cerkvi sv. Mihaela v Traralgonu 6. aprila 2010. Sledila je kremacija v Gippsland Memorial Park Crematorium. Njegov pepel bo prišel iskat njegov sin Rudi, ki živi v Avstriji in ga bo odnesel v Slovenijo. V Melbournu ima Mihael nečaka Vinka Erjavca z družino.

MAKS HARTMAN je umrl v sredo, 14. aprila 2010, v Austin Hospital v Heidelbergu. Še v ponedeljek je ves nasmejan prejel zakramente. Rojen je bil 20.02.1922 v Ožbaltu ob Dravi kot najstarejši v družini. Sledili so mu: brat Franc, sestra Danica, ki je umrla stara 6 let, brat Stanko in polbrat John (Ivan) Čar. V Avstralijo je prispel leta 1951 in bil vseskozi aktiven član slovenske skupnosti. Rožni venec zanj, slovenskega pionirja v Avstraliji, častnega člana SDM in rednega obiskovalca in dobrotnika naše cerkve, smo molili v naši cerkvi v torek, 20. aprila, ob 7.30 zvečer, v sredo pa ob 10.30 dopoldne darovali pogrebno sveto mašo ter nato pogreb na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Johnu in družini, družini pokojnega sina Maxa; bratom Francu, Stanku in Johnu ter njihovim družinam. Naj pokojni Maks, ki je bil še na veliko noč pri sveti maši v naši cerkvi v Kew, uživa sedaj nebeško veliko noč. Več o njegovi pestri življenjski poti je bilo objavljeno po njegovem pripovedovanju v zapisu ob smrti njegove žene **MICI HARTMAN** (umrla 04.06.2009) v Mislih, julij-avgust 2009, na straneh 36-37. Tudi tokrat so sorodniki namenili darove namesto cvetja za dom matere Romane. Hvala!

ROBERT (ROBI) JOSEPH DOLINŠEK je umrl v večeru 14. aprila 2010 v East Burwoodu po končanem plesu. Rojen je bil 28.04.1961 v Wollongonu NSW, staršema Angeli (doma iz Polzele) in Jožetu (doma iz Vranskega, odraščal pa pri stari mami v Podsredi). V Avstralijo sta starša prišla 27.12.1960. Robert se je poročil z Angelo 28.04.1984 v Croydonu. Leta 1997 sta se ločila, a zaradi

dobrobiti otrok Josephine, Jamesa in Monique ohranila dobre stike. S staršema in hčerko Josephine je bil Robi tri mesece na obisku v Sloveniji. Pogrebni obred je bil 23. aprila 2010 v prostorih pogrebnega zavoda Le Pine v Croydonu. Ob slovesu smo poslušali slovensko glasbo ansambla Robert Zupan iz Slovenije, Robertovega drugega bratranca: »Zvezda, le pokaži mi pot, ... tja do Betlehema, kjer je naš Gospod!« Kremiran je bil v krematoriju v Lilydale.

AMALIJA (SLAVKA) JAGER je umrla 18. aprila 2010 v Royal Melbourne Hospital v starosti 85 let. Pogrebna maša je bila v petek, 23. aprila 2010, ob 12. uri – opoldne v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu. Pokopana je na pokopališču Keilor.

ŠTEFAN KULIČ je umrl tragične smrti 17. 04. 2010 na svojem domu v Vermontu. Rojen je bil 27.09.1941 v kraju Vaneča (Puconci) v Prekmurju. V Avstralijo je prišel leta 1960. Bil je izredno dober zidar in je pozidal veliko slovenskih hiš po Melbournu. Pomagal je pri zidavi naše cerkve v Kew pa tudi bolnišnice Royal Children's Hospital. Rožni venec smo molili zanj 26. aprila, v naši cerkvi v Kew, pogrebno mašo pa 27. aprila, nato smo ga pospremili v Wilson Chapel krematorija v Springvale-u. Njegov pepel bo žena Bosiljka odnesla v domovino, kjer ga bodo položili v grob staršev. Sožalje ženi Bosiljki (Bosi) s sinovoma Josipom in Slavkom, sestri Gizeli Muzafirovič v Ljubljani, sestri Ireni Luteršmit in bratu Ernestu Kuliču v Vaneči.

Moški zbor PLANIKA je izdal CD 16 pesmi. Dirigent Roland H. Carmody, upravnik Peter Mandelj OAM, JP, posneto 22. maja 2009 v cerkvi sv. Cirila in Metoda v Kew, snemal Lenti Lenko OAM. CD lahko kupite pri vseh slovenskih društvih v Melbournu in pri Informacijskem uradu v Kew.

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inkg.

Telefon: 03 9853 7600

e-mail:

slovwelfare@slovenianwelfare.org.au

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako prvo, tretjo in četrto nedeljo od 11.00 do 12.00 ure in vsaki prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure

Naslov:

19 A'Beckett street, KEW, VIC 3101

PAVLA JANŽA roj. POGOROVEC je umrla 2. maja 2010 v domu ostarelih v Aberdeen v Melbournu. Rojena je bila 28. junija 1920 v Mislinji. V Avstralijo je prišla k sinu Ludwigu leta 1989. Pogrebna maša je bila v ponedeljek, 10. maja, ob 10. uri dopoldne v naši cerkvi v Kew, pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park v Fawknerju. Sožalje ob smrti dobre mame sinu Ludwigu Pogorevcu z ženo Jeleno in hčerkama Gertude in Suzi z družinama, bratu Anzeku in sestrični Danici v Slovenijo.

DRAGICA VRTARIČ roj. NEDELJKO je umrla 12.05.2010 v Knox Private Hospital v Wantirni (Melbourne). Rojena je bila 03.11.1925 v vasi Podturen v Medžimurju. Doma se je poročila 17.2.1946 z Ivanom Vrtaričem (umrl leta 1984 v Melbournu). V Avstralijo sta prišla leta 1958. Rožni venec smo molili zanj v naši cerkvi v Kew v nedeljo zvečer, 16. maja, v ponedeljek pa obhajali pogrebno mašo ter jo nato pospremili na pokopališče v Templestowe. Sožalje hčerki Ljubici Bačić (njen mož George je umrl leta 2002) s sinom Markom in hčerko Nicole.

Naj vsi naši rajni počivajo v miru Božjem, sorodnikom pa izrekamo sožalje v luči vere v Vstalega Gospoda.

p. Ciril

ROBERT MIKULETIČ iz Sydneya je 19. marca 2010 prejel na University of Sydney diplomu – Bachelor of Dentistry with Honours. Robertova študijska doba je bila zelo dolga. Po končani višji šoli (High School) je po štiriletnem rednem študiju na University of Sydney prejel diplomu – Bachelor of Education (Secondary Education: Human Movement and Health Education). Kot High School teacher je učil matematiko tri leta na državni šoli. Naslednje leto je pričel z rednim študijem na University of Sydney

z željo, da postane fizioterapevt. V tem času je njegova sestra Lilijana študirala medicino. Zanimati ga je začel njen študij, posebno je rad prebiral anatomijo. Zato se je tudi odločil za podiplomski izpit, ga uspešno opravil ter se vpisal na University of Sydney za študij zobozdravnika. Po štirih letih rednega študija je dosegel, kar je danes. Robert je že zaposlen in ima zobno ordinacijo tri dni v Drummoyne in dva dni v Daptu. Čestitamo Robertu za izredno voljo, ki vedno rodi uspeh! In seveda čestitke tudi sestri Lilijani za dober zgled, kakor tudi staršema Angeli in Maksimilijanu za vso podporo. Slovenska skupnost je vedno ponosna na dosežke nove avstralsko-slovenske generacije.

Zlati jubilej

50 let slovenske Slomškove šole v Kew

Letos, 4. septembra 2010, bo 50 let, odkar so prvi učenci slovenske šole v Melbournu prestopili prag razreda poleg cerkvice St. Louis v Burnley in srečali prijaznega učitelja Jožeta Kapušina, kateremu se je prav kmalu pridružila učiteljica Anica Srnec BA, BEd, MA. Vendar je pater Bazilij poskušal s slovensko šolo že prej. Leta 1957 ni uspel s šolo, prijavila se je le ena družina, a na svojih obiskih pri slovenskih družinah v Viktoriji, South Avstraliji in na Tasmaniji pa je učil slovenske otroke molitvice, posamezne besede in stavke, pa tudi kakšno pesmico, da so jo zapeli mamici in očku.

p. Bazilij, Misli, avgust 1960, stran 251:

No, pa še nekaj o šoli! Pred tremi leti sem menda prvič poskušal, da bi se naši otroci od časa do časa zbrali in nekaj slišali v domačem jeziku. Žal nisem uspel in se razen ene matere ni nihče javil. Morda danes po treh letih marsikateri oče in mati mislita na moje povabilo, če sta ga brala. V teh treh letih je že marsikateri slovenski otrok 'presvičal' na angleški jezik; slovenskega razume, govoriti pa ga je sram. Preveč tega opažam med našimi družinami. Ali ne bi bilo prav, da bi s Slovensko šolo spet poskusili? No morda bo zdaj več uspeha. Že samo dejstvo, da bi se slovenski otroci spoznali med seboj, je veliko vredno. Lahek in čim bolj zanimiv pouk v slovenskem jeziku, katekizmu in naši rojstni domovini bi bil po slovenski maši na prvo nedeljo. Starši bi medtem lahko počakali v

domačem razgovoru v dvoranici ob cerkvi, kjer bo na razpolago tudi prigrizek.

Kaj pravita k temu, slovenska oče in mati? Kdor se zanima za naš poskus, naj po maši na prvo nedeljo v avgustu počaka v dvoranici ob cerkvi, pa se bomo pogovorili. Četudi bi bil razred v začetku majhen, prepričan sem, da bi žel svoje sadove.

Šolo je pripravljen voditi g. Jože Kapušin, urednik *Vestnika*, Slovenski klub pa je obljubil vso pomoč, da bomo skupno tej otroški skupinici nudili obilico veselja. Vem, da bo v veselje nam vsem, zlasti pa staršem, ko bodo gledali našo mladino pri prvem otroškem nastopu na odru.

p. Bazilij, Misli, september 1960, stran 260:

Za slovensko šolo se je javilo doslej 14 otrok. Kar lepo število za začetek. Pouk bo zaenkrat vsako prvo nedeljo v mesecu takoj po slovenski maši. Prepričan sem, da bodo otroci šolo vzljubili, pri tem se pa tudi marsikaj naučili. Brez dvoma ne bodo zato prav nič slabši avstralski državljani, le spoštovati bodo znali jezik in domovino svojih staršev . . .

p. Bazilij, Misli, oktober 1960, stran 293:

Dne 4. septembra smo imeli v Melbournu otvoritev SLOVENSKEGA DOMA. Isti dan (4. septembra) beleži v Melbournu še drug pomemben dogodek: prvi dan SLOVENSKE ŠOLE! Kar lepo število otrok je ostalo po maši v naši cerkvi, starši pa so imeli medtem domač pomenek v dvoranici, kjer fantje nabijajo ping-pong, igrajo šah ter kuhajo klobase. Kapušinov Jože je otroke znal pritegniti. Bili so tako navdušeni nad šolo, da so rekli, da bi kar sleherni teden hodili. Vsekakor lep začetek, četudi sem se bal, da ne bomo uspeli. Zahvala našim staršem, v prvi vrsti pa našemu učitelju! Upamo, da bo število otrok še narastlo. Jože že misli na prvi otroški odrski nastop. Bog daj!

Torej 4. septembra 1960 je prišlo po zapisih patra Bazilija v šolo 14 učencev:

Anica Brne, Darja Grum, Sandra Hervatin, Magda in Toni Pleško, Kristina in Stanko Penca, Cvetka, Jožica in Majda Uršič, Margaret Vekar, ? Gregorič in še dva fantka, za katera nimam imen, so pa na fotografiji levo, ko so prvič nastopili na odru.

Dolga in uspešna je bila pot Slomškove šole in vseh učiteljev ter kulturnih animatorjev, ki so doprinesli, da je bil vsak program Slomškove šole lep, poučen, zanimiv in dobro izveden. K Slomškovi šoli so nekako pripadale tudi folklorne skupine, saj so jo sestavljali učenci in mladinci Slomškove šole. Do sedaj so se zvrstili naslednji učitelji in kulturni animatorji: Jože Kapušin, Anica Srnc BA, BEd, MA, Rozina Strle – Žižek, Draga Gelt OAM – Setnikar, Lucija Srnc, sestra Silvestra, sestra Pavla, sestra Maksimiljana in sestra Petra, Paulina Pahor, Viki Mrak, Mary Grivic – Petelin, Anica in Majda Špacapan, Alexander in Sonja Potočnik, Veronica in Barbara Smrdel, Angela Škofic, Katarina Vrisk, Lydia Bratina, Anita, Michelle in Melissa Fistrič, Mary Žele, p. Tone Gorjup OFM, Lidija Lapuh, Maria Stathopolous, John Golja, Iris Dietner, Marija Anžič, Metka McKean, Renata Kodrič in Julie Bogovič – Kure.

Veronica Smrdel, sedanja ravnateljica Slomškove šole, je v šolo vključena že kar od leta 1990, saj sta z Barbaro začeli sodelovati pri folklorni skupini in potem redno od leta 1992 v šoli.

Šola je imela leta 1999 – 2001 tudi organiziran Odbor staršev – iniciativa Anite Fistrič, ki je bila tudi prva predsednica, sledila ji je Ljubica Postružin, nato še Veronika Gregorič.

Letos je odbor obnovljen z voditeljico Renato Miklavc.

Seznam vseh znanih učencev Slomškove šole je kar lep in bo v celoti objavljen v Kroniki slovenskih šol in učiteljev v Avstraliji. V letih 1960 do 1966 vpisni sezname niso spravljani, zato prosimo vse, ki ste hodili v Slomškovo šolo v teh letih, da nam javite vaša imena (starši, pomagajte nam, prosim!), da dopolnimo seznam. **Do sedaj imamo za 50-letno delovanje šole kar lepo število: 440 učencev.**

Zadnje nedeljo septembra, na Slomškovo nedeljo, 26. septembra letos, pripravljamo kulturni program za naše praznovanje s sodelovanjem letošnjih učencev in nekdanjih učencev Slomškove šole. Med nami bo tudi minister za Slovence po svetu in v zamejstvu, dr. Boštjan Žekš. Pridite, lepo bo!

Draga Gelt OAM

Slovenian School Past Students!
You are warmly invited to attend the
50th Anniversary Celebration of Slomškova šola, Kew
1960 – 2010

The establishment of the Slovenian School at the Religious and Cultural Centre in Kew began with a parents' meeting on August 7th, 1960. One month later, September 4th, 1960, marked the school's first day, with fourteen students starting their first lesson with teacher Jože Kapušin.

Thanks to the ongoing dedication and commitment of parents, teachers, students and the church, the school has thrived over the past five decades.

Today, the spirit of Slovenian language and culture in Australia lives on, with seventeen third generation Slovenian children attending the school under the guidance of School Principal Veronica Smrdel Roberts and Teachers.

Celebrate your part in the 50-year history of Slomškova šola!

Please join us for the Mass at 10.00 am at the Slovenian Church in Kew and then in the Hall on Sunday 26th September 2010.

Enjoy a cultural program featuring past and present students and teachers.

Reunite and reminisce with fellow past students, teachers and parents.

Light refreshments provided.

~

For catering purposes, please RSVP by Friday 17th September:

Frances Johnson-Urbas 0403 423 695 or 50year.anniversary@gmail.com

Presented by

The Slovenian Religious & Cultural Centre Kew
19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101, Ph: (03) 9853 7787

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134. 133 455. www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: 02 6243 4830 Fax: 02 6243 4827

e-mail: VCA@gov.si

www.gov.si/mzz/dkp/vca/eng/

Odpravnik poslov: Jure Gašparič

Veleposlaništvo je odprto vse delovne dni od 9.00 do 16.30.

Konzularne ure so od 10.00 do 12.00.

Embassy of the Republic of Slovenia

PO Box 284, Civic Square

CANBERRA ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Generalni častni konzul: Alfred Brežnik

Telefon: 02 9517 1591

Fax: 02 9519 8889

E-mail: slovcon@emona.com.au

PO Box 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**

Email tony@activemigration.com

Web www.ActiveMigration.com

**SLOVENIAN
MEDIA HOUSE**

PO Box 191, SYLVANIA NSW 2224

Tel: 02 9522 9911

**STIČIŠČE
AVSTRALSKIH SLOVENCEV**

Domača stran na internetu:

www.glasslovenije.com.au

**TOBIN BROTHERS
FUNERALS**

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

Funeral Advice Line

9500 0900

www.tobinbrothers.com.au

**GOJAK & MEATS
SMALL GOODS**

220 Burwood Road

Burwood NSW 2134

Tel.: (02) 9747 4028

Rojakom v Sydneyu se toplo priporočamo.

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist

specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Tel.: (03) 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?

Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist

za umetno zobovje in zaščitne proteze

ANDREJ HORVAT, učitelj slovenskega jezika, ki je učil v slovenski šoli v Brisbane leta 1996. Sedaj poučuje v državah Tajska in Malezija. Ne, nič ni plačan. Takole pravi o sebi: "Andrej Horvat je popotnik, ki živi v Aziji popolnoma ZASTONJ. Že 7 let spim v templjih, v šolah ali v domovih učiteljev. Hrana je zastonj vsepovsod v Thai indijskih ali kitajskih templjih. Potujem samo z avtoštopom. Vse zastonj in celo na potovanjih plačajo hrano. Jem s šoferji. To je moj način življenja: Tajska in Malezija. Obiskujem veliko šol, samo za nekaj dni, nato do druge šole - od vrtcev do srednje šole. Najlepše je v vaseh, kjer so zelo prijazni in šolski mladci so tako veseli, da se smeji in jaz sem smešen učitelj. To bom počel še zelo dolgo. Zame je veselje, da obiskujem šole vsepovsod. Tudi darila dobim in vsepovsod napravijo fotografije.

Želim lep dan v Melbournu." Andrej Horvat, Tajska

Slovensko društvo "Ivan Cankar" Geelong Ink. Poroča predsednik Jože Ramuta

MATERINSKI DAN

Na materinski dan smo nagradili tri mame: 1. Marta Jelenko - ima tri otroke in pet vnukov ter je delavna v klubu. 2. Lidija Čušin - zaslužna mati v skrbi za otroke in klub. Sonja Lorbeck - najstarejša mama.

SLOVENSKA ŠOLA

Prvi pouk je bil v nedeljo, 2. maja 2010, prisotnih pa je bilo kar 19 učencev. Od teh je bilo 7 mlajših, ki jih poučuje gospodična Marta Mrhar, in 12 srednješolcev in tudi starejših in druge narodnosti, katere poučuje gospa Viki Mrak.

V šolskem pododboru so Eddy Kontelj, Melinda Mrak in Dan Furlan.

Upamo, da bo pouk uspešen in smo ponosni, da so prav člani nove avstralsko-slovenske generacije, ki imajo že svoje družine, dali pobudo za slovenski pouk v upanju, da se bodo njihovi otroci naučili lepote slovenskega jezika, pesmi in kulture in se tako zavedali svojih korenin. Lep pozdrav!

Slovenski klub »Jadran«

Piše Marija Iskra

OKTET 'CASTRUM' IN ANSAMBEL 'MI TRIJE'

Oktet 'Castrum' iz Ajdovščine in ansambel 'Mi trije' iz Dolenjske je imel dne 13.3.2010 na svoji turneji po Avstraliji enega od koncertov tudi pri slovenskem klubu »Jadran«. Koncert je bil nadvse uspešen in je imel odlično udeležbo. Zaradi odsotnosti predsednika kluba sta gostom zaželela dobrodošlico Rosemarie Pavlič v angleščini in Marija Iskra v slovenščini.

Posebno dobrodošlico smo zaželeli našim gostom iz matične domovine Slovenije in njihovim spremljevalcem. Sledil je koncert okteta 'Castrum' pod vodstvom umetniške vodje Nadje Bratina. Njihovo ubrano petje je bilo pravi užitek za poslušanje. Marsikatero oko se je zarosilo in pogledi so postali nostalgичni. Verjetno so se misli mnogih vračale v domače kraje in v svoja mlada leta. Po koncertu se je nadaljevala plesna zabava, za katero je poskrbel ansambel 'Mi trije'. Čeprav prisotni niso bili ravno mladi, je bila na plesišču prava gneča. Za vse lačne in žejne pa so poskrbele naše pridne kuharice in natakarnji. Z našimi novimi prijatelji smo se poslovili z žalostjo v srcih. Zaželeli smo si skorajšnje nasvidenje. Hvala vam!

PRAZNOVANJE SV. JOŽEFA PRI SLOVENSKEM KLUBU »JADRAN«

Kakor vsako leto je tudi letos v nedeljo, 21.3.2010, v bližini praznika sv. Jožefa, pater Ciril Božič daroval sveto mašo pri Slovenskem klubu »Jadran«. Pred začetkom maše, ki se jo je udeležilo veliko ljudi, je pater Ciril prebral seznam vseh pokojnih članov kluba »Jadran«. Številka je bila zelo visoka, že 66 članov se je poslovilo od nas. Zadnji je bil naš požrtvovalen in neutruden član Angel Leban. Naj počivajo v miru! Berila in prošnje so prebrale Viki Mrak, Zlata Vitez, Vilma Zanetič in Marta Ogrizek. Po sveti maši je sledilo kosilo, za katero so poskrbele kuharice. Vsi smo jim hvaležni za njihovo delo. Kakor zmeraj so bili tudi Dragini krofi na jedilniku. Hvala vsem!

FLORJAN AUŠER, direktor Slovenian Media House v Sydneyu in član Sveta RS za Slovence po svetu, je poskrbel za prijetno srečanje treh dobrih prijateljev: patra VALERIJANA z DUŠANOM in SAŠO LAJOVIČ na njenem domu, 12. maja 2010. Hvala Bogu za vse te naše slovenske pionirje v Avstraliji, ki so zaorali tako globoke brazde, da lahko še danes sejemo in žanjemo trude njihovih del, še skupaj delamo in se veselimo.

SPOROČILA FOTOGRAFIJ:

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Čudovit pogled na staro mesto **PIRAN** in modrino severnega Jadrana, ki se bo poleti zopet segrel in privabil turiste, že sedaj pa 'greje' politike.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Druga nedelja v maju se v Avstraliji praznuje kot **materinski dan**; tako so se Bogu zahvaljevali za mamo otroci Slomškove šole v Kew, 9. maja 2010.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Romarji pred našo kapelico v Ta Pinu, 8. maja 2010.

WODONGA, 18. aprila 2010: slovensko občestvo po maši v cerkvi sv. Avguština.

KRST dvojčkov Katje in Jakoba Jelenič v Kew.

SLAVKO KOPRIVNIK rad s harmoniko razveseljuje dobre ljudi vsako tretjo nedeljo v mesecu med družinskim kosilom. Pred materinskim dnevom je igral za stanovalce Doma matere Romane, 7. maja 2010.

MELISSA BRATINA in **DAVIDE ANDREOTTI** sta se poročila 26.03.2010 v cerkvi St. James v Brightonu. Na fotografiji sta mladoporočenca z Melissinimi starši, starimi starši in bližnjimi sorodniki Bratina, Jerič in Cek.

Materin 'šopek' iz Geelonga.

FRANJO KRAVOS je slavil svoj 70. rojstni dan med prijatelji. Veliko veselih in dobrih želja. Čestitamo!

POROKA v Adelaidi: ANITA POLAJZER in WAJTEK GIERLACH. Brighton SA, 10.04.2010.

PREDZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 55:

ADELAIDE: Darovanijska procesija pri nedeljski maši na materinski dan v naši cerkvi Sv. Družine v Hindmarshu. In fotografija na sredini zgoraj prikazuje vesele mame, ki jim je p. Janez še posebej hvaležen (več na straneh 22-23).

JESSICA Kutniewski je po slovensko zmolila Sveti angel za mame v Kew.

ANZAC Day – spominska slovesnost v parku pred cerkvijo Svete Družine v Hindmarshu - Adelaidi.

IGRALCI IZ GEELONGA so nasmejali gledalce v dvorani v Kew, kjer so v soboto, 27. marca 2010, uprizorili Partljičevo komedijo 'Čaj za dve'. Hvaležni smo jim za

lepo predstavo. Oni pa so nam napisali: »Preživeli smo lepo popoldne. Hvala Vam, ker ste nas prišli gledat in ste nas spodbujali s ploskanjem in smehom.«

UTRINKI z različnih praznovanj: 'Orkester' za materinski dan v Kew pod taktirko dirigenta Andrew-ja Fistriča.

Z mamo v Geelongu.

IVANKA JAUŠOVEC, obkrožena z vnuki, je dopolnila 60 let – čestitke!

FRANC in **FANIKA MAVER** iz St. Albansa sta preživela veliko noč s svojimi sedmimi vnuki.

LILIJANA MIKULETIČ, hči Maksimilijana in Angele r. Liliija in **CHRISTOPHER GORRINGE**, sin Johna in Lyn r. Stoodley sta se poročila 19.12.2009 v katoliški cerkvi sv. Marka v Drummoine (predmestje Sydneya). Priče so bile: Tina Adorini, Audrey Mc Carry in Paul Stoodley. Lilijana je zdravnica splošne medicine (GP) in prav tako je Christopher zdravnik – specialist anezestist. Čestitamo mlademu paru!

MILKA in **KARLO LENARČIČ** iz Sydneya sta 23. aprila 2010 obhajala zlato poroko v krogu družine in prijateljev. Čestitke zlatoporočencema! Bog Vaju ohranjaj.

Planinka QLD: Po maši, ki jo je daroval p. Valerijan v dvorani društva Planinka, 18. aprila 2010.

ZADNJA STRAN OVITKA – STRAN 56:

VERONICA SMRDEL – ROBERTS je ravnateljica Slomškove šole v Kew. **AMELIA MIKLAVEC** pa je dobra učenka v šoli in nadarjena glasbenica. **JULIE KURE – BOGOVIČ s sinom Danielom** je učiteljica v Slomškovi šoli.

ANA MARIJI CEK so vnuki pomagali upihniti svečko na torti za 60. rojstni dan. In pod njeno fotografijo je **MARY PROSENAK**, obkrožena z vnuki na praznovanju svojega 70. rojstnega dne. Vsem slavljenkam in slavljencem iskrene čestitke za vse dobro.

Vse ostale fotografije pa so utrinki s praznovanj materinskega dne v Kew, 2. maja in v Geelongu, 9. maja 2010, kjer so možakarji raztegnili meh in veselo zapeli mamam.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Ana Marija Cek, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Helena Leber, Marija Grosman, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2010** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | Poverjeništvu za MISLI** imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispelkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing): Distinction Printing Pty. Ltd.,** 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141. Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

BOGU HVALA ZA MAMO

